

தீவிர மாவட்டத்தில் கல்கி - 1

KALKI 22.11.87

கு. 2.

கல்கி

உங்கள் சிற்றுண்டி நேரங்களை இப்பொழுது
மேலும் சுவையூட்டுவதாக அமைக்கிறது
குடும்பத்தினரின் குதூகலமான நேரங்கள்

nafed

"நாபெட் சுவை மன்னர்கள்"

பரபரப்பூட்டும் திங்கைவரங்கள்.
டெமொட்டோ கெசைப், பைன் ஆப்பிள் ஜீஸ், தக்காளி ஜீஸ்,
மாங்கோ பல்ப், ஆரஞ்சு ஜீஸ், மிக்சட் ப்ரூட் ஜாம்,
மற்றும் பல விதங்கள்.

NAFED PROCESSED FOODS

"Crescent Court" 2nd Floor, 963, Poonamallee High Road,
Madras-600 084. Phone: 855851. Telex: M5-7472.

“சதிவேலை” என்ஹிரா அமைச்சர். “அதெல்லாம் ஒன்று மில்லை; பாலம் பயனீனப்பட்டு, இடிந்து போயிருந்தது; அது தெரிய வந்தால் ரயில்வே துறை பொறுப்பேற்க வேண்டும்; அதனால் இப்படி கவனம் திசை திருப்பி விடப்படுகிறது” என்ஹிரா ரயில்வே போலீஸ்! ஆக மொத்தம், ரயில்கள் வேகப்படுத்தப்பட்டாலும் அதற்கேற்ப ரயில் பாலங்களும் தண்டவாளங்களும் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பது தெளிவு. இந்தகைய ஆபத்தான சூழலில் பயணிகள் பணி ஆடுகின்றார்கள். பதிலுமன்று பெட்டிகள் கவிழ்த்தும் இருவர் மட்டுமே மரணமடைந்தது பேரதிர்ஷ்டமே. ஜ.ஸி.எஃப் சயாரித்த எஃகுப் பெட்டிகளின் உறுதியும் இறையன் கருணையுமே காரணங்கள். விபத்தில் தப்பிப் பிழைத்த ராஜராஜசோழன் கூறுகிறார்:

“தடம் புரண்ட ரயிலில் குப்பிப்பிழைக்கிறார்கள்!”

எல்லாருமாய் சிரித்துப் பேசிக் கொண்டு, பயணம் ஜாலியாய்ந்தான் இருந்தது. என் லாபர் பத்மநாபனும் தாறுப் அரட்டை அடித்தபடி, தமாஷாய்ச் சீட்டாடிக் கொண்டிருந்தோம்.

எதிர்சீட்டில் உட்கார்ந்திருந்த பெண், தன் பாட்டிலிடம், “பாட்டி! இந்த ரயில் இத்தனை வேகமாய்ப் போறதே! எனக்கு ரொம்பப் பயமாய் இருக்கு பாட்டி!” என்றாள். நான், “நாமிநாடு எக்ஸ்பிரஸ் வழக்கமாய்ப் போகிற ஸ்பீடுதான் இது. இந்த ரயில் ஓட ஆரம்பித்து, இத்தனை வருஷத்தில் ஒரே ஒரு நடவடிக்கை விபத்து நடந்திருக்கிறது! எனவே, பயன்படத் தேவையில்லை. ஒன்றும் ஆகாது!” என்று சமாதானம் சொன்னேன்.

வெவ்விருட்கள்தான் ஆகிவிருக்கும் ரயில் ஒரு விரிய பாலத்தைக் கடந்து கொண்டிருந்தது. திரெளன தூக்கிப் போட்டது. உன்ளே இருந்த அனைவரும் குறுங்கிணர்கள். அதென்றிரிட்டம் ரயில், பாதையில் போட்டிருந்த ஜல்ஸி வீது கொஞ்ச தூரம் ஓடி, உருண்டு அடித்துக் கொண்டு, சீழே விழுந்தது.

தூங்கிக் கொண்டிருந்த பலர், இசுதபிச காய் விழுந்தனர். எங்கள் பெட்டி, இரண்டு மூன்று முறை கருண்டது. நால்கனெல்லாம், கம்பார்ட்மெண்டின் தளர்த்தும், மேல் கூரைக்குமாய் உருட்டப்பட்டோம். என் மண்டை, மேல் கூரையில் பொருத்தப்பட்

புகுந்த மின்விசிறியில் போய் இடித்தது. நான் மயக்கமடைத்தேன்.

கண்ணிசித்துப் பார்த்தபோது, ஒரே அழுக்காறாய், கேட்கவே என்னவோ போய் இருந்தது. என் உடல் மேலே இவ்வெழு பொன்மணி மூர்ச்சைடைத்த திவாயில், அவருடைய உடலை தூர்த்திவிட்டு, என்னை விடுவித்துக் கொள்ள முயற்சி செய்தேன். முடியவில்லை. ஒரு மாதிரியாய்ச் சுதாரித்துக் கொண்டு நான் பாதாள் எனக்கு உதவி செய்தார்.

எனக்குத் தலையில் அடி. வேராய்த்தான் வலி. கால் முட்டியில் சிறு காயம். மற்றபடி பெரிதாய் ஒன்றுமில்லை. கம்பார்ட்மென்னை விட்டு வெளியேறி, மெதுவாய் நடத்தேன்.

துயோர் என்ன கொடுமை! கரிசனவாய்ப்பு பெட்டிகள் தடம் புரண்டிருந்தன. பெட்டிகள் வண்டியிலிருந்து கழன்றுவிட்டதை அறிந்த உடனே டிரைவர், பிரேக் பிடித்தாராம். ஆனாலும் அத்தனை வேகத்தில் வந்ததால் வெகுதூரம் போய்த்தான் வண்டி திற்பது.

பிடிபத்தான அந்த வேரையில் உதவிக்கு ஐயுறாத கிராமவாசிகளுக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும். இப்பிப்பென அவர்கள் வந்து பெட்டிகளில் சிக்கிக் கொண்டவர்களை மீட்டி, தண்ணீர் கொடுப்பது, மூர்ச்சை தெளிவிப்பது என்று பணிபுரற்றினர். உடன் வந்த டாக்டர் ஏம் பியன் பஸ்வாரிகால் புரோஸ்திக் ஸ்போகளை மேற்பார்வைவிட்டார். ரயிலில் கூடவந்த ஐயாக்களும் உதவியுரைகள். சுமார் இரண்டு மணி நேரத்தில் டாக்டர் களும் வந்து மருத்துவ வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தனர்.

காயமுற்றவர்கள் ரிஸிப் கண்டிக்குக்

கொண்டு வரப்பட்டனர். அங்கே நிறையப் படுக்கை மற்றும் ஸ்டிரேச்சர்கள் இருந்தன. அடுத்த ஸ்டேஷன் வந்ததும், ரிஸிபால் அடிபட்டவர்களை விரைவாகச் சாலை மூல மாய் தூக்குக்குக் கொண்டுபோக ஏற்பாடு செய்தனர். மற்றவர்கள் ரிஸிப் ரயிலில் தூக்குரை அடைந்தபோது, டாக்டர்கள் தயாராய் இருந்தனர். அங்கிருந்து பவணிகள் தங்கள் வீட்டுக்குத் தந்தி தர இலாகா ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தார்கள். நான் என் வீட்டுக்கு, "தான் நமம் பயப்பட வேண்டாம்" என்று தந்தி கொடுத்தேன்.

ஒருவழியாய் ரிஸிப் ரயிலும், தமிழ்நாடு என் வீடு வரின் தடம்புரளாத பருதியும் இரக க்கப்பட்டு, சனிக்கிழமை இரவு இரண்டேகாளுக்கு சென்னைமைய நோக்கிப் புறப்பட்டது. ஒய்வொரு ஸ்டேஷனிலும், மைக்கில் டாக்டர், தயாராய் இருக்கிறார். மருத்துவ உதவி நேவைப்படுவோர் அனுபவாய். என்று அறிவித்தனர். அனுகூலப் பட்டபோது டாக்டர்கள் ரயில் பெட்டிகளே வந்து காயமுற்றவர்களைக் கவனித்தனர்.

சென்னைமைய அடைந்தபோது இரவு மணி பதினென்றே முக்கால். பவணிகள் சந்திக்க வந்த உறவினர்களில் அழாதவர், கனே விடையாது! கண்டத்திலிருந்து தப்பிய பெரு மகிழ்ச்சி கூட கண்ணீரைத் தருவிப்பதைப் பார்த்தேன்.

விடு போய்ச் சேர்த்தேன். காலைமீல் எழுந்தேன். தந்தி ஊதியர் வந்து ஒரு தத்தியை மன்னிடமே கொடுத்துச் சென்றார். நமமாய் இருப்பதாக நான் வீட்டுக்கு அனுப்பின தந்தி!

பேட்டி: என். சந்திரமௌலி

சுரோடு கிட்டப் பேக்கர் ஆப் இந்தியா லிமீடெட், மருத்து வக்கி என்று பெயர் சிட்டு ஒரு சிறிய கரப்பெட்டியை வைத்துள்ளனர். இதில் வாடிக்கையாளர்கள் தங்களிடமுள்ள உபயோகிக்காத, காலக் கெடு முடியாத மருத்துவிக் கொண்டு வந்து சேர்க்குமாறு வேண்டுகோளும் எழுதி வைத்துள்ளனர். இப்படிச் சேரும் மருத்துவிக் சரோடு சேவை மந்தபலனக் கனிக் மூலம் ஏழை நோயாளிகளுக்கு விநியோகிக்கப்படுகின்றன.

— துடுப்பி வெங்கண்ணு.

கண்ட தடிக்கி ராஜ்குமார் தமது ஒய் வொரு பிறந்தநாளைப் போதும் இந்த நாமம் இசைவதைதும், மோடியின் கண் மருத்துவ மனையில் இவரை மூக்குக் கண்ணாடிகள் வறழ்வுவதைதும் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளார். இவரைப் பின்பற்றி இவரது விசிறிகளும் இந்தத்தானம் செய்து வருகின்றனர். இந்த வருடம் தவம்பர் முதல் நெடுவன் ராஜ்குமார் சிகர் மஹத்தினர் சுமார் இரண்டாசிரம் பாட்டில்கள் இரத்தம் வழங்கினர்!

— கே.ஜி.எம். பழனிச்சாமி.

* புத்திர சேன ராமன்

ஆதரவு கேட்டு ஓர்

ஆராய்ச்சி மணி!

ராமன் தனியே நிமிர்ந்தான். பறித்துக் கொண்டிருந்த காட்டுக் கிழங்குகளைப் பக்கத்தில் வைத்தான். ஒட்டையில் நீர் குடித்தான். அங்கிருந்து சீழே பார்த்தான். அறடி சீழே யரிசையாய் மங்கலூர் ஒரு வேலுத்த வீடுகள் தெரிந்தன. அந்த வீடுகளுக்கு வெளியே சட்டை போட்டா. ஆண்கள் ஒன்றுகூடிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஏதோ விஷயம் இருக்கிறது போல.

ராமன் சீழே இறங்கினான். ஒற்றையடிப் புதைதலில் தன் வீட்டைக் குறி வைத்து ஏறக்குறைய ஒட்டமாய் இறங்கினான். வீட்டை நெருங்கினான். வீட்டு வாசலில் பாப்பா நின்றுகொண்டிருந்தான். முகத்தில் நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு சிரிப்பு.

"என்ன பாப்பா... ஒரே குழியா இருக்காப்பல இருக்கு?"

"இன்னிக்கு தாம சேனா சாப்பிட்டப் பொழுதும்" என்றுள் பாப்பா.

ராமன் கைவிட்டுத் தாட்டுக் கிழங்கைப்

பார்த்தான். பாப்பாவைப் பார்த்தான்.

"என்ன சொல்றே?" என்று புரியாமல் அவனைக் கேட்டான்.

"வியாதி வெஷ்டல் ஆரஞ்சு பறிக்ஷண மாம். ஆரங்களை வரச் சொல்லி இருக்காங்க. ஒரு பத்து ரூபாய் பாக்கலாம் இன்னிக்கு" என்றுள் பாப்பா.

"அப்படியா! அதான் நம்ப ஆரங்க எல்லாம் வெளியே நின்றுகிடங்குக்காங்களா... இந்தா இந்தக் கொள்கை வேக வெச்சிக் குடு. அப்படியே சடைவரையும் கூப்படு. ரெண்டு பேருமாய் போய்ட்டு வரோம். சாலங்காலம் வரப்ப அரிசி, புளி வாங்கிட்டு வந்துடறோம். ராத்திரி ஒரு புடி புடிச்சிரலாம்."

ராமனை உற்சாகம் தொற்றியது. கிட்டத் தட்ட ஒன்று மாதங்களைக் வேலை இய்யை குடும்பத்தில் இருக்கும் அத்தனை பேரும் காட்டுக் கிழங்கைத்தான் சாப்பிட்டாவிடுது.

"சடைவா... டெய் சடைவா" ராமன் குர

கனையன்: அதிகாலியிலேயே வருந்து
அரை மணி நேரமா அவங்காரம் பண்
றுறியோ! எங்க போறதா உத்தேசம்?

மனைவி: வேலைக்காரி வரவ, அதான் யாங்
லாங்கிட்டு வரவாமென்று புறப்பட்டுக்
கிட்டிருக்கேன்...

— மனைவியின் தர்மவீரம்.

சியல் உற்சாகத்தை ஏற்றிக் கொண்டு இரைந்
தான்.

"போலாம்பா" என்று சடைவாண்டி எதி
ரில் வந்து நின்றான். கருப்பான முகம்தான்.
ஆனால் கண் சொட்டியது. சரிவாக சீவப்
படாத முடிதான். ஆனால் கருண்டு கருண்டு
தெற்றியில் புரண்டது. சடைவாண்டி யிசை
அருமையி இருந்தது. எதிரில் அவன் உற்சாகப்
பத்தாக நிற்பதைப் பார்த்து ராமன் பெரு
மிதப்பட்டான்.

ராமன், மனைவி கொண்டு வந்த வெந்த
கிழங்கை மகனுக்குக் கொடுத்தான்.

சாப்பிட்டார்கள். தூய்மென்று அருவி
தரை மொண்டு மொண்டு குடித்தார்கள்.

"வாரேமமா" என்றான் சடைவாண்டி.

"வாரேம் பாப்பா. சாயங்காலம் சாப்
பாடுதான்" என்றான் ராமன்.

வெளியில் ஐயா காத்திருந்தது.
புறப்பட்டார்கள்.

அவர்கள் இருந்தது மாயாசி பன்னத
தாக்கில் சிங்கோலு என்டேட் காயவியில்.
அங்கிருந்து சிங்காரி கிளவுட் என்டேட்டை
தோக்கி தடத்தார்கள். சரிவில் வேலமாகப்
பட்டாளம் இறங்கியது. பாட்டும் குழமாரை
மகா ஒர் ஏழு பேர் அடங்கியது இருந்தது
இருந்தது பெரிக்க கொண்டே பாகைதையச்
சாப்பிட்டது. இருபுறமும் அடர்த்தியான
காடு. குழலியைச் சரம், குளிர் காற்று
லேசாக அலைத்து அலைத்து விலக, ஏறக்
குறைவ அவர்கள் ஸிங்காரி கிளவுட் என்
டேட்டை நெருக்கி விட்டார்கள்.

இன்னும் ஒரு பத்திரபது அடிதான்.
சாலைவாரை மரத்தி செடிக்கு நடுவில்
ஒரு பெரிய கரிய பாறை இருந்தது. புதிதாய்
இருக்கிறதே. இந்தப் பாறையை இதற்கு முன்
பார்த்ததில்லையே. ஐயோ! அது பாறை
இல்லை, யாழை! அசைவிறந்து பார். யாழை
பேசிறியது. ஒற்றை யாழை. தும்பிக்கையை
ஆட்டிக் கொண்டு யாழை அவர்களை தோக்கி
ஒடி வந்தது.

"ஓ...ஓ...ஓ...ஓ..."

"சடைவா. இப்படி வாலாட... டெய்!"

"ராமா! நீ மொதலாவது ஓடு!"

யாழை நிலம் அதிர அதிர ஒடினார். தகப்

பனும் மகனும் அருகில் ஒடிய ஆற்றில்
குதித்து உயிர் தப்பும் ஆசையில் ஆற்றை
தோக்கி ஓட, சடைவாண்டி ஒரு கல் தடுக்கினான்.
விழுந்தான்.

ராமன் இன்னொரு திசையில் ஒடி தடுக்கி
விழ, நான் பற்கள் பெயர்ந்தன. விழுந்த
ராமன் தலையிமிர்ந்து பார்த்தான். "ஐயோ!"
என்று கத்தினான்.

ஐயோ விழுந்திருந்த சடைவாண்டிக்கு வெகு
அருகில் யாழை நின்றிருந்தது. சடைவாண்டி
கதார்த்தப்பென்னுப்பார்த்தான். அவரின்
அதற்குள் யாழை தன் கால்கள் உயர்த்துக்கி,
சடைவாண்டின் வயிற்றில் ஒங்கி ஒரு மிதி....
சதக்!

கிடைத்த தகம் கண் முன்னால் யாழைக்குப்
பலி கொடுத்த ராமனை தாங்கள் சந்தித்து
'அங்குறக்கு என்ன ஆயிற்று?' என்று விசை
வியவுடன் தம் வயதை மறந்து, சுற்றுப்
புறத்தை மறந்து குறுங்கிக் குறுங்கி அமுத்
தொடங்கினார். அவரைச் சமாதானப்படுத்
தீப் பேச வைப்பதற்கு வெகு நேரமாயிற்று.

ராமன் இப்போதும் வேலைவீசுறியி அவ
நிப்படுகிறார். எப்போதாவது தற்காலிக
மாயம் கிடைக்கும் வேலைகளைச் செய்து
விட்டுக்கு ஒதோ கொண்டு வருகிறார்.

ராமன் குறுமயர் என்று சொல்லப்படும்
மலைவாசி வகுப்பைச் சேர்த்தவர், அவரு
டைய ஒரு பெண்ணை, கார்த்து பள்ளியில்
சேர்த்து விட்டிருக்கிறார். பெண்ணுக்கு சாப்
பாட்டுப் பிரச்சனை இருக்கக் கூடாது என்பதற்
காகவே.

இவர் வசிப்பது மாயாசி பன்னதாக்கில்,
அரசாங்கம் 'வேண்டாம்' என்று உத்திரவிட்ட
ஒரு பாறையைத் தட்டியும், இவருடைய ஒரே
மகன் காட்டு யாழைவால் மிதிப்பது ஆண்பத்
திரியில் சேர்க்கப்பட்டு உயிர்தினை ஒரு கால்
பத்தையு விங்கி உயிரிழந்தது 5.3.83 இல்.
குடும்பத்திற்கு வருமானம் செய்த தர
வேண்டிய மகனை இழந்து தனிப்பதால்
ராமன் அரசாங்கத்திடம் தடிடசடு
கேட்டிருந்தார்.

இந்த யாழை விபத்தில் இறப்பவர்
களுக்கு தடிடசடு தருவதற்கான ஆணை
15.9.84- முதல்தான் அமுலுக்கு வந்திருக்
கிறது. உங்கன் மகன் இறந்தது 1983-ல்.
எனவே தடிடசடு கிடைப்பது என்று
சொல்லிவிட்டது அரசாங்கம்.

"ஒரு நடவடிக்கை என்னை என் குடும்பத்
தோட ஊட்டிக்குவா என்று சொல்லிட்டாங்க.
அதிகாரிகளுக்கு என்னைப் பாரக்கொழுமனு
சொன்னாங்க. எங்கிட்ட காசு இல்லை.
அதனால கத்தி இருக்கறவங்ககிட்ட அஞ்ச
வைப்பா. பத்து வைப்பானா சேர்த்து வாங்க
கிட்டும் போனான். என்னை, என் குடும்பத்
தானா, எல்லாம் பார்த்துட்டு, சரி. போய்ட்டு
வா'ன்னுட்டாங்க. மெலகூப்பிட்டுப் பார்த்த
தோட சரி. இதுதான் வரைக்கும் யாருமே
வதையுமே செய்யலை."

கவறிழந்த பகையைப் போல் ராமன் இடை
விடாமல் ஆராய்ச்சி மனையை அடித்துக்
கொண்டே இருக்கிறார். மனு அண்ட
மன்னியை மறொரு பரிதாபம். ஒரு மனதாய்
மானத்தின் பேரிலாவது அவருக்கு ஆதரவு
கொடுத்தால் தன்ருக இருக்கும்.

சட்டம் இற விளம்பும்

இதோ தியேட்டரில் அங்கங்கே துவங்கு கள் கூடி விட்டார்கள். படம் ஆரம்பிக்கப் போகிறது. திறப்பு மூன்றுரைசாகக் கலைஞர் கருணாநிதி தம் கட்டைக் குரலில் செந்தமிழில் சப்பைக் கட்டுக் கட்டிவிட் டார். இனி என். ஏ. சந்திரசேகரின் படம்.

ரவிச்சந்திரன் ஓர் என். பி. இதோ சாஸ் திரிகளுக்கு எதிரே அமர்ந்து மலையிலிருத் திகொடுப்பது பற்றிப் பேசுகாட்சியோடு படம் களைகட்டத் துவங்கி விட்டது... நெகடி லில் பூர்வீத்யாஸை யாரோ லில்லன் கத்தி யால் குத்துவது போல் ஒரு ஸீன் வேறு. ஆகா, தானையாய், தம்பியையம் கொன்ற லைப் பழி தீர்க்காமல் விட்டல் என்று விஜய்காந்த் சவால் விட்டு விட்டார். ராதா ஜர்னலில் ப்ளஸ் டான்ஸர் போல் இருக் கிறது. இதைப் பற்றி நீங்கள் என்ன எக்ஸ் பர்ட் கமெண்ட்ஸ் கொடுக்கிறீர்கள். மிஸ் டர் சினிமாவாலா?

சினிமாவாலா: வறுக்கமான ஆரம்பம்தான். இப்போது எதுவும் சொல்லத்தக்கதில்லை.

லில்லலைப் பழிவாங்குவதாகச் சொல்லி விட்டுத் தன் அம்மா கொடையுண்டதில் சம்பந்தப்படாத அவருடைய மகன்களை விஜய்காந்த் தீர்த்துக் கட்டுவது சரியான அழுகுணி ஆட்டம். அதுவும் போலீஸ் படை தறி நிற்கும் போது, தண்ணீருக்குள் ஒருவரை மூழ்க வைப்பதும், அவர் உடனே பிணமாகி மேலே மிதப்பதும், ஐயோ, ஆட்டம் ஒரு மாடிரி போகிறது...

சினிமாவாலா: அமெச்சூர்த்தனமான ஆட்டம். சீசே, க்சே!

இரண்டாவது கொலை, செத்திலைத் தன் னீர் ஊற்றிக் கொடுத்து, மலையிலிருந்து குதிக்கச் சொல்லி, ஹா... ஹா... ஹா... அம்புலிமாமாவில் வந்தால் கூட முடி வைத்து விடுவார்கள்... இதில் கொஞ்சம் கூட உப்பு மிளகில்லாத போலீஸ் அப்பா

— கொலைகாரப் பீஸ்கள் மோதல்கள்... போகிற போக்கைப் பார்த்தால்...

சினிமாவாலா: ஆட்டத்தில் கவரஸ்வமே இருக்காது போலிருக்கிறதே!

ஜர்னலில், டான்ஸர் ராதா, வக்கீல் ராதாவாகவும் ஆஜராவார் போலிருக் கிறதே! விக்ரெட் டீப்பர் பெனலராக வருவது போல் இல்லை? போகட்டும், ஏதாவது கச்சிதமான திட்டம் போடுகிறார் விஜய்காந்த் என்று பார்ப்போம்... அட்டா, அதுவும் இல்லை... அவர் போடும் ஒய்வொரு திட்டமும் புஸ்சென்று இருந் தாலும் சினிமாவுக்காக ஜெனிக்கிறது. அதனால் ஸ்டேடியத்தில் எல்லோரும் திரை கொள்ளாமல் தலிக்கிறார்கள்.

சினிமாவாலா: ஆ... ய... ஸாரி, எனக்கே கொட்டாவி வந்துவிட்டது!

ஆட்டம் முடியப் போகிறது... ரல்ஸ் வேளை முடிந்து விட்டது. இதில் திட்டம் போட்டு ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல, நான்கு கொலைகள் செய்த விஜய்காந்த் போலீ ஸால் தண்டிக்கப்பட முடியாமல் போய், அப்புறம் தானே ஸரண்டர் ஆகி, சிக்ரி ரமே விடுதலையாகி, ராதாஸை மணந்து குழந்தை பெற்றுப் பாட்டுப் பாடி... சட்டப் புத்தகங்களை எல்லாம் சினிமா எழுத்தே குழப்பி விடும் என். ஏ. சந்திரசேகரின் மண்ணித்தாலும்...

சினிமாவாலா: அதற்குத் துணை போன கலை ஞான தாம் கேட்பதெல்லாம் இதுதான்! ஐயா, இந்த இரண்டாந்தர மூன்றுதரப் படங்களில் எல்லாம் உங்கள் பெயர் எதற்கு?

வான்சை வானர்: இதுமான்மதன்

Expert Comments: சினிமாவாலா

தமிழக அரசு

“இதான் சார் தம்ப ஊருக்குப் போற பாதை” என்று தாரிச் சாலைவிலிருந்து பிரிந்த ஒரு குறுவளான மண் பாதையைக் காட்டினார் கவிமான்.

தாய்கள் திண்டித்து, ஊட்டியிலிருந்து ஸ்பைரர் செல்லும் ராஜபாட்டையில் மூப்பத்திரண்டாவது கிரேஸ் மிட்டரில் இருக்கும் தடுவட்டம் என்ற ஊரின் எல்லைவில், அங்கிருந்து தாய் கவிமான் காட்டிய பாதை பிரிந்தது. கற்றிலும் மலைகள். அந்த மலைகளைப் பிறத்திலிருந்தே காதலிக்கிறாற்போல் தழவி நிற்கும் மெகங்கள். சூழ்நிலையில் சில! மலைப்பிரதேசத் தின் இவற்றை அழகு கொட்டிக் கிடக்கும் நத்தவனப் பருதி. அந்தச் சூழலில் மயங்கி, “சுருத்தியைவத் தேடி, துஷ்யந்தன் காட்டுக்குள்ள துஷ்டிச இடம் மாநிரி இருக்கு. போலாம் சார் உங்க ஊருக்கு” என்பதும் வெகு உற்சாகமாக.

ஒர் ஆறு பேர் ஒன்றாகச் சென்று தாரிச் சாலையில் இருந்து பிரிந்து விழு இறங்கிப் பாதையில் தடக்கத் தொடங்கினோம். ஒரு தாறு மிட்டர் தூரம் வரை ஆறடி அகலமான பாதை அதன் பிறகு அது குறுகிக் குறுகி ஒற்றையடிப் பாதையாக

பாதைய ஊர்த்தற நோக்கி...

ஒரு
விசிட

ALFRED W. GALLAGHER, JR., President

த.நா.சித்.த.க. கொண்டு திண்டுச்சிப் பக்கம்

பனிமூடியிருந்த பச்சைமலைப் பிரதேசத்
தெய்விக் கெய்தலிட்டு மெழும், மெழும்
கிணர்...

கலைமான் நமக்கு முன்னால் நன் பகுடன் இறங்கி விட்டார். ஆன் தெரியவில்லை. ஆனால் மட்டும்தெனிலிவ்ளிகேட்கிறது. போட்டோ கிராபர் முன்னால் இறங்கி விட்டார். நாங்கள் மட்டும் பின்னால் தனிவாய். ஒரு நிகுப்பத்தில் 'கிராக்' என்று ஓர் கலாமல். சிலுத்தை? சிலுத்தை? நாங்கள் மயக்கம் போடாத குறை. கற்றிலும் பார்த்தோம். சிலுத்தை இல்லை.

என்ன நின்றுட்டங்க?" என்று போட்டோகிராபர் குரல். கூடவே மறுபடி ஒரு கிராக். ச்சே! பனி, மேகம், மழை ஆகிய இயற்கையில் சிண்டல்களால் அடைபட்டிருந்த மூக்கை கீழே போட்டோகிராபர்தான் அப்படி கலாமும் ஒலியுடன் உறிஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறார். எங்களுக்கு மூச்சே அத்தரூப் பிறகுதான் சீராக வெளி வந்தது. அப்பறம் பானை அங்கங்கே முட்டிவைப் பெயர்க்கிற மாநிலி பாறைகளுடன் ஒழுங்கற்ற படிக்களம் இறங்கியது. கிட்டத்தட்ட மகாபலி ராஜா போய்ச் சேர்ந்த இடத்திற்கு வெகு அருகில் போனவுடன். "வீடுங்க வந்திச்சிங்க" என்றார்.

அதன் நம்ப ஆல்பத்திரி" என்று ஒரு கட்டடத்தைக் காட்டினார். கட்டடத்தைப் பார்த்தாலே ஆல்பத்திரியே நோயுற்று இருப்பது தெரிந்துவிடும். உன்னை மேயின் சேர் இருக்கிறதாம். வெளியில் இருந்து 'ஆல்பத்திரி' மையப் படம் எடுத்தோம்.

தொழிலாளர்களில் சிலர் இவை பறித்தார்கள்.

"வாங்க நாங் எதலம் எடுக்கிற இடத்திற்குப் போயோம்" என்றார் கலைமான்.

மஹாரி அரசு, சிங்கோனா மரத்தின் இலைகளிலிருந்தும், சிட்டி டோரா மரத்தின் இலைகளிலிருந்தும்-எதலம் எடுக்கத் தேர்ந்தெடுத்த இடம். அந்தப் பள்ளத்தாக்கில் அரசு சிங்கோனா மரங்களை வளர்க்கிறது. சிட்டி டோரா மரங்களை வளர்க்கிறது. ஏராள மரங்கள். எக்கச்சக்க இலைகள். கற்றிலேயே அதன் வாசனை மிதக்கிறது. சுமார் ஐந்திரிபுது பேரை அரசாங்கம் நிரந்தர வேலையில் அமர்த்தியிருக்கிறது. இலைகளைப் பறித்து, இலைகளில் இருந்து

எதலம் எடுக்கும் பணியில் இந்த 120 பேரும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

எதலம் எடுக்கும் பணியில் இந்த 120 பேரும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு அரசாங்கம் அந்தப் பள்ளத்தாக்கில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறது. பால் சுறக்கும் மாடுகள் இரவில் கொட்டிலில் அடைக்கப் படுவது போல், தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து முடிந்தவுடன் இந்த வீடுகளில் அடைவ வேண்டும். மற்றபடி ஒரு வசதியும் இடையாது. நாங்கள் ஆய்வளவு ஓர் சிறுத்து இறங்கிய அந்தப் பள்ளத்தாக்கில், மின்சாரம் இடையாது. அரிசி, உப்பு, புளி, காய்கறிக் கடை இடையாது. மருந்து மாத் திரை கடை இடையாது. எல்லாத் நாகரிக முயற்சேற்றமும் எட்டிப் பாராத இயற்கைச் சூழலில் இந்தத் தொழிலாளர்களும், அவர்களுடைய குடும்பத்தாரும் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் வீடுகளை அவ்வப்போது காட்டு வாகைகள் தாக்குகின்றன. அதனால் அந்த வீடுகளைச் சுற்றி முன்னேறி அளமத்து, சூரியனில் இருந்து மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து, அந்த மின்சாரத்தை முன்னேறிகளில் பாய்ச்சுகிறார்கள். அப்போதும் அந்தப் புத்திரானி வாலைகள் மரக்கிளைகளால் வேலிவை உடைத்துக் கொண்டு உள்ளே நுழைகின்றன.

நாங்கள் அந்த வீடுகளிலிருந்து இன்னும் இருவது அடிதூரம் கீழே இறங்கிப் போய்த் எதலம் உற்பத்தியாகும் இடத்தைப் பார்த்தோம். ராகுல ப்ரம்களில், சிங்கோனா

பேராசிரியர் வே. ஸ்ரீ. வேங்கடராகவாச்சாரியர் எழுதி,
 'விப்னோ' பெருமையுடன் வெளியிட்டுள்ள மஹாகவி காளிதாஸரின்

நான்கு காவ்ய ரத்னங்கள்

தேவநாகரிகில் மூலத்துடனும், தமிழில் தென்னிய பதவுரை, சுருத்துரை,
 விளக்கவுரையுடனும் கூடியவை (1, 2, 3 மட்டும்)

1. ரகுபம்ச மஹாகாவ்யம்

ராமனுடைய கதைகளும், அகாருக்கு முன்பின் ஆண்ட அரசர்களின் வரலாற்றிலேயும்
 விவாத நயத்துடன் வர்ணிப்பது.

12 ஸர்கங்கள்

1218 பக்கங்கள்

விலை ரூ. 55/-

2. குமாரஸம்பவ மஹாகாவ்யம்

கந்தபிரானின் அவதாரத்தை விரும்பிய தேவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று,
 சிவபெருமான் பார்வதியை மணந்ததொண்ட வரலாற்றிலேக் விவாத அழகு மிளிர்
 விரியாகக் கூறுவது.

2 ஸர்கங்கள்

384 பக்கங்கள்

விலை ரூ. 35/-

3. மோசத்தேச காவ்யம்

சாபத்தின் காரணமாகத் தன் அருமைக் காதலியைப் பிரித்த யக்ஷன் ஒருவன்
 மோசத்தின் மூலம் அவளுக்கு ஆறுதல் கூறும் சத்தோத்ததைக் கவி, தம் கற்பனையில்
 தொன்றியதைத் தமக்கே உரிய பாணியில் மணந்ததைக் கூறும் வகையில் விப்ரஸம்ப
 திருவகாரத்தை வர்ணித்துள்ளார்.

2 ஆர்வாங்கங்கள்

312 பக்கங்கள்

விலை ரூ. 30/-

4. குது சம்தார காவ்யம்

(தேவநாகரிகில் மூலம், சுருத்துரை) குதுகளின் வர்ணனைகள் தொகுப்பு.

2 ஸர்கங்கள்

72 பக்கங்கள்

விலை ரூ. 4/-

எம்ஸ்கூறும் அறியாதவர்கள் கூட ஒய்வொரு கலோகத்தின் சுருத்துரையை
 மட்டும் தொடர்ந்து படிப்பார்களாகின், இக்காவ்யங்களின் இக்கவையை நன்கு
 அனுபவிக்க முடியும். ஒய்வொரு விட்டிலும் இருக்கவேண்டிய உன்னதமான
 விப்னோ வெளியீடுகள்.

10-12-1987 முடிய சலுகை:

மேற்படி நான்கு நூல்களும் முறையே ரூ. 47, ரூ. 31, ரூ. 17, ரூ. 3.40
 ஆகிய சலுகை விலைகளில் (எம்மிடம் மட்டுமே) கிடைக்கும். தபாலில்
 பெற விரும்புவோர் முறையே ரூ. 53, ரூ. 36, ரூ. 23, ரூ. 8
 மணியார்டர் அல்லது டிராப்ட் அனுப்புக. நான்கு நூல்களும்
 வேண்டுமோர் ரூ. 94 அனுப்புக. (V.P.P. மூலம் அனுப்ப இயலாது.)
 விப்னோவின் முழு விவரப் பட்டியலுக்கு எழுதுக.

பதிப்பகத்தார்:

தி விட்டில் ப்ளவர் கம்பெனரி,

43 ரங்கநாதன் தெரு, தபால் ஸ்ப எண் 1028,

தியாகராயநகர், சென்னை 600 017.

போன்: 441538

59- ஆம் ஆண்டு

உங்களது 30 வயது முதல்,

எல்லா-வீன்
மகத்தான
ஒய்வுக்கால
வெகுமதி!

மாதம் ரூ.50 மட்டுமே

செலுத்தி 60 வயது முதல், மாதம்

ரூ.920 ஆயுட்கால ஆண்டுத்

தொகையாகவும் சித்துடன் உங்கள்

குடும்பத்தினருக்கு

ரூ. 1,10,098 ம் பெறுவீர்!

ஜீவன் தாரா

எல்லா அளக்கும் புதிய, டெட்பர்ட் ஆன்யுவிக் திட்டம்.

இந்த, ஆயுட்கால பாதுகாப்பிற்கு உதவி அளிக்கும் ஒரு மகத்தான வருவாய்த் திட்டம். உயிரிக்கும் பாதுகாப்பேனோ, ஒரு சிறு தொகையைச் செலுத்தவதன் மூலம் ஒய்வுக் காலம் முழுவதும் உங்களுக்குப் பயனாகி அளிக்கும் அளவு திட்டம்-12 மாத வாசலிசைவன ஒரே சம்பத்திய திட்டத்தும், செலுத்தக் கட்டும் குடும்பத்தினருக்குப் போனஸ்கூடாக திரும்பும் தொகைகள் சேர்த்து, என்ஐஎல் (GNIL) திட்டத்தும்.

ஆண்டுத் தொகை பெறுவதற்கு ஒவ்வாண்டுமே ரூ.50 மட்டும் பரிசியம் திருப்பியாக வரப்படும், 12 ஆண்டுகளோ அல்லது மேலான பரிசியம் சேகரணை ஒழுங்கிடுகின்ற அந்நகரம் அடங்குகள்.

20 முதல் 55 வயது வரை வரும் சம்பத்தியின் தீவனநாள் திட்டத்தில் சேரலாம். இதை வகைப்படுத்தும் திட்டம் மத்திய மேலும் விவரங்கள் அறிய உங்கள் சம்பத்தி பகுதி அலுவலகத்தை அணுகவும்.

வருடாந்திர ஒய்வுக்கால வருவாய் ரூ. 1,200/- க்கான திட்டம்

சே.தொ. வயது	தொ.சரி தொ.தொ. கட்டும்	வருடாந்திர பரிசியம்	தீவனநாள் தீவனநாள்
(ஆண்டுகள்)	(ஆண்டுகள்)	(ரூ.)	(ரூ.)
25	30	88.20	11,956
25	30	38.90	11,956
30	25	110.70	11,956
30	30	65.20	11,956
35	20	193.80	11,956
35	25	110.60	11,956
40	15	355.90	11,956
40	20	193.70	11,956
45	10	724.40	11,956
45	15	355.60	11,956

*போனஸுடன்

ஆய் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஆப் இந்தியா
ஆயுள்காப்பு செய்து பாதுகாப்பு பெறுவீர்.

கூடி நாட் எம்ப்ரஸ்
அபத்து-சத அபாதி
நான் காரணம்!

இல்லை.. பகலம்
உகாத்து நாட் காரணம்!

மத்தர்
மாதிரி நாட் சித்தர்

நாய்க்கு
கொல்லம் சித்தர்

சொல்லம்
பயங்கு நாட்

நாய்க்கு
கொல்லம்
பயங்கு
நாட்

கூடி நாட்

கூடி நாட் கொல்லம்
வாங்கு! கொல்லம்
வாங்கு! கொல்லம்
வாங்கு!

கூடி நாட்

கல்கி

1987 நவம்பர் ■
மலர் 46 இதழ் 17
பிரபல கார்த்திகை 8

சூப்பர் நீதிபதி பொன்னையன்!

'மண் மணப்பான்மை' என்றதெழுந்தவாறு ஒரு புதிய சொத்தெழுந்தவாறு பிரபல வித்து ஒரு குறுகிய நோக்கிலே நியாயப்படுத்தும் பார்க்கிறார் பொன்னையன். இந்த மண் மணப்பான்மை என்பது ஜாதி வேற்றுமையை மேன்மேலும் வளர்த்து, அதனை உயர்த்தி மன்றத்தில் நீதிபதிகளின் ஆணைகளைக் கூட ஆக்கிரமிக்கச் செய்வதுதான் என்பதைப் பாரக்கும்போது நிரூபிக்கிறோம்.

தக்க சமயத்தில் மக்கள் உரிமைக் கழகத் தலைவர் பாண்டி சண்முகம், பொன்னையனின் தவறான போக்கிலிருந்து கட்டிக்காட்டி, மக்களை எச்சரித்திருக்கிறார். 'ஜாதி அடிப்படையில் உயர்த்திமன்ற அடித்து உச்சத்திமன்றத்திபதிகளை நியமிப்பது பேராபத்தானது! அது நீதிபதிகளின் சுதந்திரத்தையும் நடுநிலையையும் பாதித்து ஜாதி உணர்வோடு நீதிபதிகள் வழக்குகளில் தீர்ப்புக் கூறுவதற்குமே' என்று மக்கள் உரிமைக் கழகத்தின் ஒரு தீர்மானம் கூறுகிறது. இதே தீர்மானம், 'பொன்னையனின் போக்கு அரசியல் சாசனத்தின் இரு வர்த்தகங்களுக்கு கிரோதமானது' என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. உயர்த்திமன்றத்தில் நீதிபதியாக, ஒரு ஜாதியைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காக நியமனம் செய்யப்படவும் கூடாது; ஒரு ஜாதியைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காக நியமனம் மறுக்கப்படவும் கூடாது.

உயர்த்திமன்றத்திபதிகளின் நியமனத்தில் உயர்த்திமன்றத் தலைமை நீதிபதியுடன் மோதியும் அவர் மீது பரிசுக்கமாகக் குற்றம் சாட்டியும் பொன்னையன் தம்மைத் தாமே இழிவுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

அரசியல் சாசனப்படி உயர்த்திமன்றத்திபதிகள் ஜனநாயக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படி நியமனம் செய்யமுன்வார் ஜனநாயக மூலமாகக் கலத்தாலோகிக்கிறார். அவர்கள், நாட்டின் உச்சத்திமன்றத்தின் பிரதம நீதிபதி, மாநில ஆளுனர், மாநிலத்தில் உயர்த்திமன்றத் தலைமை நீதிபதி ஆவியோர் அவர். உயர்த்திமன்ற நீதிபதி நியமனத்தில் சரியானபடி எனப் போட்டுத் தக்கவரைத் தேர்ந்தெடுக்க உயர்த்திமன்றத் தலைமை நீதிபதியை விடத் தகுதியான ஒருவர் இருக்க முடியாது. ஆயினும் ஸ்தலத்தில் யாரோடும் ஒருவர் தப்பித் தவறித் தகரத் தகுதியைப் பிராகிச் செய்தாலும் மற்றொருவர் அதனைத் திருத்த வாய்ப்புண்டு. நிதியை இவ்வாறிருக்க, இப்போது பொன்னையன் தமிழக உயர்த்திமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியைப் புறக்கணித்துவிட்டு, நியமனத்துக்கான பெயர்களை நேரடியாகத் தமிழக அரசு, மத்திய அரசுக்கே பிராகிச் செய்யும் என்று கூறியிருக்கிறார். மாநில அரசுக்குப் பிராகிச் செய்யும் அதிகாரம் மட்டுமே உண்டு. நியமன அதிகாரம் மிகையாகாது. நியமனத்தை திராசுரிக்கும் அதிகாரமும் இவ்வீடில், ஆனப்போதியும் கூட. 'உயர்த்திமன்றத் தலைமை நீதிபதி பிராகிச் செய்யும் பெயர்களைத் தமிழக அரசு திராசுரிக்கிறது' என்று பொன்னையன் கூறுவது கிசித்திரமாக மட்டுமின்றி வேதனை அளிப்பதாகவும் உண்டது.

முன்பு மண்ணின் மைத்தர்கள் என்று கூறிக் கொண்டிரு, சில அரசியல்வாதிகள் குறுகிய பிரதேசப் பித்தை வளர்த்தார்கள். இப்போது 'மண் மணப்பான்மை' என்று கூறிக் கொண்டு பொன்னையன் ஜாதி வேற்றுமையை நீதித்துறையின் அரிவாசலாக்கியே அமர்த்தப் பார்க்கிறார்.

உயர்த்திமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி மீதே குற்றம் சாட்டித் தீர்ப்பும் வழங்கும் சூப்பர் நீதிபதியாகத் தம்மைத் தாமே பொன்னையன் கருதிக் கொண்டு செயலாற்றுவது கிரேசியனத்தனம்.

தமிழ்நாடு சாடுதல் பற்றி
தாமையுடன் மூட்டிப் பாப்பா. — பாண்டியார்.

அ. தி. மு. க. - புதிய திருப்பம்

மீற்ற கட்சிகளில் இல்லாத புதுமை. அ. தி. மு. க. கில் உண்டு, இது எல்லாருக்குமே தெரிந்த ரகசியம்தான். மற்ற கட்சிகளில் கொஷ்டி எல்லாம் தலைமைக்கு எதிராக இருக்கும். அ. தி. மு. க. கில் அத்தலை கொஷ்டிகளுக்குத் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். தம் தொண்டர்களைப் பல்வேறு கொஷ்டிகளாகப் பிரித்து வைத்திருப்பவர் அவரே. ஆர். எம். ஜி. கொஷ்டிக்கும். அவரே தலைவர், செல்வி கொஷ்டிக்கும். அவரே தலைவர். சமயம்வரும்போது ஒன்றைத் தூக்கி, மற்றதை அழுக்குவார்.

இப்போது கட்சிவீழும். ஆர். விஜய் கொஷ்டிகளைப் புறக்கணித்துவிட்டு, 'ஆர். எம். ஜி.' சில புதிய பங்குகளை எருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார். எம். ஜி. ஆர். முன்பு எம். ஜி. ஆர். மன்றத் தலைவர் முனிசிப்புத்தலை ஆர். எம். ஜி. கொஷ்டிக்கு ஆதரவு கொடுக்கக் கூடாது என்று கட்சிப் படுத்தியிருந்தார். ஆனால், அதற்கு மாறாக இப்போது முனிசிபாலிசம் தீயம்விடப்பாயும்

பாடுபாடு தீக்கால் மத்தியவாசக கருத்து இது. 'ஆதரவு' பொருள் படுத்தலாகாது. அவர் கட்சியைப் பணி செய்வான். இவ்வெருது உகவானதம் ஆக்கப்பய வாய்?

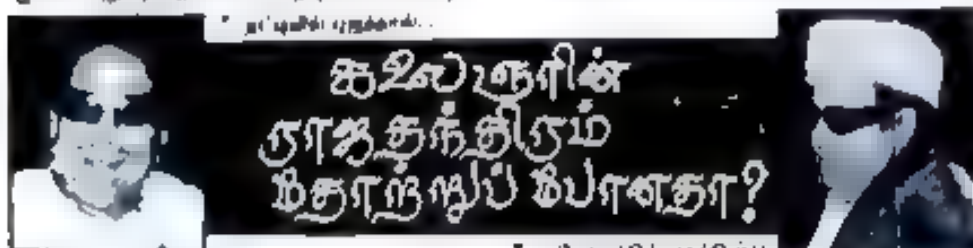
திருவள்ளூர் மலை மண்வாசகைக்காரர் நிச்சயமாக 'ஆராய் ஆயுட்' என்விழுகள். சீவா கட்சித் தலைவரும் அருகிலுள்ள இளைய படங்களுக்குப் பண வெவாத்தெரி செய்த ஓர் அமைச்சரை, முதல்வர் திடீரடி திடீரடி ஆவருக்குக் கடுமையான துரமெ வத்து விட்டான்.

கட்சி-ஒரின் ராஜதந்திரம்

அ. தி. மு. க. - இ. காங். உறவில் சமீப காலத்தில் ஏற்பட்டு வந்த மாண்புமிகு விசுவாக்கி, சுத்தமான் பிளவு ஆக்கிவிட்ட முயற்சி கிடைத்த. அவர்களைப் பிரித்து விட்டு இ. காங்கிரஸ்-ன் சேருவது என் பது அவருக்கு இப்போது முக்கியமாக. இ. காங்கிரஸைப் பிரித்துத் தனிமையப்படுத்தி விட்டால் -

'ஒன்றுக்கு ஒன்று'வாக அ. தி. மு. க. வாகவும், இ. காங்கிரஸ்-ன் கணித்தவிசாகக்

* அ. தி. மு. க. புதுமை.

சேர்த்து பணிபாற்ற வேண்டும் என்று கூறி விருக்கிறார். ஆர். எம். ஜி. க்குத் தொதாகச் சில மத்தியிசைப் மாறுதல்களையும் தற்போதைய சட்டசபைக் கூட்டத் தொடர் முடிந்த தும் செய்வாருக்கிறார்.

இப்படி கொஷ்டி அரவிலைகேயே ஒரு புதிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்துவானென்? தலைர் என்று ஆர். எம். ஜி. க்குப் பங்குப் படுத்துவானென்? கட்சிவையும் தொண்டர் களையும் தேர்வுக்குத் தயார்படுத்துவதற் குத்தான் கூட்டம் சேர்க்க 'ஒரு' பங்கப்படு வார் என்றால், ஓர் இரும்புக் கரத்து வ் தொண்டர்களைக் கட்டுப்படுத்தித் தேர்வை நடத்துவார் ஆர். எம். ஜி. தான். அதற்கான ஆயத்தமே இது! அ. தி. மு. க. ஒருவேளை தனிபாகப் போட்டியிட தேரலாம் என்று தானும் இந்த முயற்சைச்சிக்கை.

முலாவரின் பராசுரம்

இம்முறை சட்டசபைத் தொடர் முடிந்ததும் திழைக்குக்கும் மத்தியிசைப் மாற்றம் பற்றிச் சில சூசகமான சமீக்கன்கள் தென்படு கின்றன. பங்குபெற்றவரான ஒரு பெரிய மத்தியிசிடம் முலாவர் வெளிப்படைவாகவே ஒரு பராசுரத்தைக் காட்டி வருகிறார். விபான திவிய வரவேற்பில் அவரிடம்

சரித்து விட வாயில் அதற்குக் கிடைத்த பங்குப் படுத்திய ஆயுதம், 'சுழப் போராளிகள்'.

'சுழப் போராளிகளுக்குத் தாம் மட்டுமே அடைக்கல தாயகம்' என்ற ஓர் அபிப்பிரா பத்தை உருவாக்கினார். இப்படிச் 'செய் தால் - எம். ஜி. ஆர். போட்டி போட்டுக் கொண்டு தமது இமேனாகக் காத்துக் கொண் டும் தொக்கில் சுழப் போராளிகளுக்குத் தாமும் ஆதரவு தெரிவிக்க, ராஜிவுக்குக் சேர்பம்வர, இ. காங்கிரஸ் - அ. தி. மு. க. உறவு பிளவுபடும் என்று எதிர்பார்த்தார். - கலைஞர்.

ஆனால் அவர் திடீரிலே புத்தகம்வெல்தில் பாய்வினார் எம். ஜி. ஆர். 'போரை திழைத்துங்கள் என்று கொரிக்கை விடுவது போல் அவர் அறிக்கை விட்ட, சிக்கல் விடைத்து விட்டதாக எண்ணி ரத்தத்தின் ரத்தங்கள் கொதித்து எழு எம். ஜி. ஆர். சாலகாசமாம் அநெல்லாம் அவரவர் தனிப் பட்ட அபிப்பிராயங்கள்; கட்சிவின் கருத் துக்கள் அங்கு என்று கருவதுடன் தங்கும் பிரதமருக்கும் இடைவில் வேறுவழியில்லை என்று பிரதமரைக் கொண்டு அறிவிக்கச் செய்துவினார்! அசமொத்தம், கலைஞரின் ராஜ தந்திரம் தொற்றுவிட்டது போலத்தான் தோன்றுகிறது!

— ஒட்டக்கத்தன்ஜி

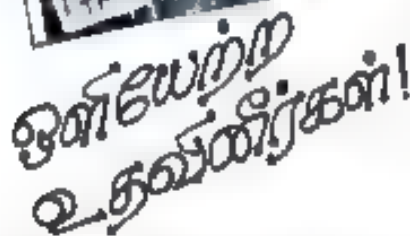

[illegible]

2014年11月15日

4126

[illegible]

* உமா உய்யாஸாஸிநித் 'முனாப் பூமி' பாரிச-உதகத்
திருவகா எத் முனாத்தகத் தெரட்டல.

3-2-1

5. **Ergebnisse**

* டாக்டர்மொண்டரி படத்துறையில் இரண்டு இருக்கும் சாதாரண சாதாரண பைட் மீதக் கொடுக்க இது தான். அது, அது கட்டுரை எழுதுக. கட்டுரை, அதுதான் 'சாத்திரம்' போன்ற சிந்தனைகள், பரணங்கள் பற்றிய படங்களைக் கட்டுரை எழுதுக. கட்டுரை எழுதுக. கட்டுரை எழுதுக. அப்போதுதான் டாக்டர்மொண்டரி படங்களை மேல் மீட்டிங் அல்லது உத்பத்தி.

உருவகம், 11. அங்கம், 11. அங்கம், 11.

* 'தொழில்மேம்பாட்டுத்துறை' பற்றிய விநியோகத் தொகுப்பாகத் தனிப்பாதிவாராசியப் பற்றி அந்நிக அமைச்சர் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது: உண்மை!

செய்தல் 14.

தாய், மாற்றன்.

பு.வ.தி. நாயுட்டக் கமிஷனரீடம் தரக்கல் எடுத்துக் கொள்ளாதது இப்போது கேள்வி எழும் அந்தக் கேள்விக்குமே கருவி கொடுத்து, என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைக் கேட்கிறது. எனது இடமேனாவியிருக்கிறதில் எந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று அப்போது சொல்லக்கூடிய என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்?

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

திரு. கௌந்தமுத் பரமசிவன்

1. எ. து. 28, 10.87 கல்வி இலாகா கருது மன்றம்
 துணை பொருளாகப் தேர்ந்தெடுத்த சமஸ்கிருத தேர்ந்தெடுத்த
 கல்வி இலாகா இலாகா. சமஸ்கிருத அறிவுரை
 தேர்ந்தெடுத்த; அதற்குள் சமஸ்கிருதம் கல்வி, கல்வி
 கல்வி இலாகாவுக்குள்
 பொருளாகப், 2. இலாகாவுக்குள்

திரு. இராசசுந்தரன்

[illegible]

முன்முதுவது கட்டப் பெய்ததன் ஆரம்பக்காலமே இப்போது. மேல்நிலை நீதித் தொட்டியில் கட்டப்பட்டிருந்து இரட்டை அபவி சொல்பவரால் அவர் தங்களை ஒரு திட்டம் 'மேம்படுத்தும் எண்ணதான் தக்க' என்று கருதுவதாய் பற்றி தனது சொத்து அளவுக்கு எழுதப் சொன்னாரே தவிர குடிசைப் பங்குதான் வரக்கூடியது! ஒவ்வொரு வாரம் தான் ஒவ்வொரு நேரமான காலம் தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். தந்தைக்குத்தான் 38 வார்த்தைகள் எத்த வார்த்தை கட்டப் வருகின்றன? சொல்லி வருவது வரக்கூடியது இன்று, பந்தின்னைக் கூடவார்த்தைகள் இருந்து வருகிறது. மேலும், தந்தைக்கு இரண்டரை கோடி மேம்பாடும் அளவுகள். எங்கள் பரதநாட்டும் அதுபோல் கட்டப் பற்றித் தான். பரதநாட்டின் பற்றில் பெரும் கட்டுவதற்கு முடியும் எழுதப்பட்டதே மேம்பாடும் அளவுகள்மேலும், வரக்கூடியதும் அளவுகள்மேலும் ஒரு கட்டப் பற்றின்மேலும் மேலும், அளவுகள் தந்தைக்குத்தான் கெட்டதும் இரண்டரை கோடி ஆகிய பற்றின்மேலும் தான். எனவே, இதுவே மேம்பாடும் அளவுகள் கட்டுவது என பற்றின் அளவு திட்டத்தின்மேலும் கட்டப்பட்டது. ஆதலால் என்னிடம் உள்ளது

2004-2005-1

[illegible]

2 இலங்கை யு கிராமம்.

3 காமராம நாயகன் சினிமாவுக்குப் போகும் காமராம நாயகன்.

பெண்கள்

சினிமாவுக்குப் போகத் தடை!

இலங்கையில் காமராம காத்திருக்கிறது. எதிரே நாயகனும், நாயகியும் ஒருவரை ஒருவர் காண்பதுப் பிடித்துக் கொண்டு. டான்ஸ் மாஸ்டர் சொல்லிக் கொடுத்த விஷயக் விஷயக் மூவ்யெஸ்டிகளைச் செய்ய, காமராம அவர்களிலிருந்து விவகி, பிங்லனி லில் ஒங்கிவிடுக்கும் தீவாங்கலையும், பச்சை போர்த்திய பள்ளத்தாக்குகளையும். பேய்ந்து திரும்புகிறது.

சினிமாக்காரர்களின் சொர்க்கம் தீவகிரி.

காமராம நெய்களின் வரப் பிரசாதம் தீவகிரி! தமிழ் சினிமா, இந்து சினிமா, தெலுங்கு சினிமா என்று அத்தனை பேருக்கும் இயற்கை செட் போட்டு வைத்த இடம் தீவகிரி.

இந்த தீவகிரியில்தான் ஓர் ஊரில் சினிமா பார்க்கத் தடை. அதுவும் பெண்களுக்கு மட்டும்! ஆச்சரியமாயிவ்வே?

கோத்தகிரி மலைகள் தாலாட்டும் அந்த ஊரின் பெயர் இப்பப்படி. கமார் நூற்றியறு

புதுகுடும்பங்கள், சிறுமம், சிறுமகள், பிறமகள் பரமிக் இடங்களில் வீடுகள், பெருமியாக்கையாள் வர்கள் படுகள் இவைகள் சொந்தங்கள், நார்க்க கட்டுப்பாட்டின் பற்றி ஆய்வுகள் சிலர் சொன்னது:

"இந்தோ திக்கையாகவே, இவர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் பொய்யுதல் தாலிக் கருவிக் தாக்கு முன்னால் சிவியாவுக்குப் போன பொது, பிரிக்க ஆரம்பமாக, இவர்களுக்கு போய் இப்போட்டில், தவறு தட்டிக்கிட்டால் கன்னு குற்றம் தாண்டி, நாசியப் பெண்கள் சிவியாவுக்குப் போகக் கூடாது என்று கூடவே பற்றாத்தலையே தவிர போட்டுட்டார்கள். ஆய்வினைகள் கருவிகளின்மே குழக்கமாய் கவரப்பட்டா பண்ணவாய் சிவியா

• வெளியேறியவர்கள்; பெண்கள் மட்டுமே சிவியாவுக்குப் போகக் கூடாது என்று என்ன திரைம?

புக்குப் போகலாம்... ஆறு அப்பாவியப் பெண்களுக்கு வேறே எத்தப் போழுது போக்கும் இடவாது. அவர்கள் சிவியாவுக்குப் போகக் கூடாது என்று சொல்லுது என்ன திரைம?

"அப்பாக்களைப் பெண்கள் சிவியாவோ போடுகிறார்கள்?"

"தடைச் சட்டத்திலிருந்து தான் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் இருக்கிற சொத்தின் திரைமட்டிலும் பட்டம் பார்த்துதான் பெண்களுக்கு அபராதம் தாழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவைகள் பண்ணை நடத்தியோ போய்ப் பார்க்க எந்தத் தடையும் இல்லை என்று தெரிவிக்கிறார்கள். வெளியே போய்ப் பட்டம் பார்க்க ஏதாவது வசதி? ஆனால் அவை முடியாத சிவியாப் பார்க்கப் போன குடும்பத்தில் இப்ப பற்றாத்தலுக்குக் கிடைத்தது. நார்க்க தாலிக் கருவிக் தாக்கக் கூடாது என்று சொல்லிட்டது. ஆனால் இந்த வகுக்கும் உற்சவத்திற்குப் பணம் தேவைக்கொடுக்கக் கைகளை எடுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்..."

"அப்போதும் எளிதானதில் கருவிக் போது. எளிதானதில் கருவிக் முன்னால் வர. தாங்க கொத்திடுகிறார்கள் கருவிக் கைகள் கொடுக்க, கொடுக்கக் கொண்டு வர வேண்டியதற்காக..."

இப்படி குறுக்கப்பட்ட குடும்பங்கள் கிட்டத்தட்ட எல்லா பெண்கள் கொடுக்கப் பிடிக்கலாம், "சிவியாவுக்குப் போகக் கூடாது என்று எப்படி?" என்றார்கள். கத்தி, கலிவா, கிணர், சிறு, சிவியா, சாவித்திரி, குக்கையி, மணிமேகலை (அட்வைட் கண்ணகி) - எவ்வளவுமே பற்றாத்தல்த் தடையை மீறிச் சிவியாவுக்குப் போனவர்கள்

• எத்தி: முதல் முதலாகத் தடையை மீறிச் சிவியாவுக்குப் போனவர்கள்.

கன், அபராதம் கட்டினால் ஒரு சிவியாப் பார்க்கக் கொடுக்க, யுக்கெட் + 101 குடியாப் "அப்போதும் தாங்க கைகள் பற்றாது வந்து முடிவை எதிர்த்து வழுக்குப் போட்டுட்டார்கள்..."

"கொடுக்கலாம்?"
"இவ்வளவு எளிதானது எப்போதும்"

"மாதவன்..."

"....."

"மாது..."

இந்த முறை சற்று அழுத்தம் இருந்ததாக
வசந்தா அனுபவித்தும், மாதவன் திரும்பி

பிழை.
"ம்?"

"நான் பாட்டுக்குப் பேசிட்டே இருக்கேன், உங்க கவனமெல்லாம் எங்கே இருக்கு?"

மாதவன் புன்னைகை செய்தான்.

"எங்கேயுமில்லை... அந்தக் கொழுந்தைங்க விரிவையாட்டாததான் பார்த்துக்கிட்டு இருந்தேன்..."

அவன் பார்வையிலிருந்து இடத்தை வசந்தா விரட்டான்.

6

அமைச்சர்: மஹா! தமது ஆட்சிநிக்
அவயங்களை மக்களுக்கு விநிக்க,
எதிர்க்கட்சி தானே பதத் தடத்தப்
போயினது!

மஹா: அப்படியான... அதற்கு ஆதரவு
தெரிவித்து நானும் பதத் அளித்து
விடுவேனம்!

— கருணா கோபாலகாமி.

இருந்தாய் பட்டுத்து சொல்லிட்டு நறு
தெய்வம் மாது... இந்த மாநிலி தயங்கித்
தயங்கிப் பேசினாள். என்னுள் புகிவிடிக்
முடியும... இஷ்டம் இல்லையா? சரி... வாரி
வசத்தா என்னுள் முடியாதது... தெளிவான
வாரித்தலை சொல்லிடுங்க... பின்ன
டோண்டிப் பி கொல்லிக்.

கோபத்தடை தாண்டிக் கொண்டு ஏமாற்
றத்தில் அவள் கண்கள் கலங்க முற்பட...
அட்டா... என்றபடி மாதவன்
பரிதவித்தான்.

இப்ப நாள் என்ன சொல்லிட்டென்ன
தீ பெரிய பெரிய வார்த்தையெவ்வாரம்
பேசுறே? அவரைப்படாம, நிதானமாகச்
செய்ய வேண்டியதை யோசிக்கலாம் என்றதான்.
என்ன தப்பு?

“எங்க ஹீட்டுல அவரைப்படறதான்.
தானும் அவரைப்படறேன், செண்டு தானைக்
கொருதரம் அந்த ஆய்ரட்டி எங்க ஹீட்டுக்கு
வார்த்தை... அசடு வழியச் சிக்கிறதான்
என்னுள் தாங்க முடியலே... ஹீட்டுல
எல்லாரும் இலிமனறவு. காய் மனறவா
எங்களைச் சம்பந்தப்படுத்திப் பேச ஆரம்
பிச்சிட்டாங்க... ஆய்ரட்டி அம்மாளுக்கு
தலிஸ்ட் ரெக்டரி ஆபரேஷன் ஆயிவிருக்கு.
அவங்க ஹீட்டுக்கு தலிஸ்டியா வந்து.
கொஞ்சம் கூட்டியு தெரிவிப்பதும் கன்
யானப் பேச்சை எடுக்கலாம்னு வந்துக்கிட
யிருக்காங்க... மிஸ்டிரி போனா இன்னும்
ஒரு மாதம்... அதுக்குள்ள என் வழியை
நான் பார்த்துக்கிட்டாத்தான் உண்டு... உங்க
ளுக்கு எங்கென்னவோ தெரியாது. சரியான
மொரட்டு ஆசாமி... பிடிச்ச முயலுக்கு
முணு காலத்து திருபிக்க, தானாவது காலி
வெட்டிக் கூடத் தயங்க மாட்டாரா... இத்
தனை சொன்னப்பறமும் என் நினைமை.
அவரைப் உங்களுக்குப் புரியலென்னு, மேற்
கொண்டு நான் பேசறதுவே அர்த்தமே இவ்
விற்கு...”

“எனச்சிவசப்பட்டுப் போகவணிகம் முக

றும். பாலகையும் ஒருவித பரிதாபத்தை
உண்டாக்க, மாதவன் தாற்காலிகம் கிட்டத்
தில் இருந்துப் போட்டுக் கொண்டான்.
வாரி பார்த்தாலும் அக்கறை இல்லை என்பிற
எண்ணத்துடன் அவன் கையைப் பிடித்துக்
கொண்டான்.

“உன் நினைமை தல்லாலே எனக்குப்
புரியு வசத்தா... தானைக்குச் சின்னதா ஒரு
குற்ற உணர்ச்சியோ, ஏமாற்றமோ வராம
இருக்க வேண்டித்தான் நிதானமா யோசிக்க
லாமென்று சொன்னேன்...”

“என்னைப் பொறுத்தவரை தீங்க சொல்ற
எந்தக் குற்ற உணர்வும் வராது மாது...”

“தீச்சவமா?”

“சத்தியமா?”

கன்னட மலர்ந்தி, மனப்பூர்வமாக
அவன் பேச, மாதவன் தெரிவித்தான்.

“உன்னைக் கட்டிக்க தான் கொடுத்து
வந்திருக்கலாம் வசத்தா...”

“உன்னையாத்தான் சொல்றீங்கன்னா?”

“சத்தியமா?”

“இப்ப, மேலே ஆக வேண்டியதைப்
பத்தி யோசிக்கலாமா?”

“செஞ்சிட்டாய் போவது... மம்...?
முதலேயே இரண்டு பக்கத்துப் பெரியவங்க
கிட்டேயேயே போனாம்... அதுதான் முதல்
காரியம்... பக்குவமாப் பேசி, சம்மதம்
வாங்கற வழியைப் பாரிக்கலாம்...”

வசத்தா புருஷம் தெரிய யோசித்தான்.
“இது நடக்கிற காரியமாத் தொனுவதா,
மாது?”

“என் தடக்காம?”

“சம்மதம் தருவாங்கென்னு, மெய்யானதுத்
தான் தப்பிடுங்கன்னா?”

“...”

வசத்தா கையை அவன் பிடியிலிருந்து
எழுதிக் கொண்டு, தன்னைச் சில மன
எடுத்து, ஒரு வாய் குடித்தான்.

“உங்க ஹீட்டைப் பத்தி எனக்குத் தெரி
யாது. ஆனால், கண்டிப்பாக எங்க அன்
னைத் தப்ப கல்லாணத்துக்கு ஒத்துக்க மாட்
டாரா...”

அப்ப? அவரைட்டி விஷயத்தைச் சொல்
வின் சம்மதம் வாங்க நீ முயற்சி செய்வதா
இல்லையா?”

“விடைக்காதுதற்போ என் முயற்சி
செய்யலாம் மாது?”

“அது தப்பிடுங்கியா, வசத்தா?”

“என்ன தப்பு? என் மனக்கூப்பப் பிடித்
காதலையாணக்கச்சொல்லி அவங்களைப் பத்
தப் படுத்தறது மட்டும் தப்பிடுங்கியா?”

“...”

வசத்தா குனிந்து தலங்களை ஆராய்ந்தான்.
மேது கிடந்த ரூச்சி ஒன்றை எடுத்து நச
திடுக்கில் இருந்த அழுக்கை வெளியேற்றி
னும்.

“ஆனால், எங்க அத்தம்மா கிட்டே சொல்
காம் எத்தக் காரியத்தையும் இதுதான் வரை
தான் செஞ்சுவிட்டே... அதனால அவங்க
கிட்டே மட்டும் சொக்கவலாய் இருக்
கேன்...”

"அதோ போனாரு அங்கு ஒரு உதாரண புருஷன்..."
 "பாத்தாங்க தெரியுமே..."
 "பாத்தாங்க தெரியுமா. பெரிய பாருக்க... எதைச் சொன்னாங்க அந்த ஒரு உதாரணம் சொல்வா..."
 — கருணாநிதி வெளாபாரதிப்பிள்ளை.

மாதவன் ஆர்வத்தோடு வினவினான்.
 "அவங்க நம்ம கல்யாணத்துக்குச் சம்பந்தப்பாங்கன்னு நினைக்கிறீரா? அவங்க மூலமா உங்களுக்கென்கூட சரீர்படுத்த முடியுமா?"
 வசந்தா உதட்டைப் பிதுக்கி, நோவிக் குறுக்கினாள்.
 "தொய்ய... அந்தம்மா என்னிக்குமே என் மனசு புரிகுது தடத்துப்பாங்கதான்... அவங்க மிட்டி முதல்லை சொல்றேன்... அப்புறமா பாசித்துக்கலாம்..."
 "ஒருவேளை உங்க அத்தை இந்தக் கல்யாணத்துக்குச் சம்பந்திக்கலாம்னு?"
 வசந்தா நிமிர்ந்து அவன் கண்களை நோக்கிப் பார்த்தாள்.
 "விளக்குறே, விளக்கலியோ—வாருக் காகவும் என் முடிவை மாத்திக்க நான் ரெடியா இல்லை மாது..."
 அவளுடைய உறுதியான பதில் அவளது திணறலாகத் தர மாதவன் மறுபடியும் நெமிந்திய போனான்.
 "சொந்தக்காரங்க எல்லாறையும் பகைக்கிட்டாவது என்ஜெட வரமு வசிற அளவுக்கு நான் அந்தனை உசத்தவன்னு நீ நினைக்கிறீரா?"
 வசந்தா மயக்கத்தோடு புன்னகை புரிந்தாள்.
 "என் சாழ்ச்சிய என்க்கு நம்பிக்கை இருக்கு மாது... அதை விடுங்க... எனக்காக உங்க உறுது மறுவுக்களை விட்டு வர நீங்க தயாரா இருக்கீங்களா?"
 "கண்டிப்பா... ஆனா அது அவசியமா, இல்லையான்னு தெரிவித்தான், பெத்தவங்க மிட்டி மனசு நிறந்து பேசிடணும்னு இருக்கேன்..."
 "நத்துப்பாங்கனா?"
 "தொய்யாது... அம்மாவைச் சவுப்பா என் பக்கம் சாய்ச்சிடறாம். அப்பாவைச் சொன்னு வர்ந்து கஷ்டம்... இருந்தாலும் முயற்சி பண்ணத்தான் போறேன்..."
 "பெஸ்ட் ஆப் வக்... ஆனா, சௌவரண உடனே செஞ்சிட்டவங்கன்னு தெவலை..."
 "நீ இவ்வளவு உறுதியாப் பேசினப்புறமும் காலங்கடத்தறதுவு அரித்தம் இல்லை

தான். வசிற சனி, ஞாயிறுவு காலுசிபுரத் துக்குப் போய்ப் பேசிட்டு வந்திடறேன்... ஒகே..."
 "தானும் ஞாயித்துக்கிழமை கர்க்கத்துப் போறப்போ அந்தம்மா மிட்டி சொல்லிடறேன்..."
 "ஆக நி பெஸ்ட்..."
 "தாய்க் பூ..."
 ஒரு நிமிஷ மெனசுத்துக்குப் பின் மாதவன் தயக்கத்தோடு கேட்டான்:
 "ஒருவேளை எங்க விட்டுருவ உன்னை ஏத துக்கச் சம்பந்திச்சாங்கன்னு, நீ மதம் மாறத் தயாரா வசந்தா?"
 வசந்தா உடனே பதில் கூறாமல் மெதுவு மெல் சித்திவிருத்த சொட்டு நீரை விரலால் இழுத்துக் கொய்ம் போட்டாள். பின், சின்னக் குரலில் பதில் கேள்வி கேட்டாள்:
 "இதையே, நான் நிரூபி உங்கமிட்டி கேட்டாய்?"
 இதை எதிர்பார்த்தாது நிறுவிச் மாதவன் நிரூபித்தது அப்பட்டமாகத் தெரிந்தது.
 "தாய்...? நிதிசுடியான... வந்து... நொ... நொ..."
 மெற்கொண்டு அவனைப் போ விடாமல் வசந்தா கையைக் குறுக்கே நீட்டித் தடுத்தாள்.
 "பீஸ் வேணும்... தெவலில்லாத தர்க்கமே வேணும். நீங்க நீங்கனா இருக்க. நான் தானு இருக்கேன். அப்ப இருக்கறப்போ மதம் மாற வேண்டிய அவசியம் இருக்கறதா நான் நினைக்கலை... ஒருத்தர் மதம், பழக்க வழக்கத்தை மற்றவர் மதிகக் கத்துக்கிட்டாப் போதும். ஏற்று வாழணும்க்கறது கட்டாயம் இல்லை. நாம் ஒருத்தரை ஒருத்தர் தேசிக்கறோம். இதுதான் முக்கியம். இல்லையா மாது?"
 தெனியோடு அவன் பேசுவதாகத் தொன்ற, மேலே எதுவும் விவாதிக்க மாணிக்கவாசகம் குறித்து, "ஐ வக் பூ" என்று மாதவன் கூற வசந்தாவும் மெதுவாய்ப் பதிலுக்குத் தன் உணர்வுக் காதலியெல்லாம் கண்களில் தென்கி "ஐ வக் பூ ரீ" என்று முணகினாள்.

(தொடரும்)

ஓராங்கிக் கால்கட்பின்: ஏன்மா இரு
'ஏன் - வே' என்று தெரியுமில்லை?

கடைட்டி ஒன்று: தெரியும் சார். அது
நீங்கள் தீங்கே தீங்கிலாமனு தெரி
காது. சார்!

— இரண்டாம் பகுதி மு. கோவை.

அதுவும், தெய்வ அவரை விடவில்லை.
தொழுகையில் போது. தாய் தாயை
யாக அவர் இருந்தபோது அந்தக் கொடுங்
கோவன் அவரைக் கைது செய்தான். செய்
வாத ஒரு குற்றத்திற்காக அவர்களுக்கு கை
து தண்டனை கொடுத்தான். கைதுவின்
கொடுமை தாக்காத ஏன் தோன்றத் தா
தானில் ச. சிவ இருந்து இரத்தம் பீறிட்
டுத் தரைவை தரிசுத்தது. அந்த நிலையில்
கூட அவன் அநோடு திருத்திக் கொள்ள
வில்லை. சிறை சித்திய இரத்தத்தாதத் தன்
னுடைய தானியுமேயே தக்கிக் கத்தும் செய்
வையு என்றுமேயே தாத்தா வடபாசுப்
படுத்தபட்டார். தப்பாக்கி தானியில்.
அதற்குப் பிறகுமே. அந்த மனித மிகும
என் தாத்தாவை விடவில்லை. தாக்கு மாத்
தில் அவரைத் தொங்க வைத்து அவர்
துடித்து துடித்துச் சாவதைக் கண்டு
மனமில்லத்தான். உயிர் போகும் நிலையில்
என்றுமேயே தாத்தா சாபம் அளி. இந்தப்
பாவி செய்கிய என் மகன் பெரிசுமனா
தும் மூர்க்குப் பழிவாங்க வேண்டும்
என்று முறைவரைக்கூறி வேண்டிக்
கொண்டார். ஆனால், என் கொன்றது தா
தானில் இதுவி லிருப்பதை நினைவற்றி
வைக்கும் போது என்னுடைய தாத்தாவுக்
குக் கொடுக்கவில்லை. அந்தப் பாவிதான்
பாடுக்கப்பட்ட எவ்வளவோ ஆதிசக்
கைக்கானவர்களில் யாரோ ஓர் இமை
தெரியாத பாக்கியவாளுக்குக் கொடுத்த
பெயர்முறை வாங்கப் பட்டிருந்தது. அது
தும், என்னுடைய தாத்தா விடவில்லை. தெய்
வின் மகன் எவ்வே இருக்கிறான் என்று
கேட்டுத்தது அவரைக் கொன்று, தானும்
தாக்கில் மாண்டு போனார். அதற்குப் பி
றும் ஆக்கிய ஆட்சி எங்களை விடவில்லை.
எங்கள் குடும்பத்தை வேரோடு அழித்து
விட விரிப்போட்டுத் தோயது. உயிருக்குப்
பயத்து. தாக்கன் வடபாசுதந்தி இருந்து
தவிழ்ந்தான் அந்தாட்டுக்கு வந்து விட்
டோம்.

தக்கணியே மதத்து கேட்டுக் கொண்
து குற்ற அனைத்து அவன் பெத்தொண்டு
உறப்போவதைக் கேட்ட ஆவனாக இருத்
தனர்.

"போன வாரம்தான் தங்கை ஒரு
கொண்டிருந்திருந்தாக நான்
கொண்டிருந்தேன். இங்கே வந்த பிறகு
தான் மனித வேட்டையாடிய அந்தக்
கொடுங்கோலுக்கு மாண்டிருக்கிறேன் இப்
படி ஓர் அழகான நிலை செய்து வைத்
திருப்பது எனக்குத் தெரியவந்தது. உயிர்
காக்கும் தெய்வங்களுக்குத் திணை இருக்க
லாம். ஆனால், உயிர்க் கொல்லுமி
களுக்குத் திணை இருப்பதை அதுமட்டு
க்கொமா? திருமண்டப மாட்டின் பூட்டன்
கிணையிலும் எல்லாவிடம் போல் கொன்று
ருவித்து வேட்டையாடிய அந்த மனித அரக்
களுக்கு இப்படி ஒரு நிலை மாற்றமடை
தாட்டிக் கண்டிக்க அனுப்பித்திருப்பான்
என்று பெரிய அவமானம்? அந்தக் கொடுங்
கோலனின் வினைவை அகற்ற இங்கே ஒரு
போராட்டம் நடக்கவுள்ளதை அறிந்து
போனதைப் கொண்டுமே என்னை அந்த
செய்தி எவ்வளவு பொருத்தமான மனநிலை
கொண்டிருக்கிறது இந்த நாடோடிகள்
விடக்கொண்ட செல்லம்? தொடர்ந்து
விட்டார்கள் என்று அனைத்தும் துன்பம்
கொண்டேன். ஆனால், இங்கே கித்த
பார்த்த பிறகுதான் நிலைமை கித்த
வைத்து அழிக்காமல் ஏதோ அறிமுகம்
போராட்டம் என்று பொய்ச்சித்த தனபா
போராட்டம் ஒன்று நடக்கப் போவதை
அறிந்து வந்தேன்.

பரிசிலைப் போல் அவன் கெட்டு இது
தெய்வ அவர்களை துத்தவிர்த்த போராட்
தத்தை பொய்ச்சித்த தனமான போராட்
தம் என்று மனமளக்க ருதித்த செய்
வை எவ்வளவுமே திணைதொடு தொக்கி
தான்.

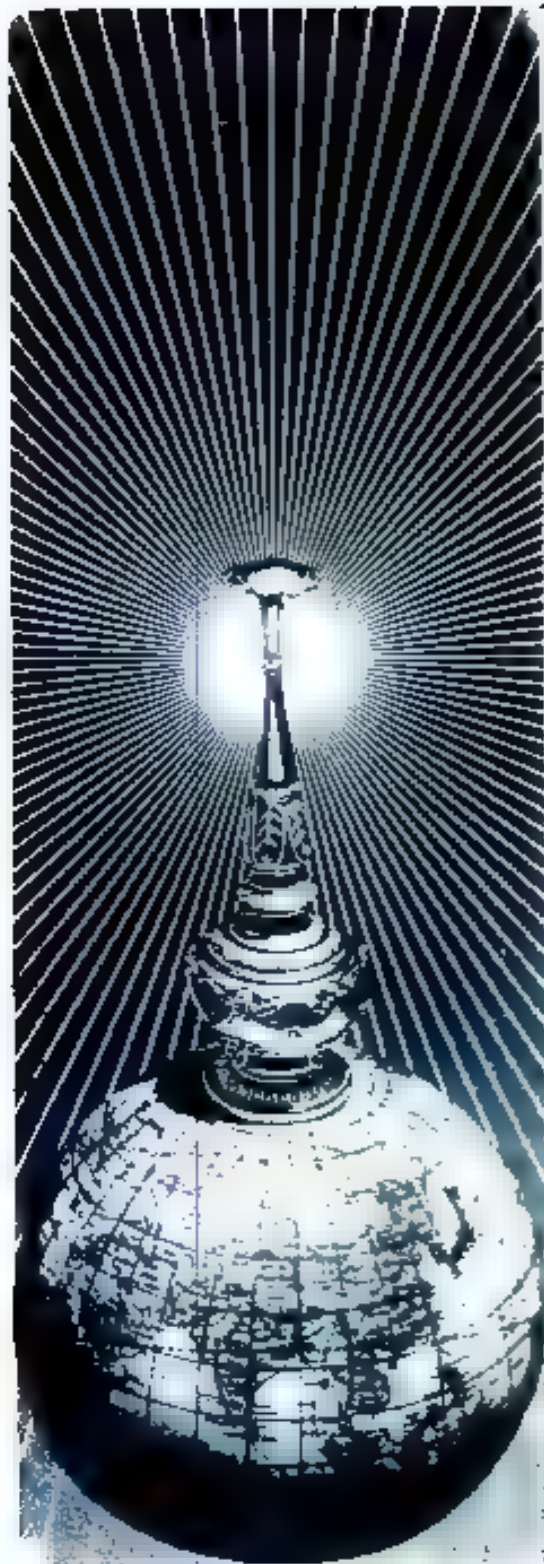
"சகலது, காதலியுட்களில் அந்தப்
போராட்டத்தைப் பற்றி உனக்கு அறிமுக
கத் தெரியாததால் தீவிர எண்ணமாகப்
பேசுகிறேன். என்னை மிக்க பிரியம்
ஆக்கியவர்கள் இன்று காத்திருக்கிற
யாக்கிரகத்தையும், குத்துவையானவை இவக்
கத்தையும் என்னுடைய திருமணிக் கொண்டிருக்க
கிறார்கள். எங்கள் போராட்டம் அவர்க
கை அறப்போராட்டம் பார்த்திக் அமைத்
து. காத்திருக்கிற நிலைமையில் இன்று
இல்லாவிட்டாலும் தான் மறுமையே தன்
புண்ணியமேயே இத்தியாவதில் வித்தி
கிணை கத்ததான் போகிறது அந்த நிலை.
தானும் பார்க்கத்தான் போகிறேன்" என்
ருர் தோழியாள்.

"சரி, உங்களுக்கு எவ்வளவு
நம்பிக்கையுள்ளது உங்கள் வழி உங்களுக்கு
என்னுடைய வழி எனக்கு" என்று பிரித்துக்
கொண்டே எழுந்தான் சகலது.

"இது சகலது என்று அவர்க
கையளத்திய திணை, "தம்பி, என்னுடைய
நிட்டம்தான் என்ன?" என்று கேட்டார்.

சகலது கத்தை உயர்த்தி அறிவித்த
போட்டவத்தைக் கண்டது சகலது. "இது
தான் என்னுடைய வழி" என்று பிரித்தான்
சகலதுமே.

"சகலது, சிறிது தாமதித்து வந்திருக்
கிறது. பத்துப் பரிசுத்து தாட்டைக்கு
முன்புத் தந்திருந்தான் என்னுடைய திட்டம்

At **KCUB** a rosy welcome awaits **Non-Residents!**

Now-KCUB can accept deposits from Non Resident Indians-directly and service their needs in traditional KCUB style!

Reach out to your homeland and share in its growth and prosperity. KCUB-the bank that's growing in all facets.

We offer:

- Savings Account.
- Monthly savings.
- Cash Certificates.
- Vamana Viswarupa Deposit.
- Fixed Deposit.

Visit our nearest branch-today.

KCUB

**THE KUMBAKONAM
CITY UNION BANK LTD.,**

Registered Office: Kumbakonam-612 001
**KCUB—The Bank that's committed
to growth — your growth.**

சுரபதி சிடமத்

சீரு துணிக்குக்குப்

பரிசு ரூ. 400/-

எத்தனை அரணியம், எந்தையம் பிரச்சினை அதுவும் சரி, தமது ஆய்வுகளை ஜோக்கர், தளபதி திடமதி அறிவுக் கொழுந்தான தமது வகுத்த வெளியிடாமல் இருக்க மாட்டார். "நான் சொல்பதில் கேளுங்கள்..." என்று ஆரம்பித்து அவர் என்ன சொல்லார் என்பதைத்தான் நீங்கள் கவனித்துக் கீழே உள்ள கூப்பனில் எழுதி அனுப்புவதன் வேண்டும். அடுத்த ஆறு மாதங்களுக்கு ஒவ்வொரு வாரமும் நான்கு முதல் ஆறு துணிக்குகள் வரை கவியில் பிரசுரமாகும். இவை ஒவ்வொன்றும் ரூ. 25 பரிசு பெறுவதுடன், ஒரே நபர் எழுதிய துணிக்குகள் அதிகம் வரும் பல் இதழ்களில் பிரசுரமாகும் ஒவ்வொரு முறை யும் அவரது கனமான இரட்டிப்பாகும். இவ் விதம் அதிகப்பட்சமாக ரூ. 400 வரை ஒரு துணிக்குக்குப் பரிசு கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. உறைவில் மீது "தளபதி திடமதி" எனது குறிப் பிடுவது அவசியம்.

கூப்பன்:

22.11.87 இடம் - முடிவு தேதி: 2.12.87.

தளபதி திடமதி:

என் பெயர்:

விலாசம்:

படியே வேலைகள் எளிதான முடித்திருக்க லாம். அதற்கு எந்தவிதமான தடைவும் இருத் திருக்காது. ஆனால், நாங்கள் காத்தி வந்தியில் அறப்போராட்டத்தைத் துவங்கியுள்ளதால் நெய்ல் சினைக்கு இப்பொழுது காவல் போட் டிருக்கிறார்கள். ஆயுதம் தாங்கிய போலீசார் இரவும் பகலும் அதைக் காவல் புரிகிறார் கள். அதனால் உன் திட்டப்படி நீ எதைவுமே இப்பொழுது செய்ய முடியாது. மீறி முயல் வது தற்கொலைக்கு ஒப்பானது. அது முட் டரித்தவமானது என்று கூட நான் நினைக் கிறேன்" என்று சொல்லாது.

"எது முட்டாள்தன்மாவை என்பதைக் காவதால் மட்டுமே கணிக்க முடியும்" என்று அமைதியாகச் சிரித்த வசயது. "ஐயா உங்களுடைய திட்டம் என்ன?" என்று கேட் டான்.

"அறிவிப்புக் கொடுத்துள்ளபடி நான் காவல் நிலைப் போராட்டத்தைத் தொடங்கிப் போகிறேன். மதுரைகைச் சேர்ந்த சுப்பரா யனு நாயுடுவும், முகமது சாலியா ராவுத் தும் சினைவைச் சேதப்படுத்த முயல்வார்கள்."

சோமயாஜூறு கூறவந்ததைக் கூறி முடிப்பதற்குள் வசயது அவசரம் அவசரமா க் கேட்டான்; "சினைவைக் காவல் காக்கும் ஆயுதம் போலீசார் இவர்களை மட் டும் கிழமா விட்டு விடுவார்களா?"

மாட்டார்கள். இவர்கள் மீது தடியடிப் பிரயோகம் செய்வார்கள். ஆனால், இவர் கள் இருவரும் அதற்கும் அஞ்சாது முயற்சி செய்வார்கள். கனடசியில் இவர்களைக் கைது செய்து நீதி மன்றத்திற்குக் கொண்டு செல்வார்கள். நீதி மன்றத்தில் குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டு இவர்கள் மகிழ்ச்சியொடு கிளைத்த தண்டனையை ஏற்பார்கள். அடுத்த நாள் இவர்களைப் போலவே இன்னும் இரண்டு பேர் போராடுவார்கள். இப்படியே இந்தப் போராட்டம் சினைவை ஆட்சியாளர் கள் அகற்றும் வரை நடைபெறும்."

"அதையும் நான் பார்க்கத்தானே போயி றேன். எப்படியும் என்னுடைய திட்டப்படி செயல்பட வாய்ப்பில்லை என்று கூறி விட் டார்கள். காலம் வரும் வரை நான் காத்திருக் கத்தானே வேண்டும்? நீங்கள் என்ன செய் யப் போகிறீர்கள் என்பதை அதுவரை நான் பார்க்கிறேன். ஒருவேளை இடைமீலே என் னுடைய திட்டத்திற்கு வாய்ப்புக் கிடைந்து விட்டால் உடனுக்குடன் நான் செயல்பட்டு விடுவேன். எனக்கு என்னுடைய உயிரைப் பற்றி அக்கறைவில்லை. என் கொள்கைத் தாத்தாவுக்கும், தாத்தாவுக்கும், அப்பாவுக் கும் கிடைக்காத அருமையான வாய்ப்பு; அந்தப் படுகாவல் நெய்ல் சினைவைப் பஞ்சு பஞ்சாகச் சிறை வைக்கும் பேறு எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அதை நான் பயன்படுத் திக் கொள்ள ஒவ்வொரு விநாடியும் வாய்ப் பைத் தேடிக்கொண்டே இருப்பேன்" என் றுள் வசயது.

அடுத்த நாள் காலை மவுண்ட் ரோடு ஸ்பென்சர் கம்பெனிக்கு அருகே நான்கு காவல்கள் கூடிய சத்திப்பில் நடுவே அமைத் திருத்த நெய்ல் சினை இருந்த பகுதியில் மக் கள் கூட்டம் வறித்து காணப்பட்டது. மக் கள் கூட்டத்தைவிட சிவப்புத் தொப்பி யணிந்திருந்த போலீஸ்காரர்களின் எண்

அவசரம் அவசரமாகத் தாமது தீர்ப்பைப்
அளித்தார்.

“ஆறு பாதக் கடுங்காவல் தண்டனை
விதிக்கிறேன்.”

பாரத மாதாவுக்கு ஜே. “மகாந்மா
காந்திக்கு ஜே” என்ற முழக்கத்தினாலேயே
குற்றவாளிகள் இருவரையும் வேலில் ஏற்
பிச் சென்றனர் போலீசார். கூட்டம் கிண்த
தது.

நிலையைப் போல் நின்று கொண்டிருந்த
சையதுவை சோமயாஜுஜு உறுக்கினார்.
அவரது கைகளில் இரண்டு கொட்டுக் கண்
னீர் விழுந்து தெறித்தது!

“சையது..... என்னு நீனைப்போடு
அனாதை சோமயாஜுஜு.” உணக்கு என்ன
வாவிற்று?” என்று கேட்டார்.

“ஐயா, அறப்போருக்கு இயல்பாக சக்தி
உண்டு என்பதை முன்னுதவாக நான் இப்
பொழுதுதான் உணர்ந்தேன். கரத்தியர்கள்
தலைமையில் இந்த நாட்டு இளைஞர்கள் ஆக்க
பூர்வமாகச் சித்திக்கத் துவங்கி விட்டார்
கள். ஆயுதத்தை விட வலிமை மிக்க ஒன்று
உண்டு என்ற உண்மையை உவருக்கு இவர்
கள் உணர்ந்தப் போகிறார்கள். நம்முடைய
எதிர்க்கால, செய்த குற்றத்தை மறக்காது
விரும்பிச் சிறைத் தண்டனையை ஏற்கும்
மனப் பக்குவம், வலிமை மிக்க ஆவிரம்
ஆயுதங்களிலே சக்தி யாய்ந்தது! மக்க
ளின் சித்த கத்தியை உரைத்துப் பார்த்துக்
கொண்ட உதவும் மகத்தான உரை கல்வாக

இதன்மீன் கிண்பு போராட்டம் நடக்கிறது.
அதை நான் குண்டு வைத்துத் தகர்த்து
விட்டால் என்னுடைய வாழ்வும் மட்டுமே
முடியும். ஆனால், அறப் போராட்டத்திற்
குரிய காரணப் பொருளாக அது அங்கேயே
இருந்தால், இன்னும் சில காலத்திற்கு
மக்களின் கூட்டுச் சக்தியை அரவினர் உண
ரவும், படுபாவி நெய்விண் கொடுஞ் செயல்
களை இந்தத் தலைமுறையினர் அறிந்து
கொள்ளவும் ஒரு அரிய வாய்ப்பாக இருக்
கும். இதன்மீன் இந்த தாட்டு மக்களுக்கு
இழைத்த கொடுமைகளை மக்களனைவரும்
அறிந்து கொண்டு இந்தச் சிலையை வெறுக்
கவும், ஆய்விவ ஆட்சிக்கு எதிராகக் கிளம்ப
வும் இந்தச் சிலையை விளம்பரமாக
அமைக்கும்.”

“அப்படியானால் கிண்புத் தெயுருண்டு
வைக்கப் போகிறீர்களா?”

“குண்டுக்கு மேலாக எதிரிகளைக் கலக்
கிச் செலிழக்க வைக்கும் ஒரு புது ஆயு
தத்தைக் கரத்தியமக்கள்கண்டு பிடித்துக்
கொடுத்திருக்கும் போது, அதிலும் அதன்
பொருளைக் கண்டென்திறே கண்டபிறகு,
குண்டு வீசும் கட்டுகளை ஆதரிக்க நான்
என்ன என்ன வந்து.” என்று கேட்ட
சையது, கைவிவிருந்த போட்டலத்தைக்
கலம் கால்லாறில் விடுபெறித்து விட்டு,
சோமயாஜுஜுவின் கரத்தியிருந்த தேசியக்
கொடியை வாங்கித் தன்னுடைய தோளில்
சாற்றிக் கொண்டான்!

**கூடி திரண்டவன்
இளவரசன்!**

கொஞலம்
முசும்பு திரும்பு
16 பக்க வண்ணப் படக்கதை

கதை:
ஆனந்தி
படம்: வினா

பொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 30

துவந்த யுத்தம்

மு

டிவில்லாத வழியில் குதிரைகள் போய்க் கொண்டிருப்பதாக வந்தியத்தேவனுக்குத் தோன்றியது. இந்த வைஷ்ணவன்

நம்மை உண்மையில் ஏமாற்றி விட்டானா? சத்துருக்களிடம் நம்மைக் கொண்டு போய் ஒப்புவிக்கப் போகிறானா?

இருபுறமும் காடுகள் அடர்த்திக்குத் தடை. அவற்றுக்குள் பார்த்தால் கன்னங்கரிய பயங்கரமான இருள். அந்த இருண்ட காட்டில் என்னென்ன அபாயங்கள் என்னென்ன விதத்தில் இருக்கின்றனவோ, தெரியாது. சிறுத்தைகள், கரடிகள், யானைகள், விஷஜந்துக்கள், — இவற்றுடன் பகைவர்களும் மறைந்திருக்கக் கூடும்; யார்களுடைய? தெற்குத் திசையில் சோழசைன்யம் கடைசியாகப் பிடித்திருக்கும் இடம் தற்போதான் என்று சொன்னார்களே? இவன் நம்மை எங்கே அழைத்துப் போகிறான்?

நல்லவேளை யாக நிலா வெளிச்சம் கொஞ்சம் இருந்தது. சந்திர பிரகாசங்கள் வானுறவோங்கிய மரங்

களின் உச்சியில் தலழ்ந்து விளைபாடின. அதனால் ஏற்பட்ட சலன ஒளியில சமயம் பாதையிலும் விழுந்து கொண்டிருந்தது. எதிரே மூன்று குதிரைகள் போவது சில சமயம் கண்ணுக்கு நிழல் உருவங்களாகத் தெரிந்தன. ஆனால் குதிரைகளின் குளம்புச் சப்தம் மட்டும் இடைவிடாமல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

திரென்று வேறு சில சப்தங்கள் கேட்டன. காட்டின் நடுவில் எதிர் பார்த்த முடியாத சப்தங்கள். பல மணிதக் குரல்களின் கோலாகல சப்தம். குதிரைகளாக ஆடிப்பாடும் சப்தம். ஆ! அதோ மரங்களுக்கிடையில் வெளிச்சம் தென்படுகிறது. கனர்த்தங்களின் வெளிச்சத்தோடு பெரிய காளவாய் போன்ற அடுப்புகள் எரியும் வெளிச்சமும் தெரிகிறது. ஆகா! இத்தக் காட்டின் நடுவே தாவடி போட்டுக் கொண்டு குதிரைகளையிருக்கும் வீரர்கள் யார்? சோழ நாட்டு

சுமார் கீஸ்கீ

வீரர்களா? அல்லது படைவர் படை
வைத் தேர்த்த வீரர்களா?

எனது பத்தி வத்தியத்
தேவன் பிக் கொற்ப
தேரத்தான் சித்தித்
திருப்பான். அதன்
திறிய தேரத்தின் முன்
ஆகப் போன குதிரை
கள் எட்டென்று தின்ற

எதையும் ஒரு குதிரை பனீர் என்று திரும
பியனறையும் வத்தியத்தேவன் கவனிக்க
வீக்கி திரும்பிய குதிரை முன்
செருக்கி வந்து வத்தியத்தேவன் குதி
ரையை அணுகியது. அதன் மேலிருந்
தவன் வத்தியத்தேவன் பக்கம் எட்
டென்று சாய்ந்து ஒங்கி ஒரு குத்து
வீட்டான். அந்தக் குத்தின் அதிர்ச்சி
வீரைய் வத்தியத்தேவன் கதி கவங்கித்
தடுமாறியபோது அவனுடைய மூத
முழங்காடிக் பிடித்து ஒங்கித் தன்னி

ஞன். வத்தியத்தேவன் நடால் என்று
தனரவில் விழுந்தான். வத்தியேவத்
தில் அவன் குதிரை அப்பால் செறிது
தூரம் பாயத்து சென்று அப்படித்
தின்றது.

இதற்கும் அவன் தன்னிய வீரன்
குதிரைவிலிருந்து கீழே குதித்து வத்
தியத்தேவன் அருகில் வந்தான்.
திக்பிரையை கொண்டவனுய்த் தன்
ளாடி எழுந்திருக்க முயன்ற வத்தியத்
தேவனுடைய இடைவிலிருந்த கத்தி
ையைப் பறித்துத் தூர வீசி எறிந்தான்.
உடனே வத்தியத்தேவனுக்குப் புத்
துவீர் வந்தது அத்துடன் அத்திரம்
பொங்கிக் கொண்டு வந்தது ஒரு குதி
குதித்து எழுந்து திள்ளும் இரண்டு
கைகளையும் இறுக மூடிக்கொண்டு
வஜ்ரம் போன்ற முண்டியிலுய் தன்
னைத் தன்னிய ஆடிக் குத்தினான்
குத்து வாய்க்கிக் கொண்டவன் கமலா
திருப்பாளா? அன்னும் தன் கைவரிசை
ையைக் காட்டினான் இருவருக்குள்ளும்

பிரமாதமான துவந்த புத்தம் நடந்தது. கெடாததனும் இரும்பனும் சண்டை போடுவது போல் போட்டார்கள். வேடன் வேடந்தரித்த சிவபெருமானும் அரக்கனையும் கட்டிப் புரண்டதைப் போல் புரண்டார்கள். திக்கலங்களில் இரண்டு இடம் பெயர்ந்து வந்து ஒன்றோடொன்று மோதிக் கொண்டது போல் அவர்கள் மோதிக் கொண்டார்கள்.

வ

த தி வ த் தே வ னுடன் வந்த ஆழ் வாரக்கடியானும் அவர்களுக்கு முன்னால் வந்த வீரர்களும் விலகி நின்று ஆச்சரிவத்துடன் பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்கள். மரக்கிளைகளின் அசைவிலும் அடிக்கடி சலித்தநிலா வெளிச்சத்தில் அவர்கள் அந்த அதிசயமான சண்டையைக் கண் கொட்டாமல்

பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சேகிரத்தில் காலடிச் சப்தங்கள் கேட்டன. கைகில் கொணுத்தப்பட்ட கணுத்துகளுடன் வீரர்கள் சிலர் மரக்கிளைகளை விவகிக் கொண்டு அங்குமிடத்திற்கு வந்தார்கள். அப்படி வந்தவர்களும் அதிசயத்துடன் அந்தத் துவந்த புத்தத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கலானார்கள். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் கற்றிலும் ஒரு பெரிய கூட்டம் கூடிவிட்டது.

கடைவியாக வந்தியத்தேவன் கீழே தள்ளப்பட்டான். அவனைத் தன்னிய வீரன் அவன் மார்பின்மேல் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டு இடைவிலகற்றியிருந்த துணிச் சருளை அணித்தான். அதற்குள்ளிருந்த ஓர்ையைக் கைப்பற்றினான். அதைத் தடுப்பதற்கு வந்தியத்தேவன் ஆவ மட்டும் முயன்றும் அவன் முயற்சி பலிக்கவில்லை.

ஓர் அங்குலநூலை வகையில் கிட்டுவதும் துள்ளிப் பாய்ந்து கற்றிலும் நின்றவர்கள் பிடித்திருந்த கணுத்து வெளிச்சத்தண்டைசென்றான். அவன் ஒரு சமிக்ஞை செய்யவும் மற்றும் இரு வீரர்கள் ஓடி வந்து வந்தியத்தேவன் தளரவில்லிருந்து எழுந்திருக்க முடியாமல் பிடித்துக் கொண்டார்கள்.

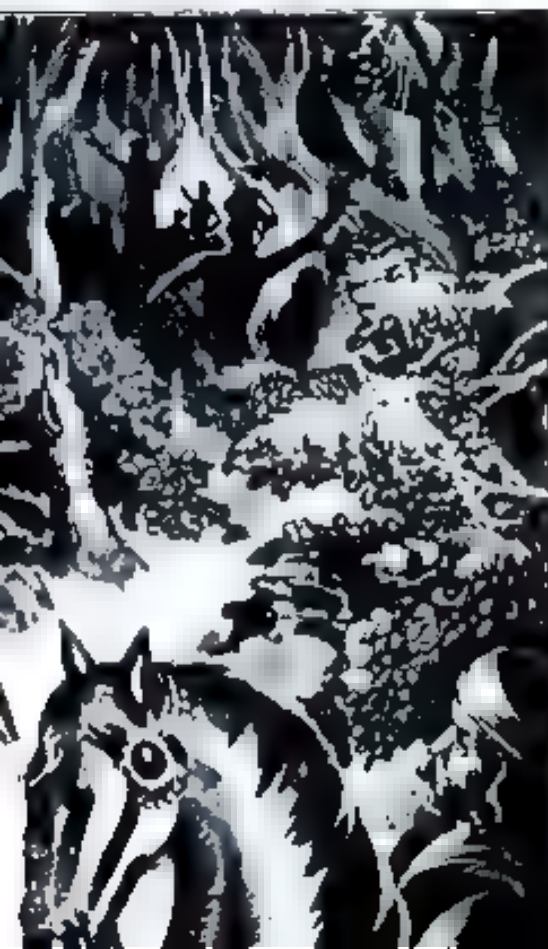
வந்தியத்தேவன் சொல்வமுடியாத அத்திரத்துடனும் தாபத்துடனும் "பாவி வைஷ்ணவனே! இப்படிப் பட்ட சிநேகத் துரோகம் செய்யலாமா! அவனிடமிருந்து அந்த ஓர்ையைப் பிடுங்கு!" என்று கத்தினான்.

"அப்பனே! என்னால் அது இயலாத காரியம் ஆயிற்றே!" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"சேஜ! உன்னைப் போன்ற கோழையையான பார்த்ததெனில்லை! உன்னை வழித் துளைக்கு நம்பி வந்தேனே?" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

ஆழ்வார்க்கடியான் குதிரையிலிருந்து சாவதானமாக இறங்கி வந்தியத்தேவன் அருகில் சென்று. அவன் செலியில். "அட அசேட! ஓர் நீ காலுக்குக் கொண்டு வந்தாயோ, அவரிடந்தான் போயிருக்கிறது! ஏன் வீணாகப் புலம்புகிறாய்?" என்றான்.

கணுத்து வெளிச்சத்தில் ஓர்ையைப் படித்துக் கொண்டிருந்த வீரனுடைய

முத்ததை மற்ற வீரர்கள் பார்த்து விட்டார்கள். உடனே ஒரு மகத்தான குதூகல ஆரவாரம் அவர்களிடமிருந்து எழுந்தது.

"பொன்னியின் செல்வர் வாழ்க! வாழ்க!"

"அன்னிய மன்னரின் காவல் வாழ்க!"

"எங்கள் இளங்கோ வாழ்க!"

"சோழருவத் தோன்றல் வாழ்க!"

என்பன போன்ற கோஷங்கள் எழுந்து அந்த வனப் பிரதேசமெல்லாம் பரவியன. அவர்களுடைய கோஷங்களின் எதிரொலியே போல் மரக்கிளைகளில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த பட்சிகள் விழித்தெழுந்து இறகுகளைச் சடசட வென்று அடித்துக் கொண்டு பலவித ஒலிகளைச் செய்தன.

இதற்கு முன் வந்திருந்தவர்களைத் தவிர இன்னும் பல வீரர்களும் என்ன விசேஷம் என்று தெரிந்து கொள்வதற்காகத் திடுதிடுவென்ற சப்தத்துடனே மரஞ்செடி கொடிகளை விலக்கிக் கொண்டு ஓடி வந்தார்கள். கூட்டம் பெருகுவதைக் கண்ட வீரன் கற்றிலும் ஒரு முறை நிரும்பிப் பார்த்து, "நீங்கள் அவ்வளவும் பாசனைக்குச் செல்லுங்கள். விரைந்துக் வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யுங்கள். சற்று நேரத்துக்குள் நான் வந்து விடுகிறேன்" என்று சொல்லவே, அவர்கள் எல்லாரும் ஒரு மணிநேரப் போல் விரைந்து அல்லிடம் விட்டுப் போய் விட்டார்கள்.

ந

ன்றாகக் குத்தும் அடியும் பட்ட வந்தியத் தேவன் தரையில் உட்கார்த்தபடி இளையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். உடம்பில்

அடிபட்டவனியெல்லாம் மறந்துவிடும் படியான அதிசயக் கடலில் அவன் மூழ்கியிருந்தான்.

"ஆகா! இவர்தானா இளவரசர் அருள்மொழிவர்மர்! இவர் கைவிலே நான் எவ்வளவு வலிவு! என்ன விரைவு! குட்டுப்பட்டாலும் மோதிரக் கைவால் குட்டுப்பட வேண்டும் என்பார்களே! குத்துப்பட்டால் இவர்

கைவிலும் அல்லவா குத்துப்பட வேண்டும்! இவரிடம் அரிச்சனனுடைய அழகும் கம்பீரமும் இருக்கிறது! பீமசேனனுடைய தேக பலம் இருக்கிறது! நாடு நகரமெல்லாம் இவரைப் போற்றிப் புகழ்வதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லைதானே!" என்று எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

இந்தக் கதைக்குப் பெயர் அளித்த அரசினங்குமாரரை, தமிழகத்தின் சரித்திரத்திலேயே இல்லை. யாரும் சொல்ல முடியாத வீராதி வீரரை, சோழ மன்னர் குலத்தை அழியாப் புகழ்பெற்ற அமரர் குலமாகவென வரை, பின்னால் இராஜராஜர் என்று பெயர் பெறப் போகும் அருள்மொழிவர்மரை, இவ்விதம் சமயமில்லாத சமயத்தில் அசந்தர்ப்பமான நிலைமையில், இராஜகுலச் சின்னம் எதுவும் இல்லாமல் தேயர்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கும்படி நேர்த்துவிட்டது. இது தேயர்களுக்குச் சிறிது மனக்குறை அளிக்கக் கூடியது இயற்கைதான்! ஆயினும் என்ன செய்யலாம்? நம் கதாநாயகனாகிய வந்தியத்தேவனே இப்போதுதான் அவரை முதன் முதலில் சந்தித்திருக்கிறான் என்றால், நாம் எப்படி அவரை முன்னதாகப் பார்த்திருக்க முடியும்!

ருள்மொழித் தேவர் வந்தியத்தேவனை நோக்கிச் சமீபத்தில் வந்தார். மீண்டும் அவருடைய கைமுஷ்டியின் பலத்தைச் சோதிக்க

வருகிறாரோ என்று வந்தியத்தேவன் ஒருகணம் திடுக்கிட்டுப் போனான்.

ஆனால் அவருடைய புன்னகை துடிப்பிய மலர்ந்த முகத்தைப் பார்த்து அந்தச் சந்தேகத்தை மாற்றிக் கொண்டான்.

"அன்பரே! வருக! வருக! அழகிய இவங்கைத் தீவுக்கு வருக! சோழ நாட்டு வீராதி வீரர்களுடனே சேர்வதற்கு இத்தனை தூரம் கடல் கடந்து வந்தீர் அல்லவா? அப்படி வந்த சமீப நான் அளித்த வீர வரவேற்பு திருப்தி அளித்திருக்கிறதா? அல்லது அது போதாது. இன்னும் சிறிது படாடோபமான வரவேற்பு அளிக்க

வேண்டும் என்று கருதுகிறீரா?" என்று இளவரசர் கூறிப் புனைகை பூத்தார். வந்தியத்தேவன் குதித்து எழுந்து வலக்கத்துடன் நின்று, "இளவரசே! தங்கள் தமக்கையார் அளித்த ஓலை தங்கனிடம் சேர்ந்து விட்டது. என் கடமையும் தீர்ந்து விட்டது. இனி இந்த உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் எனக்கில்லை. தங்களுக்கு விருப்பமானால் இன்னும் சிறிது நேரம் தாம் யுத்த காண்டம் படித்துப் பார்க்கலாம்!" என்றான்.

"ஆகா! உமக்கு என்ன சொல்வ தற்கு? உம் உயிரைப் பற்றி இனி உமக்குக் கவலைவில்லை. அந்தக் கவலை இனி என்னுடையது. இல்லாவிடில் நாளைக்கு இலையபிராட்டிக்கு என்ன மறுமொழி சொல்வேன், நன்பரே! இப்போது நான் படித்த ஓலை என் தமக்கையாரின் திருக்கரத்தினு லேயே எழுதப்பட்டதாகத் தெரி

கிறது. அவர் உயிரிடம் அதை நேரில் கொடுத்தாரா?" என்று கேட்டார்.

"ஆம், இளவரசே! இலையபிராட்டி யின் திருக்கரங்களிலிருந்து நேரில் இந்த ஓலையைப் பெறும் பாக்ஷியம் எனக்குக் கிடைத்தது. பின்னர் எங் கும் நிற்காமல் இரவு பகல் பிர பாணம் செய்து வந்தேன்" என்றான்.

"அது நன்றாய்த் தெரிகிறது. இல்லா விடில் இவ்வளவு விரைவில் இங்கு வந்திருக்க முடியுமா? இப்படிப்பட்ட அரிய உதவி செய்தவருக்கு நான் என்ன கைம்மாறு செய்யப் போகி றேன்!" என்று சொல்லிவிட்டு, இள வரசர் வந்தியத்தேவனை மார்புற அணைத்துக் கொண்டார். அப்போது வந்தியத்தேவன் சொர்க்கலோகத்தில் நாள் இருப்பதாகவே எண்ணினான். அவன் உடம்பிலிருந்த வலியெல் லாம் மாயமாய் மறைந்து விட்டது.

அத்தியாயம் 31

"ஏலேல சிங்கன்" கூத்து

வ

னத்தின் மத்தியில் உலர்ந்த ஞானத்தைக் கற்றி மரங்கள் வளைவு வரிசையாக வளர்ந்து அதனால் இடைவெளி ஏற்பட்டிருந்த இடத் தில் சுமார் ஆயிரம் சோழ வீரர்கள் தாலடி போட்டிருந்தார்கள். அவர் களுடைய சாப்பாட்டுக்காகப் பெரிய பெரிய கல்லடுப்புகளில் ஜுவாலை விசை நெருப்பின் பேரில் பிரம்மாண்ட மான தவிலைகளில் கூட்டாங்கு சோறு பொங்கிக் கொண்டிருந்தது. சட்டி களிலும் அண்டாக்களிலும் வெஞ்ச னங்கள் வெந்து கொண்டிருந்தன. இவற்றிலிருந்து எழுந்த நறுமணம் அந்த வீரர்களின் நாங்கில் ஜலம் சுரக்கச் செய்தது. சோறு பொங்கி முடியும் வரைவில் பொழுது போவதற் காக அவர்கள் ஆடல் பாடல்களையாட் டங்களில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். இச் சமயத்தில் அவர்களுடைய உள்ளம்

கவர்ந்த அரசினம் குமாரரும் வந்து விடவே, அவ்வீரர்களின் குதூகலம் அளவு கடந்ததாயிற்று. அந்த எல்லைக் காவல் படைகள் தளபதி மிகவும் சிரமப்பட்டு அவர்களுக்குள்ளே ஒழுங்கை நிலைநாட்டினார். எல்லா ரையும் அமைதியுடன் பாதிமதியின் வடிவ மான வட்டத்தில் வரிசையாக உட் காருவடி செய்தார்.

பெரியதொரு ராட்சத மரத்தை வெட்டித் தள்ளி அதன் அடிப் பகுதியை மட்டும் பூமிக்கு மேலே சிறிது நீட்டிக் கொண்டிருக்கும்படி விட்டிருந்தார்கள். இளவரசர் வந்து அந்த அடிமரத்துச் சிம்மாதனத்தில் மீது அமர்ந்தார். இப்போது அவர் யாலைப் பாகன்போல் உடை தரித் திருக்கவில்லை. தலைமீல் பொற்கிரீட மும், புதுங்களில் வாசுவலயங்களும், மார்பில் முத்துமாலைகளும் அணிந்து, அரைவில் பட்டுப் பிதாம்பரம் தரித்து அமர்ந்திருந்தார். அவரைச் சுற்றி

எல்லைக் காவல் தளபதியும் வந்தியத் தேவனும் ஆழ்வார்க்கடியானும் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

இளவரசனர மகிழ்விப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்திருந்த ஏலேல சிங்கம் சரித்திரக் கூத்து ஆரம்பமாகிற்று.

இந்தச் சமயம் சோழ வீரர்கள் இலங்கையில்பெரும் பகுதியைப் பிடித்திருந்ததுபோல் ஆயிரம் ஆண்டுக்கு முன்னால் ஒரு தடவை தமிழ் வீரர்கள் சமநாட்டைக் கைப்பற்றியிருந்தார்கள். அப்போது அத்தமிழ் வீரர்களின் தலைவனாக விளங்கியவன் ஏலேல சிங்கம். அவனால் துரத்தப்பட்டு இலங்கை அரசன் சில காலம் மலைநாட்டில் போய் ஒளிந்திருந்தான். அவனுடைய இளம் புதல்வனின் பெயர் துஷ்டகமனு. இவன் பொல்லாத வீரன். இலங்கையைத் திரும்பவும் ஏலேல சிங்கனிடமிருந்து கைப்பற்ற வேண்டுமென்று நெடுங்காலம் களவு கண்டான். அய்வீரன் சிறு பிள்ளையாகிருந்த போது ஒரு நாள் படுக்கையில் கையைவும், காலையும் மடக்கி ஒடுக்கி வைத்துக் கொண்டு படுத்திருந்தான். அவனுடைய அன்னை "குழந்தாய்! ஏன் இப்படி உன்னையே குறுக்கிக் கொண்டு படுத்திருக்கிறாய்? தாராளமாய்க் காலையும் கையையும் நீட்டிவிட்டுப் படுத்துக் கொள்வதுதானே!" என்றுள். அப்போது துஷ்டகமனு "நாயே! என்னை ஒரு பக்கத்தில் தமிழ்வீரர்கள் நெருக்குகிறார்கள்; மற்றொரு பக்கத்தில் கடல் நெருக்குகிறது. நான் என்ன செய்யவேன்? அதனாலேயே உடம்பைக் குறுக்கிக் கொண்டு படுத்திருக்கிறேன்!" என்றான். இத்தகைய வீரன் காளைப் பருவம் அடைந்தபோது படைநிரப்பிக் கொண்டு ஏலேல சிங்கனுடன் போருக்குச் சென்றான். அவன் கொண்டு போன படைகள் சின்னாபின்னமாகிச் சிதறி ஒடிவிட்டன. அப்போது துஷ்டகமனு ஒரு யுக்தி செய்தான். ஏலேல சிங்கம் இருக்குமிடம் சென்று நெருக்கு நோர்ந்து. "அரசே! தங்களுடைய பெரிய சைன்யத்துக்கு முன்னால் என்னுடைய சிறிய படை சிதறி ஒடிவிட்டது. நான் ஒருவனே மிஞ்சியிருக்கிறேன். தாங்கள் கத்த வீரர் குலத்

அருள்வாக்கு

தோக்கிறேன் பல்லிதமான அயோக்கியர்கள் இருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்து வான் தவமாகவே ஒருவனுடைய மனம் கொதிக்கிறது. அவன் அந்தத் தங்கையெல்லாம் நயமாய் கொக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் அந்த அயோக்கியத்தனத்தைச் செய்தான். இவன் இந்த அயோக்கியத்தனத்தைச் செய்தான்" என்று கொக்கிக் கொண்டே இருக்கிறான். இவனுக்கு வாக்கும் மனமும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் இவன் இப்படிச் சொல்வதால் இவனுக்கும் பிரயோஜனமில்லை. துஷ்டகனுக்கும் பிரயோ

ஜில் பிரத்தவர். ஆதலின் என்னுடன் தனித்து நின்று துவந்த யுத்தம் செய்யும்படி அழைக்கிறேன். நம்மில் வெற்றி அடைபவருக்கு இந்த இலங்கை ராஜ்யம் உரியதாகட்டும்; மற்றவருக்கு வீரசொர்க்கம் கிடைக்கட்டும்!" என்று சொன்னான்.

துஷ்டகமனுவிடம் அத்தகைய துணிக்ச்சையும் வீரத்தையும் ஏலேல சிங்கன் மிக வியந்தான். ஆகையால் அவனுடன் தனித்து நின்று போர் செய்ய ஒப்புக் கொண்டான். இடைவில் வந்து குறுக்கிட வேண்டாம் என்று தன் வீரர்களுக்குக் கண்டிப்பாகக் கட்டளை விட்டான். துவந்த யுத்தம் ஆரம்பமாகிற்று. இந்தச் செய்கையை அறித்து சிதறி ஓடிய துஷ்டகமனுவிடம் வீரர்களும் திரும்பி வந்து சேர்த்தார்கள். எல்லாரும் கண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நெடுநேரம் போர் நடந்தது. துஷ்டகமனுயோ தன்னுடைய பிறப்புரிமையைப் பெறும்பொழுட்டு ஆத்திரத்துடன் கண்ணாடிவிட்டான். ஏலேல சிங்கம் அந்த இளைஞனிடம் அனுதாபம் கொண்டிருந்த படியால் பூரண வலிமையையும் பிரயோகித்துப் போர்

துவாயில்லை. தப்பிச் சென்றவர்களுக்கும் பிரயோஜனமில்லை. இப்படி விவரத்தையாக வாங்கும் மனம் ஒன்றுபட்டிருப்பதை சத்தி என் என்று சொல்வதற்கில்லை.

ஒருவர் மனத்தில் கெட்ட எண்ணங்கள் எழுவின்றன. அதை அவன் அப்படியே வாக்கிலே வெளிவிடுகிறான். அது சத்தியமாகி விடுமா? ஆகாது.

ஆகவே சத்தியம் என்றால் வாக்கும் மனமும் ஒன்றுபடுவது மட்டுமேயல்ல. நல்ல மனமே தோன்றுகின்ற நல்ல எண்ணம் விரைவாக வாக்கில் சொல்லப்படுகின்றது. நல்ல விடையாக உண்டாகக்கூடியதாக சத்தியம்.

மக்களுக்கு நன்மை பயப்பதாகவும் பிரியமாகவும் எது இருக்கிறதோ, அதுவே சத்தியம் என்பதாகும். சத்தியத்துக்கு ஒரு வட்சனத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள்.

வந்தவம் பூதநிதிம் ப்ரிசம்
பெர்னெனாசம் காரியத்தினாசம் என்பதைத் திருவாய் பிராணிக்கு நன்மையை உண்டாக்குகிறது. சத்தியம் வெறும் சொல்வதெல்லாம் அசத்தியமே.

ஒருவனுக்கு நல்வதைச் சொல்லும் மட்டும் போதாது. அதை அவன் ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு அன்புடன் சொல்ல வேண்டும்.

நல்வதைக் கூடக் கடுமையாகச் சொல்லும் அதை யாரும் ஏற்க மாட்டார்கள். இவ்வாறு திடுக்கிடும்படியாகப் பேசும் நல்ல வாக்கு சத்தியமாகாது. நல்வதாகவும் இருக்க வேண்டும். அது யாரை உத்தேசித்துச் சொல்லப்படுகிறதோ அவனுக்கு இப்பம் தரும் விதத்தில் விதமாகவும் சொல்லப்பட வேண்டும். இதுவே சத்தியம்.

சத்தியத்தைச் சொல். பிரியமானதைச் சொல். சத்தியத்தைப் பிரியமாகச் சொல்ல முடியவில்லை என்றால் அப்போது அப்படிப்பட்ட சத்தியத்தையும் சொல்லாதே. கேட்கப் பிரியமாக இருந்தாலும் அத்தியந்தம் சொல்லாதே என்பது பெரிசோர் வாக்கு.

காமமும் குரோதமும் உள்ள மனத்திலிருந்து இப்படிப்பட்ட பிரியமான நன்மை யான வாக்கு வராது. மேலதந்தையும் உண்டாகும் சத்திய வாக்கு வரவேண்டுமாயின் அதற்கு அடிப்படையாக காம, குரோதம் களைந்த நல்ல மனம் வேண்டும்.

— ஐக்கரு காஞ்சி காமகொடி
ஸ்ரீ சத்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி
சங்கராச்சாரிய தவாமிகன்.

செய்யவில்லை. ஆகையால் முடிவில் ஏலேல சிங்கம் இறந்தான். துஷ்ட கமனு முடி சூடியதும், ஏலேல சிங்கம் இறந்த இடத்தில் அவனுக்குப் பள்ளிப் படைக் கொழி எழுப்பி அவனுடைய வீரத்தையும் தயானத்தையும் போற்றினான்.

ந்த அரிப சரித்திர திகழ்ச்சியைச் சோழ வீரர்கள் இளங்கோ அருள்மாமரின் முன்னிலையில் நடனக் கூத்தாக நடத்துக் காட்டினார்கள். ஆடலும் பாடலும் அமரக் கனப்பட்டன. ஏலேல சிங்கம் விரைவாக விரைந்த இடத்தில் நடந்த வீரம் உண்மையிலேயே செத்து விழுந்து விட்டானா என்று தோன்றும்படி அவ்வளவு தஞ்சையாக நடத்தார்கள். பார்த்துக் கொண்டிருந்த இளவரசரும் மற்ற வீரர்களும் அடிக்கடி 'ஆடா' காரம் செய்து குதூகலித்தார்கள்.

நாடகம் நடந்து கொண்டிருந்த போது ஒருமுறை இளவரசர் அழ்

வார்க்கடியானைப் பார்த்து, "திருமலை! தம்பனைக்குகைக் கொழிவினதுஷ்டகமனுவுக்கும் ஏலேல சிங்கனுக்கும் நடந்த போர்க் காட்சியை அழியாத வர்னைத்திரமாலையார்த்திருக்கிறதே. அந்தச் சித்திரத்தை நீங்கள் பார்த்தீர்களா?" என்று கேட்டார்.

"இல்லை, ஐயா! தம்பனை வீடுகளில் நாங்கள் வந்து கொண்டிருந்த போதே நங்கனைப் பார்த்துவிட்டேன். குகைக் கொழிளுக்குள் போக நேரமில்லை" என்றும் அழகார்க்கடியான்.

ஆகா! அந்த குகைக் கொழி களிலே உள்ள சிற்பங்களையும் அவசியம் பார்க்க வேண்டும்! திருமலை! நம் செந்தமிழ்தாட்டியுள்ளவளையோ சிற்ப சித்திரங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றைக் காட்டிலும் மகத்தான அற்புதங்கள் இந்த இலங்கைத் தீவில் இருக்கின்றன!" என்றார் இளவரசர்.

"இளவரசே! இந்த நாட்டிலுள்ள சிற்ப சித்திரங்கள் எங்கும் போய்விட மாட்டா! எப்போது வேண்டுமானாலும் பார்த்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் நங்கனைப்பார்ப்பது அப்படியல்லவோ? நல்ல சமயத்தில் நாங்கள் வந்ததினால் அல்லவோ பார்க்க முடிந்தது? என்

கனகக்கு முன்னாலேயே இங்கு வந்த பார்த்திபேந்திர பல்லவன் தங்கனைத் தேடிவிட்டு 'இங்கே இங்கே' என்று திரும்பிப் போய்க் கொண்டிருந்தான். வழியில் அவனை நாய்கள் பார்த்தனாம்" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியலான்.

"ஆம்; என் தமையனாரின் அருமை தம்பர் வந்து தேடிவிட்டுப் போனதாகத்தனபதிபுடச்சொன்னார். அவர் எதற்காக வந்திருப்பார் என்று உன்னால் ஊகித்துச் சொல்ல முடியுமா?"

"திச்சையமாகவே சொல்ல முடியும். தங்கனைக் காஞ்சிக்கு அழைத்து வரும் படியாக ஆதித்த கரிகாலர் அவரை அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்."

"அடேடே! உனக்குத் தெரிந்திருக்கிறதே! இதோ உன் ஓதேதென் இவ்வளவு பத்திரமாகக் கொண்டு வந்து ஒப்புவித்தானே. இந்த ஓடையில் என்ன எழுதியிருக்கிறதென்றும் உனக்குத் தெரியும் போலிருக்கிறதா?"

"தங்கனை உடனே பழையாறைக்கு வந்து சேரும்படி தங்கன் தமக்கையார் எழுதியிருக்கிறார்கள். இளவரசோ! ஞாநகைய தேவி அத்தரங்கமாக இந்த ஓடையை எழுதி நம் யானை குல வீரரிடம் கொடுத்தபொது பக்கத்திலிருந்து கொடி வீட்டில் மறைத்திருந்து நான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்....."

திருமணக்குப் பின்னாலிருந்த வந்தியத் தேவன் அவனுடைய முதுகில் அழுத்தமாகக் கின்னினான்.

ஆழ்வார்க்கடியலான் தன் முதுகில் ஒங்கி அறைந்து. "இது பொய்ஸாத கார்டு; இரவு நேரத்திலே கூட வண்டு கடிக்கிறது!" என்றான்.

இளவரசர் சற்றுக் கோபத்துடன் "சேச்சோ! இது என்ன வேலை? என் அருமைத் தமக்கையார் பேரிலேயே நீ உன் திறமையைக் காட்டத்தொடங்கி விட்டாயா?" என்றார்.

"அதை நான் பார்த்திருந்தபடி" யினால்தான் இவனை இவ்வளவு பத்திரமாக இங்கே கொண்டு வந்து சேர்த்தேன். இளவரசோ! இவன் வழியிலெங்கும் சங்கடத்திலுமாட்டிக் கொள்ளாமல் காப்பாற்றிக் கொண்டு வருவதற்கு நான் பட்ட பாட்டைப் புத்த பகவானே அறிவார். அதுராதபுரத்தின் வழியாக வந்திருந்தால் இவன்

திச்சையமாக இங்கு வந்து சேர்ந்திருக்க மாட்டான். வழியில் யாருடனாவது சண்டை பிடித்துச் சென்றிருப்பான். அதனாலே காட்டு வழியாக அழைத்து வந்தேன். அங்கேயும் இவன் ஒரு மத யானையுடன் சண்டை பிடிக்கப் பார்த்தான். என்னுடைய கைத்தடியால் அந்த மதயானையைச் சண்டையிட்டு இவனைத் தங்கனிடம் பத்திரமாகக் கொண்டு வந்தேன்!" என்றான்.

"ஓயோ! அப்படியானால் இவனைப் பத்திரமாகக் கொண்டு வந்து என்னிடம் சேர்ப்பதற்காகவே நீ இவ்வளவு வந்தாயா, என்ன?"

"இங்கே, ஐயா! என் பங்குக்கு நானும் தங்களுக்கு ஒரு செய்தி கொண்டு வந்திருக்கிறேன்."

"அது என்ன? சீக்கிரம் சொல்!" என்றார் இளவரசர்.

"முதன் மந்திரி அதிருத்தர் தாங்கள் இலங்கையிலேயே இன்னும் சிறிது காலம் இருப்பது உசிதம் என்று சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறார்."

"இப்படி மூன்று முதல்வர்கள் மூன்று விதமாகச் செய்தி அனுப்பினால் நான் எதையென்று கேட்பது?" என்றார் அருள்மொழி வர்மர்.

இச்சமயத்தில் வந்தியத்தேவன் குறுக்கிட்டு, "இளவரசோ! மன்னிக்க வேண்டும்! தாங்கள் கேட்க வேண்டியது தங்கன் தமக்கையாரின் வார்த்தையைத்தான்!" என்றான்.

"ஏன் அங்கிதம் சொல்கிறீர்?"

"ஏனெனில், தங்கன் தமக்கையின் வார்த்தைக்கே மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று தங்கன் இருதயம் தங்களுக்குச் சொல்கிறது. அப்படித் தாங்கள் அவர் வார்த்தையைக்கேட்கா விட்டாலும், நான் கேட்டே நீரே வேண்டும். தங்கனை எப்படியும் அழைத்துக் கொண்டு வரும்படியாக இவையிரட்டி எனக்குப் பணித்திருக்கிறார்!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

இளவரசர் வந்தியத்தேவனை ஏற இறங்கப் பார்த்துவிட்டு, "இத்தகைய ஒரு வீரத் தொழன் கிடைக்க வேண்டுமென்று எத்தனை யோ நாளாக நான் தயம் செய்து கொண்டிருந்தேன்!" என்றார்.

(தொடரும்)

க்ளினிக் ஸ்பெஷல் ஷாம்ப்பூ பொடுகினை
எதிர்த்து அகற்றுகிறது. எனவே நீங்கள்
அனைவரையும் கவர முடிகிறது.

பொடுகினை காரணமாக எவளையும் கவர முடியாமல்
போனால், ஒரு ஸ்பெஷலிஸ்ட் ஷாம்ப்பூவைப் பயன்
படுத்தும் வேலை வாதுகிட்டது என்று பொருள்.
க்ளினிக் ஸ்பெஷல் ஷாம்ப்பூ இதன் மென்மையான துறை
கோத்ததைக் கருவியிற்று அடவியியுள்ள சிறப்பு
பொருள் பொடுகினைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. உங்கள்
கேசம் அழகு பெறுகிறது. கந்தமாகவும், ஆரோக்கிய
மாகவும், அரிப்பற்றும் திகழ்கிறது.

க்ளினிக் ஸ்பெஷல்
ஷாம்ப்பூ.

பொடுகற்ற, சுத்தமான,
ஆரோக்கியமிக்க கேசத்திற்கு.

அவர்கள் இருவரும் சத்திரத்தை அடைந்ததும் முதல் காரியமாகத் தங்களின் ஸ்பக்கஸ்ஸை உன்னை இறக்கி வைத்தனர். ஆறுமுகம் தம் குடும்பத்துடன் வருடத் தோறும் பங்குளி உத்திரத் திருவிழாவிற்காகப் பழுவீக்கு வருவது வழக்கம். கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளியான ஆறுமுகம் கோலிங்களுக்குச் செல்வதில் எப்போதும் பிரியமாக இருந்தார். தமக்கும் தம் மூன்று பிள்ளைகளுக்கும் நல்ல உடவ்தவத்தையே அவர் கடவுளிடம் பிரதானமாக வேண்டு வார். சிவ சமயங்களில், அப்போதைய தொழில் நெருக்கடி பற்றியும், அதாவது நூல் வீலை ஏறிப் போனது, சரக்குக் காலக் ஆள் இல்லாமல், தேவ்விப் போவது.... போன்ற பொதுப் பிரச்சனைகளையும் கடவுளிடம் கொண்டு செல்வதுண்டு! ஆறுமுகம் பழனிக்கு வரும்போதெவ் லாம் தமக்கும் தம் மகனுக்கும் மொட்டை போட்டுக் கொண்டு, அதன் நிறுப்பியான சத்திரை அனுப்புவதுடன் கைக்குத் திரும் பிச் செல்வார். அவருக்கு ஒரு மகன் தனிர். இரண்டு மகள் களும் உண்டு.

"கொண்டு வந்தது எவ்வாறெனவும்

முதலிய சரி பாரு...."

ஆறுமுகத்தின் வாசித்தகைகள் தன் காதில் விழுந்ததும் அவர் மனைவி சட்டெனக் தனித்து, ஸ்பக்கைத் துறாவி. ஒவ்வொன்றாய் வெளியில் எடுத்து வைத்தான்.

அவர்கள் கொண்டு வந்தது மொத்தம் மூன்று துணிப்பைச் கைமகள்: இரண்டில் அவர்களுக்கு வேண்டிய சரப்பாடு இருத் தது. மற்றதில் அவர்கள் எல்லோருக்கும் வேண்டிய மாற்று உடைகள் இருத்தன.

அவர் மனைவி அங்கிருந்த துணிகளை மேலும் மேலும் சோதனை போட்டுக் கொண்டே இருந்தான். தனித்தனியே ஒவ் வொரு துணியையும் தன் சேலை, அவரது வேட்டி என உதறி உதறிப் பார்த்தான். அவன் முகத்தில், சத்தேகத்தின் எல்லை வர வரப் பெரிதாகிக் கொண்டே போய், முடி வில் அது மறைந்து, புதிதாகக் கலையவும், பயமும் தீவிரமாகச் சூழ்ந்து கொண்டன.

அவனது செயல்களையும், அதன் காரணமான மௌனத்தையும் கண்ட ஆறு முகம் சற்றுக் கோபமாகவே கேட்டார் —

"அதான்— அப்பவே, கணம்பற மூன்று வேலை சொல்லிக்கிட்டு இருத்தேன், எவ்

வெளியே

அதுமுகம் கேட்டார். அவரது கெண்டிவிடம் உணர்ச்சி நிலையும், அவரது முக பாவமையும் கடைக்காரருக்கு இயர்நாதர் வரங்க வந்திருக்கிறார் என்று எண்ணத்தக்க உறுதிப் படுத்தியது.

"இருபது ரூபாய் அதுதான்..." என்று சொல்லிவிட்டார். அதுமுகம் அதை எதிர்பார்த்தவர் போல முகத்தில் எந்தவித உணர்ச்சியையும் காட்டாமல் சொன்னார். "சொல் துண்டு எடுத்துப் போடுங்க பாப்பம்!"

கடைக்காரர் சில துண்டுகளை மெதுவாக விசித்துப் போட்டார். தாம் கேட்டதும், தாம் வரங்க நினைத்ததும், தமக்கு முன்பும் எடுத்து வைக்கப்பட்டதும் அதுமுகத்தின் கண்ணில் அங்கே தானே. அவற்றில் இருந்த ஒரு சிலப்பு திறத் துண்டை எடுத்தார். பின்பு அவ்வாறு அதைச் சொந்தம் சொந்தார். பின்பு, முழுமுகம் அதை விசித் துப் பார்த்தார். விசித்துப் பார்த்த படியே அதைத் தம் கண்ணால் மூலம் போட்டார். பின்பு கடைக்காரரிடம் கேட்டார், "என்ன வேண்டியது இது?"

"எட்டு ரூபாய் அதுதான்..." - என்று கடைக்காரர் பதிலளிப்பதாகப் பதில் சொன்னார்.

"என்ன? எட்டு ரூபாயா?" - அதுமுகம் அதிர்ந்து போய்க் கேட்டார். அவரது வார்த்தைகளின் கைதரால் தாக்குண்ட காளிமுத்து, அதுவரையிலும் அங்கிருந்த பல புது நூல்களைத் துண்டாகப் பித்திருந்த தம் கண்ணில் சடாரென இவரது கைகளிலிருந்து துண்டாகப் போய் பித்தார். அப்படியே அந்தத் துண்டை, அதுமுகத்திடமிருந்து வரங்கித் கொண்டார்.

சில வினாக்கள் அதன் மெதுவாக சிறும் புரட்டி விட்டுக் காளிமுத்து சொன்னார், "இது மாநில நாகரணம் தெக்கிட்டுத்தான் இருக்கோம் எங்க ஊர்! அங்க தங்கம் நான் ரூபாய்க்கு எத்தனையோ பெருக்கத் கொடுத்திருக்கோம்!"

அப்பே கடைக்காரர் சிரித்துக் கொண்டே, "நீங்க சொல்றது இந்த சகமாரிக்குடும்! நீங்க என்ன வக்கருக்கிறது தெரே சகம்! இது தெரே சகம், பாருங்க என்று சொன்னார்.

கடைக்காரர் கட்டிய துண்டை, அவரது மானக் கையில் எடுத்துப் பார்த்து விட்டு, அதுமுகம் சொன்னார்—

"சொல் ரூபாய்க்கு இந்த மாநில எத்தனை... சகம் உக்கருக்கு வேணும்? தங்கம் ஸை குறிமெய் ஸ்ரீப் போனவங்க, பத்து வருஷமா சாலை இந்த தெரே சகத்தைத்தான் தெக்கிட்டு வந்தேன். அதுமுகம் பிசையும் பெருமையாயும், 'நீ ஏங்கிட்டே சகம் தம் பாக்குறியோ!' என்கிற மாநில அருத்தமான பார்வைவாறும் பெரிதார்.

"எங்களுக்கு அடக்கமே முன்ன முக்கால் ரூபாய் ஆவது, ஏதோ தவறு ஸைப் போட்டுத்தான் விக்கிறோம்..." கடைக்காரர் இன்னும் அவர்களிடம் புண்ணாடியுடனும், ஸ்ரீத்த முகத்துடனும் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

அதெனில் அதுமுகம் அதை இன்னும்

நிரம்பாகச் சொந்தம் சொந்தார். அதன் அருத்தமான தெனில் என்னும் திருப்பிப் பட்டாநவராகக் கைவிரல் உத்தரால் திரும்பத் திரும்ப அதை இழுத்துப் பார்த்தார்.

பின்பு சொன்னார், "இதுவ எவ்வளவு அருத்தம் கொணரவா இருக்குண்டு பாருங்க. கடைக்காரக் கொணரக்க தெக்கிடுக்காகம். நீங்காவது சரிவா இருக்குது? அதுவுங்க கடைவாறு..." என்று சொல்கிக் கொண்டே காளிமுத்து பக்கம் திரும்பி, "ஓப்பா காளி, இந்த தெனும் மூலம் பிடி..." என்று அந்தத் துண்டை தாம் ஒரு புறம் திரும்ப பிடித்துக் கொண்டார். மறுபுறத்திலிருந்து காளிமுத்து அதை மூலம் போட்டு வந்தார்.

அதுமுகம் இப்போது விஷயம் அருத்தம் சொன்னார், "நீக்கனே பார்த்துக்கங்க தாறு விக்கட்ட, அதாவது கிட்டட்ட மூலம் இந்த கொணரவது இப்பிடி கடைவரும் அகரவா இருந்து, முற்றும் உடையா இருந்தா எவங்க தாறு ரூபாய்க்கு வங்கு வான்? அதுவும் எங்கன மாநில ரெம்பேர தெக்காரிங்ககிட்டேயே எப்பிடிக்க வேணுமோமும்!"

கடைக்காரர் இதற்கெவ்வாம் நிலை குத்துக் கிடக்கினார்.

"தாங்க என்ன புதுசா உக்கருக்குண்டு வேணு சொல்றோம்" எவ்வாருக்கும் தெரே வேணாதாம். இப்பக்கட நீங்க வார்த்தைக்கு முன்ன ஒருதர வந்து குறிசு சகத்திய தாறு ரூபாயினுத்தான் தாறு துண்டு வரங்க கிட்டரப் போனார்" என்று எந்தமாவையே பதில் தந்தார்.

"மூலம், இந்த வேங்குக்க உடையா வார்த்தை விக்க இது மாநில அருத்த தெ தெனே தெக்கத் கெணர போனா "நீங்கு கைக்க எப்பிடி வார்த்தை உடையா, சரி, சொல்கிக் சொடுங்க" என்று அதுமுகம் தம் தெனவிக் சாப்பித்ததால் பிசினார். அப்போது அவர் கைக்கண்ணில் தம் வாழ்தான் எவ்வளவுக் கொண்டிருக்கும் அவரது தெரே துண்டும் தெரேத்துடல் தள்ளி முழுமையாக விசித்துக் காண்பித்தது.

முழு அப்பதன்னு எடுத்துக்கங்க..." கடைக்காரர் இவர்களின் அடையாளம் புரிந்து சொன்னார்.

"தென்கே காணுக்குக்குக் குடுக்க"

"இங்கிங்க, வரத்துக்க"

"சரி, முடிவா தென்கேசன்னு வக்கக் குடுக்க"

"இங்கிங்க அதான் அப்பவே சொல் விட்டேனே. அதுக்கும் சிறு போனா அடக்க உடையாறு"

"இங்க பாருங்க. தாங்க தெய்விற மாநில இது அருத்தமும் இங்கு முற்றும் உடையா உக்கருக்குத்தான் முணர ரூபாய் வந்த வக்கருக்குத்து தாறு ரூபாய்க்கு அதுவ கையாக்கட கொணரக்க மாட்டேன்..."

"சரிங்க, அப்ப தாங்க வாரீயோம்..."

அதுமுகமும், காளிமுத்துவும் அந்தக் கடைவிலிருந்து வெளியேறி, அந்தப் பஜாரில் இருந்த அத்திய நூல்கள் கடைவிலும் அவர்கள் ஏறி இறங்கியதனால் பிச்சம்.

காலமெள்ளரும், காட்பாற்று வெள்ளமும் யாருக்காகவும் நிற்பதில்லை... கையிலுள்ள பணத்தைப் போல!

இன்று ரூ. 372.40க்கு வாகனம் காலத்தி் ரொக்கப்பத்திரத்தின் மதிப்பு
இன்றும் பத்திர ஆண்டுமளில் ரூபாய் 1000! இன்றைய மூலநிட்டையாக உங்கள் நிறைவு — அதனாக
ஒவ்வொருவரின் பெரும் பலனாக மூலமாக!

கனூர் வைஸ்யா பாங்கின் காலத்தி் ரொக்கப் பத்திரங்கள்

- 70 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பணிபுரிந்து வருகிறது.
- ஒவ்வொருவரின் தேவைக்கும் ஏற்ற பல திட்டங்கள்.
- வாகனத்தைவாசன்களுக்குத் தனிப்பட்ட கவனிப்பு.

உங்கள் கைகளின் தளவாக்கும் பாங்கு
கனூர் வைஸ்யா பாங்கு.

கனூர் வைஸ்யா பாங்க் லிமிடெட்

பதிவுத் துறை அமைச்சர்

தலைமையகம் : 51, பிளாசா ஹைவெய் - 620 002

அண்ணியல் செலாவணியில் வர்த்தகம் புரிக
அங்கீகாரம் பெற்றவர்கள்

செயல் :
கே.என்.புதுக்கோட்டை

Page No. - 164/167 Tm.

"நம்ம கேஸியர் இரு மொழித் திட்டத்தைத் தீவிரமாக ஆதரிப்பவன்!"

"எனது கவசக்கச் சொம்போ?"

"எப்பவும் பணத்தைத் தவிழ்க் ஒரு ஊட்டியும், இயல்பின்படி ஒரு ஊட்டியும் என்னைத் தருகிறோ?"

— கம்பாக்கம் ராஜா.

அவர் களுக்கு எங்கும் ஏமாற்றமே!

அதனால் பெருத்த சலிப்புடனும், வெறுப்புடனும் ஆறுமுகம் சொல்லுர், என்னப்பா இது! நம்ம இடமேயே எதுவுக்கு உண்டு. சென்ற ருபா சேன் துண்டித் தீய்ப்பு கூடாம தாறு ருபாய்க்கு விக்கிருக்கிறேன். தாம இப்பேய் இருப்போடியும், தெலு தெலுதான் மிக் சும், நம்ம ரெண்டு மணி நேரக் கூதிய இவங்க கூடாம இரண்டு திமிச்சுதான் சும் பாடுச்சுருவாய்க்கப்பா!"

"யாபாரம்னு அப்பேய்த்தாய்ப்பா. பின்ன உன்னையும் என்னையும் மாதிரியா இப்பேய் வேரே சொன்னு அடையுங்க—" என்குத்து சமாதானம் சொல்லுர். பின்பு அவரே தொடர்ந்தார், "அப்ப துண்டு ஒண்ணும் எடுக்கறவாய்க்கும்?"

"ஆமா, இந்த வெண்கு வாய்க்கணும்னு எனக்கு இப்ப அவசியம் பாரு!"

"சரி, அப்ப நான் போலி எதுவுக்கம் ஓட்டல்வ சாப்புடிரு வாடுறேன்!"

ஆறுமுகமும், என்னைத்துமும் அப்படியே அகலித்திவிடுத்து பிரிந்தார்கள்.

சந்திராத்திரன் தாமதத் ஆறுமுகம், அங்கே தாமது மண்ணிலையும் பின்னகணியும் பிடிபூர், சிறிது தூரத்தில் ஒரு பெரிய பெண்ணை கும்புத்துக்குள் தம் மண்ணியும் ஊக்கார்த்திருக்கச் சண்டு அங்கு போனார்.

அங்கே அவரது மண்ணி, மிகவும் கீழ்ப்புடன் பக்கத்திலிருந்து ஒரு பெண் காட்டிச் கொண்டிருந்த சட்டை பாவாடைகளை ரசித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவற்றை அப்பெண்ணிடமிருந்து தானும் வாய்க்கப் பார்த்து, அதன் மடிப்புக் கவியாமல் அவற்றை ஆச்சரித்துடன் உற்றுப் பார்த்தான்.

அதைப் பார்த்து விட்ட ஆறுமுகம் கிடவும் அருகில் வந்து குரல் கொடுத்தார்...

"ஏதோ பழனிவம்மா, தான் உன்னை வங்க காண்பு எங்கெல்லாம் கத்திச் கத்திப் பாக்றது!"

கடவே அவளும் சட்டை தான் பிடித்திருந்த துணி கவியெல்லாம் உதயவாசிடம் சொத்து விட்டு, இவரை நோக்கி வந்தான்.

"அங்க என்னத்தப் பார்த்துக்கிட்டு இருக்க?" ஆறுமுகம் சற்று வெறுக்கெனக் கம்பாக்கம் கேட்டார்.

"நம்ம வச்சுமணன் விட்டுக்காரி தம்மக் களுக்கு மொட்டை போட்டதும் உடுத்தற வுக்கு வாய்க்குது புதுச் சட்டை, பாவாடை எங்க காப்பீச்சா. அதான் பார்த்துக்கிட்டு இருக்கிறேன்."

அவர்களுக்கு என்னத்தா! பெரிய கம் மாணியே ஒழுது! நம்மனை மாதிரி கன்ன வங்க, அவங்கவிட்ட கவியாளத்தானே இருக்கோம்!"

அவர்களுக்கு புதுச்சட்டையும், டவு சதும்... இல்லை. அது முழுக்கால் சட்டை... அதுக்குப் தேத்து எதாத் தி அம்பது ரூபா ஆயிப் போச்சாம்! அதன் பொம்பலாய் பின்னகணியை தாறு ருபாய்ல பட்டுப் பாவாடையும் சட்டையும் எடுத்திருக்கோ! தானும் அதப் பார்த்தான், நம்மனிட்டம் கொலிச்சக் கிட்டறது!"

அதன் புதுத் துணிகள் கண்ணுக்குள் திறந்து விடக்க, அவற்றைத் தொட்டு விட்ட சந்தோஷத்துடன் அவர் மண்ணி பெருமையாகப் பேசினான். மேலும் திரட்டித்தான்.

"அவர்களுக்கு மொட்டை போட்டுக் குளிரை முத்து உடனே, நம்ம துண்டித்து ஒரு டீக்கி டவு வாய்க்குதுகளாம். அதுவும் காரிச்சா... அது மட்டும் அப்பது ரூபாயாம்! தீ இப்ப உடுத்தி இருக்குற கன் வேட்டி தான் இருக்கும்!"

அவனின் பேச்சால் ஆத்திரமுற்ற ஆறுமுகம், "அதுக்கு என்னை என்னத்தா சொய்ச் சொம்பு?" என்று சினத்து கூறினார்.

அவரது காரணமற்ற கோபத்தால் அவருக்கும் கோபம் வர, அவரும் வெறுக்கெனக் கம்பாக்கம் கேட்டான்.

"ஒரு துண்டு வாய்க்கப் போனவருக்கு இயல்பையே நோமா?"

"ஒரு சேன் துண்டுக்கு ஆரின் வெண்கு, குதிர வெண்கு சொல்லுந்தா. நம்மனை வுருக்கச் சண்டகார அனைபய தெசு. அது வேயே குருண்டு பொறுத்த வங்க, நம்மனிட்டம் கொத்தான ரூபம் அடிக்கிறான் போ! போன பாவாடைச் சந்த துண்டு இருக்கின்ற முத்தா தேத்துத்தான் சங்கரனுக்கு ரெண்டு ரூபாய்னு வித்தோம். அதப் போலி, தாறு ரூபாய்க்குடான். நம்மனிட்டம் தடக்குமா? அதான், அது நீயே வச்சுக்கணு வந்து! கேள்."

"நும்ம தானக்கு மொட்டை போட்டதும் தது துணைச் சண்டத்த வங்கருக்க?"

"இப்ப நான் உடுத்தி இருக்குற என் வேட்டி எத்தான் வச்சுக்கணும். வேற வு!"

இதைச் சொல்லி விட்டு, அவனது பதி டுக்குக் கூட காத்திராமல் ஆறுமுகம் அங்கு விட்டுத்திடுத்து வேகமாகத் திரிந்தார்.

அய்யம்பலா! இவரு துண்டு வாய்க்கறவா! அங்க அதன் சட்டைகளைப் பார்த்து, அடம் பண்ணுன எம்மவனை, அய்யா சனக்குப் புதுத் துண்டு ஒண்ணு வாய்க்கறாரப் போலி இருக்காரடான்னு இப்பத்தான் அவன் அடக்குவேன் இவரு ஒண்ணும் வாய்க்கையன்னு தெரிஞ்சா, அது என்ன கூத்து பண்ணப் போயுத்தோ, தெரி யாணியே... ஏ...மே... முருகா... மனத்தின்து காரகே வாய்க்க ஆய்மித்தான் அவன்.

ஆங்கநிழல் வெண்டி

17

ஜயலலிதன் சேலென்று சற்றுப் பின்னுக்கு நகர்ந்து தன்னை மறைத்துக் கொண்டான்.

குமாரஸ்தா பண்டிய சிவபகவதில் குளித்திருந்தார்.

நான் பிரதமவகுமாரேன் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக அவருக்குக் கோபம் வரும். பதினாறு வருஷத்திலிருந்து வெனிசேயி அலறுண்டை இருப்பேன் நீர்மானிக்கப்படும் வரை அந்த ஆள், வெனிசில் அந்த ஆலமரத்தடியில்தான் அடுத்த ஒரு மணி நேரத்துக்கு உட்காரத்திருப்பான். அவனுக்குக் கழுத்துக் கண் கண், ஜயலலிதன் வெனிசேய் வரும்போது அவன் பார்வையிலிருந்து தப்ப முடியாது. அவனுடைய மார்பு வெகு சேகமமாக அடித்துக் கொண்டது. தன் இருக்கைகளிலிருந்து பார்க்கப்போது, "கரேஷ்" என்று சொல்லப் பெயர் சொன்ன அந்த மனிதன், நவது நிதான நடைபுடன் வெனிசேய் செல்வது தெரிந்தது.

ஜயலலிதனுக்கு உடல் முழுவதும் குளிரியிருந்தது.

இந்த நடை நான், பூகி, போன்ற இந்தச் சப்தங்களாத நடை, நான் அவனது கைகள்,

கடவுளே இந்த முகாமுக்கு இவனும் எப்படி, ஏன் வந்து சேர்ந்தான்? சேய்த அகிலிமங்கள் எல்லாம் போதும் என்று அறுத்து வந்திருக்கிறான்? அப்படியெல்லாம் அறுப்பு ஏற்படும் பிரகிருதி இவன் இக்கிடம். அறுப்பு ஏற்படவும் ஒரு மெல்லிய கணக்கு வேண்டும், புதித பலம் சேர்க்க வந்திருக்கலாம், அல்லது காரணங்கள் நேயக் கொண்டு வந்திருக்கலாம்.

ஜயலலிதனுக்கு இப்பொழுது விபரீதத்து, "செய்வா, செய்வதாலவி, செய்வராஜ், விஷயமா... இந்த இரண்டு சிவபகவதிலேயும் இல்லாமல் போ, நீ கேட்ட ஆள்," என்றார் குமாரஸ்தா.

"அடுத்த சிவபகவதில் பரக்க இப்ப நேரமில்லை."

"சரி தயா, நாளைக்கு மறுபடியும் வரேன். உங்களுக்குத்தான் பாவம், சிரமம்."

"சிரமம்தான். என்ன செய்வது? தலைக்கு மேலே வேலை இருக்கு தினமும். இன்னிக்கு மறுபடி இரண்டு பகல்களில் வந்து இறங்கிவிடுகலாம்."

"எல்லான்றும் இந்த முகாம்பெல்ல கைக் கப் போறீங்க?"

"இங்கே எங்கேயிருக்கு இடம்? வேறே முகாமுக்குச் சாயங்காலத்துக்குள்ளே அனுப்ப

பிரேமோம். அது வந்ததும் விவரங்களைப் புதிது செய்யணும். அப்பதம் இருக்கா என்று சொல்லிச் செய்யணும். சாப்பாடு போடணும். எல்லாத்துக்கும் தனித்தனி ஆள் இருந்தாலும் வேண்டிதானே?"

ஒய்யா.

ஜயலலிதன் துள்ளல் வந்தியே பார்த்தான். ஆலமரத்தடியில் அமர்ந்திருந்தவர்கள் எழுந்து சும்பலாக இடப்பக்கம் சாப்பாட்டுக் கூடம் இருந்த பாதையில் நடக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

அவர்கள் சாப்பாட்டுக் கூடத்திலிருந்து வெனிசேய் வகுபதற்குள் விட்டிருப்ப போல் விட வேண்டும். இன்று முழுவதும் வெனிசேய் தலை போட்டக் கூடாது.

விடு. அதாவது புனிதாவின் விடு. நேர்மறைய சம்பவம் நினைவுக்கு வந்து உங்க மேற்பட்டது. இப்பொழுதுக்குப் புனிதாவின் விடுதான் புகலிடம். இவன் இடம் கொடுத்திருக்காவிட்டால் அவனும் வேறு முகாமுக்குப் போக நேர்ந்திருக்கும். அதே முகாமுக்கு அவன் - கரேஷ் என்று சொல்லிக் கொண்டும் கழுமாரன் வந்திருப்பான். அவர்க்க்கண்டதும் அவனிடம் எப்படிப்பட்ட எதிரி விளையுமன் ஏற்பட்டிருக்கும்?

"ஜயலலிதனுடைய இரத்தத்தைக் குடிக்கிற வரை எனக்குச் சமாதானமில்லை" என்று குறுகலாத்தவன்.

இதுவரை அவனிடமிருந்தும் மற்றவர்க்க விடமிருந்தும் தப்பித்தது பெரிசு ஆச்சரியம். அவனிடமிருந்து தப்பிக்க எத்தனை காலம் வலுவிளையிலும் முடிகாத நிலையும் மட்டும் களைப்பிலும் மாறு வேறத்திலே திரிய வேண்டியிருந்தது! கழுமாரன் திரிகோண மலிகுச்சி சென்று விட்டதாகத் தகவல் கிடைத்த பிறகு, அவன் யாழ்ப்பாணத்துக்குத் திரும்பினான். இனி இவர்கள் சகலா சமே வேண்டாம். சேலியாவுடன் நாட்டை விட்டு எங்கேயாவது போய்ப் பிழைத்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்தபோது சேலியா காலநாமத் போனான்.

வேக வேகமாகப் புனிதாவின் விட்டை நோக்கி நடக்கையில், "இதுக்கெல்லாம் என்ன அர்த்தம்?" என்று தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டான்.

"தான் ஏன் உயிர் பிழைத்திருக்கேன்? இந்த எமகாதர்க்களிடமிருந்து எந்த அறிவுட்டத்தில் தப்பினேன்? சேலியாவோடு தாய் சேர்ந்து வாழ்ந்துதான் எ வகுண்டய செத்தே

வரஸந்தி

என்று நினைக்கக் கொள்ள, சீரியானவ
ரன் ஆயி கொண்டுப்போனது? ஆனால்
இப்பவும் கருமாறலக் கண்டதும் நாடி நரம்
பெல்லாம் தடுங்குமிரது. இந்த உசிரைக்
காப்பாத்த ஒய்வொரு அணுவும் பறக்கிறது.
ஓ, இவன் கைகளில் நிச்சயம் சாகக்
கூடாது. அவனுடைய சாகக்கள் பாரவது
கூட வந்திருக்கலாம். அவர்கள் பார்வையில்
படுவது கூட ஆபத்து."

புனிதாவின் விடு திறந்திருந்தது. அவன்
துணுத்த வேகத்தில் கதவைச் சாத்தினான்.
அழுப்பில் ஏதோ வேகியாவிறுத்த புனிதா
திருக்கிட்டு அவனைப் பார்த்தான். மூச்சிறைத்
தது அவனுக்கு. பாணியிலிருந்த நீரை
மொண்டு குடித்துக் கைக்குட்டையால்
முகத்தை அழுத்தித் துடைத்தபடி தளையில்
அமர்ந்தான். புனிதா அருகில் வந்து நிள்
வான்.

கொங்கை-கதவு திறந்திருந்தது.
"அந்த வாகனமும் மூடுவீர்களே புனிதா"
என்றான் அவன் இறங்கிய குரலில்.
அவன் மென்தைமாக அந்த மூடிவிட்டு
அவனருகில் வந்தமர்ந்தான்.
"என்ன விஷயம் சிலன்? சாலைக் கண்டு
பயத்த மாதிரி ஓடி வந்திருக்கிறீர்? இங்கென்ன
பயம்?"

இவனுக்குச் சூட்கமம் அதிகம்தான்
என்று அவன் நினைத்துக் கொண்டான்.

"ஒண்டுகில்லே" என்று அவன் தலைவய
முழங்கால்களுக்குள் கவிழ்த்துக் கொண்
டான்.

என்னவென்று சொல்வது இவளிடம்?
'என் எதிரியைப் பார்த்தேன்' என்று
சொன்னால் சீச்சி அதற்காகப் பேடினையப்
போல் ஓடி வந்தாயா என்று சிரிக்க மாட்
டானா?

யாரிடமும் சொல்லி நமக்கு நன்றும்
ஆகப் போவதில்லை. முக்கியமாக இவனி
டம்.

அவன் தலைவே திரிராமல் இருந்ததால்
அவன் தன் சமையல்வேலைமொனையமாகத்
தொடர்ந்தான்.

மூழங்கால்களுக்குள் கவிழ்த்த இருட்
தன் தலைமையில் அவன் நின்று.

எதிரில் தலைவன் கருணாகரன் நாற்காலி
யில் அமர்ந்திருந்தான். பக்கத்தில் வினைய
பாக நின்றுநின்றான் கருமாறன்.

"எம்ம இயக்கத்திலே சேர வந்தீரா?"
என்றான் கருமாறன்.

"ஓமல்யா" என்றான் அவன் கருணா
கரனைப் பார்த்து.

"இதுக்கு முன் ஏதாவது இயக்கத்திலே
இருந்ததுண்டா?"

இல்லை.

"இப்ப சேர என்ன காரணம்?"
அவன் தலைவன் குனிந்து கொண்டான்.
கருமாறன் குனிந்து கருணாகரனின் செவியில்
ஏதோ சொன்னான்.

"இயக்கத்திலே சேரணும் என்பா கனை
எட்டுப்பாடு தேவை. ரகசியம் எதுவும் வெளி

விலே போகக் கூடாது. தலைவனுடைய கட்ட
ளைக்கு மறுப்போ எதிர்ப்போ தெரிவிக்கக்
கூடாது. பெண்கள் சகவாசம் சினேகம்
கூடாது. உயிர்த் தியாகம் செய்யத் தயாரா
விருக்கணும். சிங்கனவன் நமக்கு எதிரி.
அவனைப் பறிக்குப் பழி வரங்களுதான்
நம் உயிர் மூக்க. இயக்கத்துக்குள் இருக்கிற
துரோகிகளுக்குக் கருணையான தண்டனை
கண்டு. இதெல்லாம் சம்மதம் என்பா
வாருப்போ."

"தயாராவிருக்கேன்."

முத்திய இரவு தேவபேரனின் இரத்த
விளாரியான உடலைப் பார்த்து மீதப்பித்
திருத்த புலன்கள். இன்னும் மீதப்பித்
திருத்தன. அந்த விநாயகில் ஏற்பட்டிருந்த
தீர்மானம் இப்பொழுது இவர்கள்
முன்னிகழில் உறுதிப்பட்டது.

பழிக்குப் பழி!

இதில் எந்த அரசியல் லைபும் இல்லை.
என் தந்தையையும் அண்ணலையும் பணி
வாங்கினவன் என் எதிரி. அதற்காக என்ன
சாகசங்கள் செய்தாலும் தவறில்லை.

நூ மாதம் அடிதப் பவித்தி முடிந்ததும்
"இனி நீ உயிர்க்குக்குப் போகணும்" என்ற
னர்.

"சரி."

"இன்னடக்கு வயிவையக் கொன்றையடிக்கப் போறோம்."

"சரி."

கொன்றையா அது? துப்பாக்கி முழுவியல் தாளுக்குச் சரணமாக வந்து விழுந்த புதைவாய் அது. இப்படிக்கிடைத்த புதைவாய்க்கள் ஏராளம். மந்திரக்கொலால் தட்டியது போல் அலைவெய்லாம் அடித்ததாக மாறும் போது எல்லாருளும், உயர்ப்பின் கற்றையடிக்கிவிட்டுப் போகும்.

"காய்க்கென் துறை விதிவிலக்கு இன்னடக்கு இரண்டு ஆதி வாரி படைபோடு போகும். கண்ணி வெடி வெக்க திரிமுகமாகக் கும்."

"சரி."

வெடி வெடித்து முப்பது நாற்பது சிங்கை உடல்கள் விதறி விழும்போது, கொர்க்கத்தில் தேவதீசனும் அப்பாவும் ஒன்றி செல்வது போல் மனம் பூசுக்கும்.

காவல் திணையும், தபால் திணையும், ரயில் திணையும் எல்லாம் திரிமுகமான போது உலகத்தின் உச்சத்துக்கு நெடுக வளர்ந்தது.

இந்த மானயமினிடுத்து விவகி அவன் மதார்த்தத்துக்கு அதிர்ந்து இறங்க நேர்ந்தது அவனுடைய துரதிர்ஷ்டம்.

மட்டமென்று கதவு தட்டப்பட்டது.

அவன் தூக்கி வாரிப் போட்டு நிமிர்ந்தான். பிழிபுடன் புனிதானவப் பார்த்து அவன்க் கவன்கவிதித்தான். நான் சாக விழும்பல்வே. இன்னும் ஒரு வேலை பிச்சாமிருக்கு என்பது போல்.

புனிதா அவனது தோடாக் சமாதானமாகப் பற்றினான்.

"சூழ்நடைகள் எப்போட்டுக்கு வந்திருக்கார்கள்" என்றும் மிடுதுவாக.

அவன் கதவைத் திறந்ததும் ஜோஸப் பின்னும் வர, திருநிழுவென்று சூழ்நடைகள் கம்பென வந்தார்கள்.

"ஒன் கதவு முடிவிருக்கு?"

ஜோஸப்பின் குரலிலிருந்து சந்தேகத்தைக் கண்டு அவனுக்குக் கச்சமேற்பட்டது.

"கதவுக்கிறேன். நீ மறுபடியும் கதவைச் சாத்து."

புனிதா தானே கதவைச் சாத்திவிட்டுத் தாப்பாடு பரிமாற ஆரம்பித்தான்.

"உன் மனை அங்கு?"

"இன்னடக்கு வந்து இறங்கிவிருக்கிற அகதிகளையே ஒருத்தன் இருக்கான். அவன் என்னை விடுவதென்று நினைக்கிறவன். அவனுக்கு நான் இங்கே இருக்கிறது தெரியக் கூடாது. என்னைப் பற்றி உன்னை யாராவது விவரம் கேட்டால் ஒன்றும் தெரியாது என்று கதைக்கணும்."

"சரி, அதுதான் கவலைப்பட வேண்டாம். அவன்களையெல்லாம் வேற முகாமுக்கு அனுப்புவார்களாம். பஸ் திக்கிறது."

பஸ் மெய்யற வரவா கதவு முடிவிருக்கும்போது "சரிதான்" என்று புனிதா புன்னகை புரிந்தான். தட்டை ஐயிலெனின் முன் நகர்ந்தி. "சாப்பிடுங்கோ" என்றான்.

அவன் மறுப்புச் சொல்லாமல் சாப்பிட்ட வாய்ப்பித்தான்.

எனத்துக்குள் சமாதானமெற்படவில்லை. உதாரண உதாரண காரணத்துக்காகத்தான் உத்திரக வேண்டும். அந்தனை கவையாக அவன் அகற்றியே முடிவானது. சூழ்நடைகள் எப்பொழுது பன்னிக்குத் திருப்பச்சென்றார் என்று அவனுக்குத் தெரியாது.

புனிதா கதவைச் சாத்திவிருத்தான். பான்ய விதித்து ஓர் ஓரமாய்ப் படுக்கிருந்தான். அவனை அவன் துண்டித் துருவி ஒன் முயே கேட்காதது ஆச்சரியமாக இருந்தது. மற்ற இரவு வரை அவனிடம் சௌகரியம் என்று சொல்கிறேன். அங்கு இருந்தவன் மனமமாக இருந்தது அவனுக்கு இதமாக இருந்தது. இரவு சரியான தூக்கமில்லாவிட்டாலும் அவனது படுக்க முடியவில்லை. அவன் விளைத்து அமர்ந்தது. மனம் முன்னும் பின்னும் சுருக்கலாயிற்று.

"இன்னடக்கு தயாமி போனா" என்றான் கதுமாரன். "சூழ்நடைகள் பத்துப் பொடி வன்களை மட்டக்கொப்பிசென்றது பிடிச்ச இங்கே கொண்டு வந்திருக்கோம்."

அவனுக்குத் திக்கென்றிருந்தது. இவர்கள் இயக்கத்துக்காரன் ஒருத்தன் மட்டக்கொப்பின் அந்தக் குப்பை கட்டுக் கொன்றிருந்தது.

ஒருவர்: தமிழை அமைச்சர் தப்பினார் என்று பத்திரிகை போஸ்டரில் போட்டிருக்கே, எதுவும் ஆகவில்லை...

மற்றொருவர்: அந்தெல்லாம் ஒன்றுமில்லை; பிரதமர் மத்திச் சமயம் மாற்றி அமைச்சருக்காகியே அமைத்தான் அப்படி போட்டிருக்கான்!

— கருணா கொபாய்ச்சாவி.

"நம்ம இயக்கத்திலே சேர்க்கலா?" என்று அவன் தூக்கிரண்டவாக கருமாரன் அட்டகாசமாகச் சிரித்தான்.

"வந்து பாறேன்!"

பாரிக்கமுடியவில்லை. பொடியல்சனாக் குப்ப பிதிர்ந்து வயதுக்குள்ளாக இருக்கும். குளித்து இருப்பில் துண்டுடன் வந்தவர் களை வரிசையாக உட்கார்த்தி பெட்டிரைவ னிட்டு எரியும் டயர்களை மாடுவாகக் கழுத் தில் போட்டு... அவர்களை ஒலங்கன் இயல் வும் சில நாட்களில் தூக்கத்தில் கேட்கிறான்.

இறந்தது மட்டக்களப்புக் கீழ் ஐந்திப் பையல்கள் ஆண்டால் வரப்பாணப் பெற் றோர்கள் வாயே நிரக்கவில்லை.

சிங்களவந்தான் நம்ம எதிரி. இத்துப் பொடியல்சனையெல்லாம் ஏன் கொல்ல னும்?

"இதுப் பார், இத்தக் கேள்வியை இன் னைக்கோடு நிறுத்து.

நிறுத்தாவிட்டால் என்ன நடக்கும் என்று தெரியும். நாளைக்குக் கைத்துக்குப் போ என்று அனுப்புவார்கள். என்ன நடக்கும். போது இவர்கள் பிள்ளைகளுக்கு கட்டு விடு வார்கள். இரண்டு நாட்கள் கழித்து இதைப் போராட்டத்தில் வீர மரணமடைந்த நிலை!" என்றவார்த்தையோடு அவனுடைய புகைப் படம் கவிரொட்டிகளில் இருக்கும். இல்லாவிட்டால் தூங்கும்போது ஓசைப் படாமல் மரணம் வரும். கேள்வி கேட்கக் கூடாது. கவமாகச் சித்திக்கக் கூடாது. தலைவன் விடத் திறமை உள்ளவனாக இருக்கக் கூடாது...

அப்பாலின் இரத்தம் அவனுள் ஓடிய தால் கலாசார அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. போலீஸ் வந்து சென்ற அன்று காவில் சாய்ந்து அப்பா விசித்து விசித்து அழுத தற்கால காரணம் இப்பொழுது புரிந்தது. ஒவ்வொரு மூளை அப்பாலின் சிங்களவரைக் கொல்ல வேரும் போதும் அவனது கால்

களைப் பிடித்துக் கொண்டு அழுத குவர்த்து லின் திரைவு வரும். தலைவனின் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு கருமாரன் செய்த அறி வாய்க்கலுக்கு அளவேறிவிடும். ஒரு விஷயம் புரியவேறியது. சிங்களவன் தமக்கு எதிரியானால், மதத்து இவன் தமிழனாயே கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது, கொல்லியான். கற்ப நிச்சிதம்?"

ஒருதான் கருமாரன் அவனைக் கூப்பிட்டு அழைப்பது.

எமக்குச் சேதி வந்திருக்கு. உமக்கு ஒரு கைக்காது இடுக்காளாய், அவனைப் பார்த்து மாதத்துக்கு ஒரு முறை போற துண்டா?"

அவன் பதில் சொல்லாமல் தலை குனிந் தான்.

"இப்பக்க கட்டுப்பாடு திரைவிருக்கா: டும். காதல், கவமானம் எவ்வித திரைப்புக் கூடாது.

உன் செயல் எல்லாம் எத்தக் கட்டுப் பாய்தல் சேர்த்தது? என்று கேட்க வேண்டும். போல் இருந்தது. அவன் பேசாமல் இருந் தான்.

"பெண் வேணுமென்றா எங்கிட்டக் கேளு. இப்பே உன் காதலியை ரகசியமா தீயாட்டு அனுப்பிக்காதே!"

அவனுக்குக் கரீரென்று ஆத்திரம் தலைக்கு ஏறிற்று. தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியாமல் அவன் மேல் பாய்ந்து நடத்த கைகலப்பில் குண்டு பாடு திருவருக் கும் காலமேற்பட்டது. கருமாரனுக்கு அதிக மாகக் காலம் ஏற்பட்டது.

"அடேய், உன் இரத்தத்தை....." என்று அவன் கத்த ஆரம்பிக்கும்போது துயிலின் உதிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு ஓடி ளான்.

ஐயோரே நேரத்தை தொட்டார்கள், அவன் திரிந்தான்.

"வார அந்த ஆள். துயிலின்!" என்றான் புனிதா.

"என்ன விரோதினனு கைதச்சேன் இப்பே!" என்றான் அவன் மெல்ல.

"அவன்! பெயர் என்ன?"

"உமக்குத் தெரியுமா என்ன வாயம்?"

"கமர்ஸ்தான். நான் வாரண்டைக் கைதக்கப் போறேன்?"

கருமாரன்.

அவன் அவனைக் கூர்ந்து பார்த்தான். "கருமாரன்" இப்ப எனக்கு ஒரு விஷயம் திரைவுக்கு வருது. கருமாரன் எவ்வித ஆள் சிவியாவதுக் க: த்திட்டிட்டுப் போயிருக்கலாம் என்று வாரோ சொன்னதாக திரைவு.

அவன் அதிர்ந்து அவனைப் பார்த்தான். பிறகு சேரவேண்டு என்று கழுத்து கதவைத் திறந்து கொண்டு திரைதிரிக் ஒழுங்கு. அவன் மூச்சினரக்க மார்பு படபடக்கப் போய்ச் சேருவதற்குள் புதிய அகதிகளை ஏற்றிக் கொண்ட பஸ் நின்றுவிட்டிருந்தது.

(தொடரும்)

அவ்வமனத்திக்கு அவரையப்பும் சூரி
வனுக்குப் பங்கு, நாங்கள் சென்ற கார்
அந்த மட்டுப்பாத்தலில் விளர்த்தது. நாட்
டியிலிருந்து பதிவுசென்று கி.மீ. தொலைவில்
நாங்கள் போக போகண்டிய நஞ்சொடு
ஒருவழியாக ஸ்தலநா பணியாவதில் நாங்

ரீமய கிடஞ்சிலை; மனுவின் கிடஞ்சிலை!

சு. க. ஜெ. இ.

கள் நஞ்சொடை அமைந்த போது எதிரே
அந்த மன்தி காணரக் கண்ட தும் நெருங்கி
வந்தார்.

"கல்வி?" என்று.

"ஆம், திரு. எஸ்.கே. ஜோகியின்
விரு."

"கெல்கம்" என்று சிரித்தார். கோட்
சூ. "நாங்கள் பண்ணைக விதி வரவேற்
தார். நாங்கள் பண்ணை. விடு அதோ
அங்கே இருக்கிறது" என்று வயதனைக்
கொட்டினார். என்னுடைய கண்கள் முதுகுப் பூம்பு
சொத்துக் கொண்டு, சரிவரச் சமாளிக்க
கூட முடியாதே முன் தள்ளி, பழக்கப்பாடு
கொடுமுடான பண்பாணத்தில் வெகு வேக
மாக விரிந்து. அவரைத் தொடுத்த வங்க
ளுக்கு பழகப் பழகமாக நெருங்கியது.
அவருக்கு அந்தார். இந்த இடத்தில் அவர்
வயதைக் கொண்டு விடுவது நல்லது. அது
எழுப்பத்தொன்று தான்."

அவருடைய அப்பாவி குழப்பத்தில் கூட
சாரம். நாளைச் சாலைகளில் பிரதான
போட்டி. "நான் சாலைகளில் வந்தேன்
வான்" என்று அறிமுகத்தொடு பிரேரணைக்கு
வந்தார்.

"தேவிரியேமேய் பெரிய சார் நஞ்சொடு.
எங்களுக்கு மெயின் தொழில் விவசாயம்
தான். அது தவிர சாரம் நெளயக் கறவை
மாடுங்க இருக்கு. அந்த வாயில்லா தீவன்
கொண்ட பரிசுடா நிமிஷமாகக் கெடுக்க..."

எங்களை வெளியே அழைத்தார். மன்தி
கள் மட்டுமே நுழையக் கூடிய வேலிப்
படல்கள் வழியே நடந்தோம். மறுபடியும்
ஏற்றம். பாளையில் அங்கங்கே எதிரே வரும்.
மேய்ச்செலுக்கும் போல் வீட்டுத் திரும்பும்
மாடுகள். வயதான இடத்திற்குப் போன
தும், இயற்கை இளைத்திருந்த எம்மியம்
மனத்தைக் கவர்த்து இழுத்தது.

தொக்கெழும், தெற்கிலும், விரிவா
திலும். மேற்குளமும், வடக்குளமும் மட்டும்
தான் மாடுங்க மேய்ச்செலுக்குப் போக முடி
யும். மாடு ஒண்ணுக்கு நாளை குளமாய் இரு
போட்டு வறுகா வறுகா சீபாரஸ்ட்
டிபார்ட்மென்ட்டுக்குக் கட்ட வேண்டும். தவிர

விட சிவாரம் மட்டும் நாளை குளம் வந்த
தும், புள்ளி விவரத்தில் காட்டி நன்கு
இந்த வரியால் புது மரங்களினை ஆரம்பி
சிட்டுவாங்க. மாடுகள் குழைவா பூடியாதபடி
அங்கங்கே குறுக்கில் வேலி. பழக்கமான
பாணதய போகிற எங்க மாடுங்க. வேலி
களைக் கண்டு மிரண்டு போய் ஒட்டி
விடுவான்."

"வனத்துறைபோட செய்கை நியாயம்
தானே?" மாடுக்களால் காடு அழியக்
கூடுதே?"

"மாடுங்களால் வனத்துறைக்கு வாயம்
தான். மூத்திரமும், சாணமும் எருவாக
மாறி மாடுகளுக்கு உபயோகமாகும். அது
வந்தென்பதால் வாதமும். கிராமமே
சொந்த சரீர குபா கட்டினும், கண்ணி
வேட்டி இந்த இடத்தை மேய்ச்செலுக்காக
ஒதுக்கிக் கொடுத்தார். இப்பக் கட்ட சீர்ப்
கண்ணிவேட்டி போன் போட்டு இந்த
இடத்தில் குறுக்கிட வேண்டாம்னு நஞ்சொ
டு அ. சி. என். கிட்ட சொன்னார்.
ஆனால் அவரோட வார்த்தைக்குக் கூட மரியாதை
தரவில்லை. ஒரு பக்கம் வளர்த்த மாடுகளை
அடியோடு வெட்டி, இயற்கைக் காடுங்களை
அழிச்சிட்டிருக்காங்க. இன்னொரு பக்கம்
கணக்குக் காட்டி நன்கு காட்டுவான்னு
மாடுகளை நட்டு எங்க மாடுங்க வயதில்
அடிக்கறும். இதென்ன அநியாயம்! நஞ்சொ
டைட்டிய ஆரம்பிச்சுப் போட்டுக்கொய். ஆயி
ரம் மாடுங்க இருக்கு. கைடிக்கு பால்
கொடுக்கற ஸார் எங்க சார். எங்க மாடுங்க
மேய இடமில்லாம பண்ணினீர். நாங்கள்
ஸார் எங்கே போக முடியும்?"

போது நன்கு மீதுந்த அக்கறை
கொண்டுள்ள இந்தப் பெரியவரின் வார்த்
தைக்குத் வனத்துறை மதிப்புக் கொடுக்க
முமா?

நாங்கள் ஊரை விட்டுப் புறப்படும்
போது, இருட்டும் குளிரும் கை கொத்திருந்
தன.

"ம்ம்மாஹூஹ..." என்று அங்கங்கே மாடு
கள் குரல் கொடுத்தன. "எங்களுக்கு வாய்
தான் இவ்வீ. ஆனால் வயிறு இருக்குங்க
ஹா..." என்று இளைக்கவது போல் இருந்
தன அந்தக் குரல்கள்!

“விழாணய என்விக்கு நடத்தப் போறாங்களாம்! எப்போ நடத்தறாங்க? பார்க்கிறவரை நாய்கறது? கலிட்டி கூட்டத்திலே என்ன முடிவு பண்ணிறாங்க?”
 வீட்டு வாசற்படி ஏறுமுன்பே ஞான சம்பந்தத்தைக் கேள்விகள் விழுகம் கட்டி நிறுத்தின.

“விழாணய ஒரு ஞானித்துக்கிறவனவாப் பார்த்து வைத்திட்டா நவ்வாவிருக்கும். என் பாய்க் கூடாப் முழுதும் வரணாம்கூறங்க. என் மத்த ஆய்ஸ் நண்பர்களும் கலந்துக் வசதியாவிருக்கும்.” அப்பாவுக்குக் கிடைத்த பெருமையில் பங்கு பெறத் தூக்குப் மகன்.
 மாமா, விழா பிரம்மாண்டமா நடக்கும் இவ்வியா? அறுடி கலா பேசு. அவன்கார ஸ்ரீங்கு நோரணம் பூசுப்பிய. சிவன் செட். எமக்செட். சினிமாப்பாட்டுன்னு அமர் களாப்படுத்தி. மாட்டாங்கி பூசுப் பைட்டு வெளிச்சத்திலே கங்கலி ரோஜாப்பூ மாலை யும் கழுத்துமாக உட்கார வைத்துப் பெரிய மறுகங்க பாராட்டறனாப் பார்க்க, நாய்க கொடுத்து வைத்திருக்கணும்.”

தன்னை மாலையும் கழுத்துமாகப் பார்த்த மாமனாறனப் பொது மேனடலில் மாலையும் கழுத்துமாகப் பார்க்கப் பாபரக்கும் மரு

ஏன்யா பறவா

மகன்.

“தாங்களையும் எத்தனை ஆண்டுகள் காத்திருக்கிறேன். என்ன நடந்ததென்று சொல்லுங்கள்.” மனைவியை அவர் நோக்கிப் கூட சம்பந்தத்தில் அகமறி இட நினைவில்.

“முதல்பெருகா ஒரு காப்பி கொண்டார்” - நாதகாவியில் சாத்திரர்.

எவ்வோர் பரிசுவையிலும் தனித்தனி சந்திக்கின்.

விழாக் கவித்துக் கூட்டத்துக்குப் போனும் போது இருந்த கைவலியு வந்தது போயிருக்கிறது. ஏன்?

“புறப்பா, சரவணகதாபை இப்பதான் பாண்டலம், நம்ம வீட்டைப் போலிச் சந்திவந்து ஒன்னளும் விளாக் முதல் பந்தாய் விளாக் வரை பழத்தையும் பாண்டலம் விளாக் கவிப்பெய்க்கை துடித்தாமை எப்படி வெவ்வாய் பாராட்டியும் போலிப் பணியை வைத்திருப்பாயோ!”

“விழாவுக்கு எந்த மத்திரி வந்திருக்க? தலிதாடா, டெல்லிவா? ஏன் ஒரு புதுப் பெணர் பிடிக்க முயற்சி பண்ணினதற்காக இருந்ததாவது அப்பெருவாங்க... என்ன பண்ணப் போனாங்களாம்?”

சூரணசம்பந்தம் காப்பியை உதிருவாளு.

சூரணசம்பந்தத்திற்கு ஒப்பந்ததாவது. பு. எஸ். ஆர். பப்பத்து முதல் வருட அனுபவங்கள் பறிவு. சிறை எடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கதான் என்பது போல் பன்னிக் கூடம், குழந்தைகளின் படிப்பு, தவிர வேறு எதிலும் பற்று வைக்காத மனம். இரண்டு நவீனமானவர்களுக்குப் பாடம் நடத்திய பெருமும், தெருவில் நடத்தால் குயிலாத கூகன் இவ்வீடு.

இவருடைய திறமை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஆறுபிறி பரிசு விடைத்து சிறந்த ஆசிரியர் பட்டம், சூரணசிரம் குபாய், நக்கப் பதக்கம்.

செய்தி விடைத்த அன்று வீடு முழுக்க ரோஜா மாலைகள், தெரு முழுக்கச் சாக்கை காதிதங்கள்.

பன்னிக்கூடமும் பாராட்டத் தயாரானது.

“சார், நீங்கள் கூட்டாய்க் கூட்டத்துக்கு வர ஆகும். சங்க எண்ணத்தையும் சொக்கவழி அப்பந்தான் எங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும்.” வரமந்த வரை சரவணகதா கட்டாயப்படுத்தி அழைத்துப் போனார்.

சூரணசம்பந்தத்துக்குப் போதுக் கூட்டம், மானி மனிதர்களுக்கு என்னும் அழைப்பு. “எனக்கெதுக்குப் பாடுதெல்லாம்?” என்றதாம்.

“நம்ம பன்னிக்கூடப் பெணர் டெல்லி வரை நம்ம காதலியா கொண்டு போயிருக்கார். அவரை நாம் கொள்கின்றோம். பாண்டு வாதியை, தாதைய, மெட்ட, பந்தம் அங்குள்ளும், புதுப் கூட, சேவல் செட், கைச்செட்டெல்லாம் வைக்க அவர் கையா விடா விடுகின்றோம்.”

“இந்த மாதிரி விழாக்களுக்குப் பெருந்தகை வந்ததற்கு நல்லாறிருக்கும் நாம் மெட்டம் போல் வந்தாகக் மத்திரை வகுக்கக்கொண்டு பார்த்து, சலாவது ஒரு

மத்திரை வகுப்பாடு பண்ணிடலாம். வாதியாருக்கும் மத்திரையோ நல்லதா ஏண்டு புதுச்சி விடைக்கும். வகுக்கும் மத்திரைக்கு ஒரு கொள்கை வரும்.

அது மட்டும் போதாது போது தனக்கதம்ம வாதியாருக்கு எதற்கு விழாவைத் தேர்வுக்கே போண்டி வகுக்கின்றோம். புதுவதுப் போண்டி அங்கே விட்டோம். பீட்டோட்டும் அங்கே வீடு விட்டாக் இருக்கின்றோம்.

ஒன்றை விட்டோம்!

மத்திரி, போண்டி, பீட்டோட்டும் என்ன புது ஆக்காரணங்கள் திரை தவிர.

எந்த மத்திரையைக் கப்பிடுவது? மாதிரிவாங்க? எப்படி கப்பிடுவது? கரும் மத்திரை என்பது வரவேற்பது? போண்டி எத்தனை கவிக்க எத்தெந்த அளவுகளில் அடிப்பது? எங்கெங்கு ஒட்டுவது? அங்குக்கு அன் மாதிரி கொள்கை காலம் கட்டி.

சூரணசம்பந்தத்துக்குக் கச்சமோ இருக்க. எழுந்த போக மனம் துடித்தாலும் கால்கள் எழவில்லை.

அங்கும் முதலில் நமக்கெதற்கு இந்த விழா, வரவேற்பு கொண்டாட்டம் என்னதான் இருந்தார் கப்பிடுவது நீர்மனமும் பிச்சம் மன உறுதியைக் கரைக்க, “இவர்கள் நமக்கு மத்திரைகள் என்ன கொள்கை கூடாது” என்ற ஆணை மெதுவாக நமக்கு ஆரம்பித்தது.

இதுவரை எந்தவும் வாயைத் திறக்காத சரவணம் போ ஆரம்பித்த போதுதான் குழந்தை இறுகியது.

“நம்ம கொள்கையெல்லாம் சரி, ஆறு சத்துக்க புதுவது. நம்ம காதலியாறாப் பத்தி தங்க நல்லத் தேரியும். அவருக்கு ஆடம்பர விழா எடுக்கின்றோம் நாம் அவர் மேலாட்டுப் பணத்தை விழாக்கே வெவ்வாய் திணில். வரும் எந்த மத்திரை அளவுக்க வன் மேலாண் போலக் தெவ்வாகினை. நம்ம ஸாம்பென ஒழுக்கத்திலே படிப்பிலே பெரிய ஸாம்பென, அனுபவப்பட்டு வங்கிருக்கோம். அவ்வகை தனியை தாக்க ஏற்பாடு பண்ணுவோம். விழா கொம்பர் சிம்பிரை அழகவனாம்.

“என்ன நம்பி கொல்லை? இது நம்ம பன்னிக்கூடத்துக்கு விடைத்த எவ்வளவு பெரிய கொள்கை இதைக் கூட நாம் பெருமைப்படுத்திக் கொள்கிறோமென்று தட்டம் தாக்கத்தான்” - ஒருவர்.

“இன்னொருவரும் தனவனிக் கொண்டு போண்டி அங்கே வரப்பாடு செய்ய ஆதம். இதுவும் தனவனற்ற செய்ய, பீட்டோட்டம் கூட வெவ்வாய்.

“தம்பி நீ...”

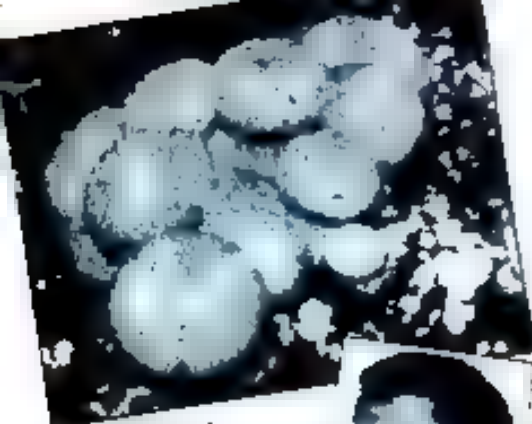
“நாம் கொள்கை மத்திரை செவ்வகைப்பட்டு கங்க இஷ்டப்படி செவ்வகை என்னை விட்டுருக.

“கவிப்பெய் அறிந்தது சரவணம் எதிர்த்துப் போகி கச்சத்தரை எதிர்த்துச் சந்தி கவிப்பெய் வகுக்கும் விடைவது.

“இன்னும் கூட காத்திருந்தால் வெவ்வாய்”

ரா.குருராசன்

பெரிய வளம்
காண்கள்

அகாடமி

கேள்' போன்றவற்றிலுள்ளதைப் போல் நான்கு மடங்கும் ஆரஞ்சில் உள்ளதைப் போல் அறு மடங்கும் அதிகமான புரதச் சத்துக் கொண்டவை இவை! கருக்கமாகச் சொன்னால் எத்தக் காய்கறியை விடவும் இவ்வு மடங்கு அதிகமான புரதச் சத்தம் பழிச்சத்தில் உள்ளவற்றை விட அதிகமான திரும்புச் சத்தம் கொண்டவை, கூட்டுப் பானமானவை! மின்சாரையும் உள் ... கிவிசுக்கின்றன.

குறிப்பாகக் துண்டாக இருப்பவர்கள் ... இதைக் கிடுக்கிடுக்கிப் கொள்ளுங்கள்

காளாள் ஏன்கூடும் சத்குணம்!

சாஸ்திரம் போலப் பாராதிரு வந்து விடுவார்கள். குழந்தைகளின் எலும்பு, பல் வளர்ச்சிகளுக்குக் காளாள்கள் பெரிதும் சத்குணம். காய்ச்சலிப் பெண்களுக்கும், இரத்த அழுத்தம், சர்க்கரை விபாதிக்காரர்களுக்கும் ஐடியல் புஷ் இது!

பெய்தவாக்காளாள்களைக்கொண்டு குழந்தைகளையும் (தட்சதிர நோயாளிகளையும்) பணக்கார வீடுகளிலும் இது வீர சித்தம்! புலாய் செய்வதும்; கறிவாக வளர்க்கலாம்; ஆம்ஸெட் வார்த்தையும்; கெஸெட் செய்வதும்; கரிமா பண்ணலும்;

என்று நினைத்த சம்பந்தம் எழுந்தார். அடித் தளத்தில் அநாரயில்லாமல் எழுந்த அந்த ஆளாகக் காளாள் என்று கண்டியில் நொறுங்கித் திற மனத்துள் ஒரு வகுத்தம். 'சரவணன் என்னுடைய மாணவன். எனக்கு விழா எடுப்பதில் அவனுக்கென்ன அவ்வளவு வகுத்தம் எதற்கு இந்த எதிர்ப்பு?' புரிவதில்லை.

"ஏன் இப்படி எவ்வளவுத் தப்பிப் பண்ணிட்டு இருக்கிறது ஆன் பிசாநீங்க? நீங்க நினைக்கறபடியெல்லாம் விழா நடக் காது. கமிட்டி கூட்டத்திலே எல்லாரும் மத்திரிகளைக் கூப்பிடணும். போண்டி அடிக்கணும்னு பிரமாதமாப் பேசினீங்க. ஆனாக் சரவணன் மட்டும்..."

"சரவணன் என்னப்பா சொன்னார்?"
"அதெல்லாம் கூடாதுன்னு கண்டிப்பாகச் சொல்லிட்டான். விழா அண்ணிக்குக் கொரியிலே ஓர் அர்ச்சனை, சாவங்காயும் பன்னிக்கூட இரவுண்டிலே கூட்டம், சீர்துறை!"

"சப்"பென்று முகங்கள் கருங்கின.
"என்னப்பா இது, இப்படிப் பண்ணிட்டு எங்க? உங்களுக்குக் கிடைச்சிருக்கறது எப்படிப்பட்ட கொளவம்; மதிப்பு! இதை இப்படியா கொண்டாடணும்? இது உங்களைப் பாராட்டற மாதிரி தெரியலே! பேச, சத்தமோசமான உலகம். தகுதியிருக்கறவனைப் பாராட்ட மனசே வர்றதில்லை. அப்படி யாராவது பாராட்ட முன் வந்தாலும் யாராவது குறுக்கே புதுத்திடுவாங்க..."
"எல்லாம் பொருமை. தனக்குக் கிடைக்க வேண்டிய கொளவமும் பொருமை! இன் குறுத்தனுக்குக் கிடைச்சா அந்தப் பாராட்ட மனசில்லாம் பொருமை. வலித் தெரிச்சன்..."

"போதும் திறுத்துங்க. இவங்களுளாம் எனக்குப் பாராட்டு விழா நடத்து வாய்க, பொருமை பொருத்துவாங்கன்னு நான் இத்தனை வருஷம் பாடுபட்டேன். இல்லையே, இதெல்லாம் வலியிலே வந்துது. அவங்கவங்களுக்குப் பிடிச்ச மாதிரி பாராட்ட நினைக்கிறாங்க. என்னை இப்படித்தான் பாராட்ட

வித்தியாசமான பள்ளிக்கூடம்

ஒரு வித்தியாசமான பள்ளிக்கூடம்

எழுத்தாளர் க. எஸ். சீனிவாசன்

மேலும் மாஸ்டர் அனாத், மாண்புமிகு கழுத்துமாக ஒரு தம்பதி.

துயர், எங்களுக்கு இன்னிக்கு காலைதான் கல்வாணம் ஆரம்பம். கொண்டு வருஷம் வழிக்க கொழந்தை பொறுக்கலாம். அந்த குழந்தைக்கு உங்க கல்வாணம் ஆட்டிவைக்க வேண்டிய இப்பவே ரிஸ்க் பண்ணா வந்தோம்.

என்கி, இது ஜோக்கில்லை. கண்டிவின் நடைமுறை.

கண்டிக்கிற ரகிலைக் கொண்டு வந்த பிரிட்ஷன் ராஜ், தினைய ஆங்கிலம் போய்த்த கால்கெண்ட் கலையும் தூலி எரிட்டுப் போனது. பணக்காரர்களின் சிபாரிசை, தடுத்தர வர்க்கத்தின் எட்டாத கனவு என்று

வள்ளிக்கக் கூடிய இத்தனைய பள்ளிகளிலிருந்து மாறுபட்ட ஒரு பள்ளியைப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசை இருக்கிறதா?

'வாருங்கள் எங்கள் BLUE MOUNTAIN பள்ளிக்கு' என்று எழுதிவிருத்தார் 'செவ்வி' கலிசா குமாரவேல்.

பேசல் கொர்ணஸ் ஒட்டிய மதியேற்றம். மண் பானை சரிவான பானை மழைக் காலத்தில் நேரே மோட்சம் கொடுக்கக் கூடிய பானை. வெகுதூரம் ஏறியதும் பூஜ்யமயண்டி. பம் ஸ்கூல். வால்கில் ஒரு போர்டு கூட இல்லை.

பணமைய இன்றத்த இயற்கை குழலில் ஓர் அபரணம் போல அந்தக் கூட்டம். வாவேற்பு அனாதையில் நான்ம வாய்வுவற்கும் தலைமை ஆகியவர் நாராயணதேவ்.

"இருபத்தாறு வருடங்களுக்கு முன்னால் தோடங்கப்பட்டது இந்தப் பள்ளி. ஆரம்ப வருடத்தில் இரண்டே மாணவர்கள் தான். பியர்ஸ் (Pearce) எனும் ஆங்கிலேயர் இத்தி வாவால், அன்னி பென்சன், ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகியோரால் கவரப்பட்டார். ஆங்கிலக் கல்வி முறையை விடுத்து, சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை ஒரு இந்தப் பள்ளிக் கூடத்தை அவர் துவங்கினார். கல்வியறிவை விட ஒரு மனிதனை மனிதனாக உருவாக்குவதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பது அவருடைய ஆசை. ஆனால் பள்ளியை ஆரம்பித்த

குழந்தைகள் பங்கிதம் பரதம்

இரண்டு மாதங்களுமேயே அவர் காங்கிரஸ், பிப்ரல்ஸ் அறக்கட்டளை, பன்னியைத் தொடர்த்து வெற்றிவாகைத் திழைக்கிறது. "அப்படி என்ன இந்த ஸ்கூல் கம்பெனடி?"

"ஜே.கே. என்ன சொன்னார்? பிப்ரல்ஸ் என்ன நிறைத்தார்? ஒவ்வொரு மனிதனுடைய உள்ளதிலும் சரிபாண்படி தான் படிவிடப்பட வேண்டும். அதைத் தான் இந்த பள்ளி முயற்சி செய்கிறது. இந்த மாணவர்களுக்குத் தேவையான கத்திரும் அளிக்கும் படுகிறது. பரீட்சைகள் நடத்தி இவர்களுக்குத் ராங்க், இவன் இரண்டாவது என்று கம்ப்யூர் புண்ணுவதில்லை. பாஸ், பெயில் கிடையாது. எந்த வகுப்பிலும் கிராஸ் வீட் என்று யாருமே கிடையாது. எல்லாரும் சமம். யார் யாருக்கு எந்தெந்தத் துறையில் ஆர்வம் இருக்கிறது என்று கவனித்து அந்தத் துறையில் ஊக்கம் கொடுக்கிறோம்."

"தலைமுறையில் இது சாத்தியம் ஆகுமா? உலகம் இன்றையத் தேதியில் போட்டிகளில் யார் முதல், யார் தெக்கட் என்று தானே பார்க்கிறது? இந்தப் பன்னியை விட்டு வெளியே போனதும் அந்த மாணவன் சரியான பழிநீசி இவ்வாறு நினைந்துக் கூடுமோ?"

"பன்னியை விட்டு வெளியேறுவதும் மாணவர்கள் பரீட்சைகள் எழுதும் பழிநீசிகளையும் பெற்று விடுகிறார்கள்..."

இவ்வாறு ஏதோ நிலப்பரப்பில் அமைத்திருக்கும் இந்தப் பன்னியில் மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் இரண்டு சாராரும் பன்னியிலேயே வாழிக் கிருக்கிறார்கள். முட்டை மட்டும் சேர்த்த கசைய உணவு, ஆறு வயதில் சேர்க்கப்படும் மாணவன் அல்லது மாணவி பதிலுறு வயது தாண்டும் வரை இங்கே இருக்க ஆறுமுகி உண்டு. துற மாணவர்களுக்கு மேல் எந்த நேரத்திலும் சேர்க்கும் எண்ணம் இல்லை.

ஸ்கூலில் சுற்றி வந்து பார்வைவிட்டோம். காரிடார் தொடர்பில் போட்டில் மாணவர்கள் நிறுக்கிய நவீனங்கள், சுட்டுதல்கள், ஓயிப்புகள், ஒரு கதவைத் திறத்ததும் தீது மாவ ஸ்பாஸில் வெய்வேறு நடவடிக்கைகள் செய்து மகிழ்ச்சியில் தும்பும் கத்தி மாணவர்கள், இன்னொன்றில் பெயிண்டிங் வில் சுடுபட்டிருக்கும் குழந்தைகள்.

மாணவர்கள், மாணவிகள் தங்கும் அறைகளில் மாடிக் கூப்புகள், மெத்தைகள், கவுர்களை அவர்களின் அலங்காரங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எங்கு நிறும்பிலும் ஓர் ஆரோக்கியம் சந்தோஷம் மனநிறைவு, ஆசிரியர்-மாணவர்கள் என்ற பவம் இல்லை. எரிச்சல் கிடையாது.

இம்மாதிரிப் பன்னிகள் திறைவத் தொடர்நிலும் மாணவர்கள் அறிவை மட்டுமின்றி ஆற்றலையும், தன்வழிக்கையையும் பெற்று மன்தாழ்மானம் மிக்க மாணவர்களாக உருவாகி விடுவார்கள் என்ற தம்பிக்கை தும்ப நாடும் வெளியே வரும்போது, ஒரு நெய்வி தெஞ்சில் தீர்ந்தது:

வருங்காவப் பாதையை செப்பவிட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்தப் பன்னிக்கு வந்து சேர ஓர் ஒழுங்கான பாதை எப்போது அமைப்பப் போகிறது?

"தங்க சாமசாமிக்கு, எதுக்கு 'டாக்டர் பட்டம்' கொடுத்திருக்கார்கள்?"

"அமைச்சருக்கு 'டாக்டர் பட்டம்' தர 'பொலிக்' கொடுத்துக்காங்க!"

— ஆர். வசந்தகுமார்.

"மாப்பின்னை ஏன் தாடி வச்சுக் காண்பு வான் தவறிக் கேட்டது தப்பப் போச்சி!"

"ஏங்க?"

"வரதச்சினைமேட ஒரு செளகியம் செட்டும வான் கித் தரும்படி சொல்லிட்டாங்க!"

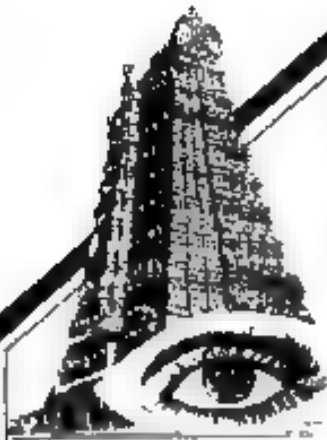
— மலர்மன் தர்மலிங்கம்.

"என்னங்க...! கண்ணாடி பத்திரிகை விட பின்புறம் 'தங்கம்' தல்வரின் எதிர் பாக்சும்" என்று பெண்கள் பிபராகம் போட்டிருக்கீங்க?"

"ஆமாங்க...! அலங்காரக்கெல்லாம் மாப்பின்னை தேவை. ஒரு சின்ன விளம் பரகாசம் போட்டு விட்டோம்!"

— தேனி. எம். மாசியப்பன்.

கடவுள்

கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்!

கண் புற உலகத்தைப் பார்க்கிறது,
மனம் கண்ணைப் பார்க்கிறது.
அந்தராத்மா மனத்தைப் பார்க்கிறது.
இது உண்மை; மாற்ற முடியாத உண்மை
மனசாட்சிக்கு ஏற்ப நாங்கள் கத்தமான
ருசிகரமான இனிப்பு மற்றும் கார
வகைகளைத் தயாரிக்கிறோம்.

இனிப்பு வகைகள்:

1. மங்கனாப் போனி	8. கடலை உருண்டை	15. ரஸ்குல்லா
2. தேங்காய் போனி	9. பொரியினவகாய் உருண்டை	16. குங்குமப் பட்டை
3. ரச மலாய்	10. தேங்காய் கோவா	17. குங்குமப் பாதம் ஹல்வா
4. கோன் பப்பி கேக்	11. அதிரசம்	18. குங்குமப் பீட் ஹல்வா
5. மாலாடு ரவாலாடு	12. வெல்ல சீடை	19. புருட் ஹல்வா
6. இனிப்பு சோமாஸ்	13. சூர்த்தகாரி	20. சூரியலா
7. முந்திரி கஞ்சி	14. கோதுமை ஹல்வா	

கார வகைகள்:

1. தட்டை	5. எப்பெஷல் மிக்ஸர்	9. வறுபயறு
2. தேன்குழல்	6. நவரத்த மிக்ஸர்	10. வெஜிடேபிள் சமோசா
3. கைமுறுக்கு	7. உருளைக்கிழங்கு சிப்ஸ்	11. சயில் கட்டிடம்
4. சீடை	8. வாழைக்காய் சிப்ஸ்	12. சீப்புச் சீடை

பொடி வகைகள்:

1. கருவேப்பிலைப் பொடி	3. இட்லிப் பொடி	5. ரசப் பொடி
2. பருப்புப் பொடி	4. சம்பார்ப் பொடி	6. ஹலுகாய் மிளகாய்ப் பொடி

திருமண வைபவங்களுக்கு, பருப்புத் தேங்காய் அதிரசம்,
திரட்டுப்பால், சீர் முறுக்கு ஆகியவற்றை தயாரித்துக்
கொடுக்கிறோம்.

தி கிராண்ட் ஸ்வீட்ஸ் & ஸ்நாக்ஸ்

24, 2வது மெயின் ரோடு, காந்தி நகர், அனடயாறு.

சென்னை - 600 020

போன் : 412557

ராஜாஜி வாழ்க்கை வரலாறு - IV ராஜ்மோகன் காந்தி

பத்திரிகைச் சட்டம் பற்றிய விவாதம் கனாக்கு நாடாளுமன்றத்தில் பதிலளிக்கும் போது, ஸி. ஆர். சொன்னார்:

"இந்த விவாதத்தில் ஆரம்ப கட்டத்தில் மதிப்புக்குரிய ஓர் அங்கத்தினர், என்னைப் பிடிக்காததால் எனக்கு ஒரு கெட்ட பெயரைச் சூட்டிக் கருதி, என்னைச் 'சாணக் கியன்' என்று..."

எச். லி. காமத் (இடைமறித்து): "அது ஒன்றுக் கெட்ட பெயர் அல்ல!"

ஸி. ஆர்.: "சாணக்கியனைச் சிலர் விஷணாகுப்பதன் எல்பார்க்கள்; சரித்திர ஆசிரியர்கள் கௌரவியல் என்று அவனை அழைப்பார்கள், அது உண்மையான பெயர்..."

காமத்: "மதிப்புக்குரிய பெயர்."

ஸி. ஆர்.: "ஆனால் மதிப்புக்குரிய அங்கத் தினரின் நோக்கம் என்னைப் பெருமைப் படுத்துவது அல்ல; என்னைச் சிறுமைப் படுத்துவதோ! எவ்வளவுமே அதிர்ஷ்டம் அது. அங்கு அந்தச் சாணத்தில் ஒரு நல்ல பெயர் தோன்றி அதை வாய்விட்டுக் கூறிவிட்டார். இதற்காகநான் அதிர்ஷ்ட தேவஸதக்குத்தான் நன்றி கூற வேண்டும்!"

அவைகளில் ஒரே சிரிப்பு! மேளஜையைத்

ஸி. ஆர். சொன்னார்: "கோயங்காவுக்கு நான் கூறிக் கொள்கிறேன் - துணையாகம் என்பது சதா பிரபலமடையும் பரிபோஷ இருப்பது அல்ல. நமது பிராபல்யம் பரிபோய் விடுமோ என்ற அச்சத்தோடு சதா வாழ்வதும் அக்வ. நியாமத்துக்கும் அநியாயத் துக்குர் இடைவில ஒரு யுத்தம் ஒவ்வொருவர் மனத்திலும் நாத்தாக வேண்டும். அந்த யுத் தத்தைச் சர்வாதிக்காரத்துக்கான யுத்தம் என்று யாரும் தவறாகக் கருத வேண்டாம்."

குன்றுவும் வேறு பலரும் ஸி. ஆர்.ின் வாதங்களாக் கோட் பிறகு தங்கள் எதிர்ப்பை வாயில் பெற்றுக் கொண்டனர். கனா சிவில் மூன்று அல்லது நான்கு பேர்

நேருவின் தோழமைமைப் குடும்பமும்; சுசீலமைமைப் குடும்பமா?

தட்டி ஆரவாரம் செய்வனர்!

பத்திரிகைச் சட்டத்தைப்போட்டி ஸி. ஆரை விமர்சித்த கோயங்கா, அவருக்கு ஒரு சர்வாதிக்கார மனம் இருப்பதாகக் குற்றம் சாட்டினார்.

கனா எதிர்த்து போட்டு அளித்தனர். அவர் களில் தேசபந்து குப்தா ஒருவர். கோட் பெருப்புக்குச் சில நிமிஷங்கள் மூன் குப்தா ஒரு விஷயத்தை ஸி. ஆர்.ின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்தார். நாடாளுமன்றத்தின் அன்றைய அலுவலர்கள் குறித்த காலகட்டத் துக்கும் மேலாக நீடிக்கப்பட்ட காரணத்தால் பத்திரிகை நிருபர்கள் அமரும் பகுதி காசி வாக இருப்பதைக் கட்டிக் காட்டிக் குறைப் பட்டார்.

"எதற்கு வருத்தப்படுகிறீர்கள்? இந்த விஷயத்திலும் பத்திரிகைகளுக்குச் சந்திரம் இருக்கத்தானே வேண்டும்!" என்று அவரை மடக்கினார் ஸி. ஆர்.

தில்லிச் சட்டசபை நடவடிக்கைகளை 1920-ஆம் ஆண்டுகளிலிருந்து கவனித்துச் செய்துகொள்கத் தந்து வந்த துர்காதான் சொன்னார்: "பத்திரிகைச் சட்டத்துக்கு ஆதரவாக ஸி. ஆர். நடத்திய விவாதங் களைப் போல், அத்தனை சிறப்பாக, மகத்தி

"எழுபது வயசாகியே அடைகாது ஆயவரம், மெச்சு பீசு, அன்னா சமாதி, லிண்டி பம்புப் பண்டை, வண்டிதூர் மிகுக் காட்டி சாலை, மகாபலிபுரம், திருக்கழுத்துன்றம் எவ்வாறு பார்த்துட்டுப் பாசுமுனை வந்தியசு. எப்படி?"

"அன்னா சாலைமேலேகுதோ ஊர்வலம் மரம், பச்சவலம் குட்டை மரத்திலிருத் தாகம்!"

— அ. குமாரச்.

சட்டசபையில் சரித்திரத்திலேயே வேறு யாரும் எந்த விஷயம் குறித்தும் தாத்தியை விடாது!"

விவாதம் முடித்து சட்டம் நியாயவேறிய ஒரு நாத்ததியும், ஒரு விமான விபத்தில் சூப்பா காலமானார். அப்போது ஸீ. ஆர். தாமது பெயர்களுர் தம்பர் ராமராமுக்கு எழுதினார்:

கங்குலா அருகே நடந்த விமான விபத் தாயது. பத்திரிகைச் சட்டத்தை எதிர்த்துப் பேசியவர்களிலேயே மிக நிவாயமாகவும் ஆணித்தரமாகவும் பேசிய ஒருவரைத் தீரெனச் சூப்பா நாயிட மிகுத்து பறித்துச் சென்று விட்டது. குப்பாணயநாய் பவகலுறவுக்காக அறிவேன். ஆனால் அந்த விவாதத்தின் போது அன்றை நாள் விபத்து போற்ற ஆரம்பித்தேன். அதற்குள் பாருங்கம், அவர் ஓர் எழுப்புக குவியலாகிவிட்டார். பரவாய், அவர் எவ்வளவு வேதனைகளை அனுபவித்தாரோ!"

நேருவின் பண்பட்ட நடத்தைவை ஸீ. ஆர். பெரிதும் போற்றினார். ஆளுநர் பார்டேலின் மரணம் இவ்விருவரின் போதியவியை ஏறணைப் பாதித்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை. பார்டேலின் எதிர்ப்பைச் சமாளிக்க நேருவுக்குப் பக்கபலம் ஏதும் இப்போது நேரையில்லை. பார்டேல் - நேரு வேற்றுமைகளைச் சரிக்கட்டிச் சமாதானம் செய்ய வைக்க ஒருவர் இப்போது தேவைப் படவில்லை. எனவே, நேருவுக்கு ஸீ. ஆர். முக்கியத்துவம் குறைந்து போயிற்று. ஸீ. ஆர். வீட்டுக்கு அவர் போவதை அடி யோடு திறந்திக் கொண்டார். இதனால் ஸீ. ஆர். ம் அவர் வைத்திருந்த மதிப்பு குறைந்து போவதாக என்ன இடமில்லை. காரணமின்றி ஸீ. ஆர். அடிக்கடி யோவப் பார்த்துத் தொந்தரவு செய்ய வேண்டாம்.

பன்று அவர் கருதியிருக்கலாம்.

ஆனால் இந்த மாலுபட்ட குழந்தையுடன் ஒத்துப் போவது ஸீ. ஆருக்குக் கஷ்டமாக இருக்கது. அவருக்கு நேருவிடம் அன்பு, நம்பிக்கை, நன்நினைவு எல்லாம் இருந்தன. ஸீ. ஆர். தான் இத்தியானின் முதல் குழந்தையாக இருக்க வேண்டும் என்று நேரு விரும்பினார் என்பதை அவரால் மறக்க முடியுமா? நேருவின் துண்டுக்கால் தான் பார்டேலின் ஆதரவுடன் தம்மை மீண்டும் திண்ணிக்கு இருந்து வந்தது. இப்போது கங்குலா அமைச்சராகவும் ஆக்கிவிடுகிறது என்பதைத்தான் ஒதுக்க முடியுமா? ஆனால் கூட தேரவை வீட்டுப் பதினேரு வரது மூத்தவர் ஸீ. ஆர். என்பதைப்பற்றிப் பதறிவிட்டான். அங்குடைய தகப்பனார் போதியவருக்குத் தனது தொழில்மனைய மாட்டு மின்னறிச் சில சந்தர்ப்பங்களில் தொழிலை வுடைய கடவுள் எதிர்ப்பையும் அணித்தவரின் ஸீ. ஆர். அத்தனைவரின் இன்று நேருவைத் தனது தீவிரமாக அங்கீகரிக்க முடியுமா? அத்தனை ஒரு மனப்பான்மையை நேரு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வளர்த்துக் கொண்டு வரும்போது இவரது நிலை என்ன?

ஸீ. ஆரின் பண்பு இதனை ஒப்பளிக்கக் கூடுதலாக போராட்டத்தில் போது நேருவுடன் கூட அத்தனில் தின்று தீண்டாமைப் போராட்டம் அவர். அந்த நிலைவுகள் எவ்வளவு இருந்தன. எனவே தீவிரம் - தொண்டர் தீவிரமையை ஏதக் அவரால் முடியவில்லை. இதனைக் கவனியாதது என்ற தத்துவமாகவும் போற்றலாய் கவனம் வந்து கொட்ட குணமாகவும் இருந்தன. எல்லா குறியும் நேரு பத்திரிகையில் பணிபுரந்து வந்த ஸீ. ஆருக்குத் திருப்பிப் படிப்படியாகக் குறைந்து கொண்டே வந்தது.

போய் அளவில் ஏதும் இல்லா வீட்டாலும் சில சிறிய கருத்து மாலுபாடுகள் தெரல் நேரு செய்கை. சந்தானமாக, ராஜகாட்டியுக் காதலி சமாதி எப்படித் தொற்றமளிக்க வேண்டும் என்பதில் இருவருக்கும் மோதல். இதைக் கவனம் தீர்வில் ஸீ. ஆர். - நேரு ஆதிபாடுக்கினை மேலாதிக்கிக் கொள்ளப் பட்ட கருத்துகளைப் பாதித்திருக்கிற அன்னை கங்குலா காரியதரிசி எச். ஸீ. ஆர். ஸ்தம்பகர் சொல்கிறார்: "இருவருக்குமிடையில் இவ்வளவுத் தகராறு அரம்பாமையைத் என்னால் உணர் முடிந்தது. ராஜாஜி எழுதி அனுப்பக் கருத்துக்களை நேரு தேவனின் தாய் திருத்தவார்; மாற்றி எழுதுவார். இதைத் திருத்தக்களால் கருத்தில் புதுமை பதம் இராது; அமைப்பில் முன்னேற்றமும் ஒன்றுபாது. அடித்துத் திருத்த வேண்டும் என்பதற்காகவே திருத்தியது போனிருக்கும்."

இந்தச் சம்பந்தத்தினால் நேருவுக்கும் குறியு பதி ராஜேந்திர பிரசாத்துக்கும் இடையில் ஒரு விவரமைய கருத்து மாலுபாடு விரைந்து!

(தொடரும்)

கண்ணன் அவரால் பணிவாற்ற, சதாசிவம், தமது கணிப்புத் துறையில் இருந்து கண்டு திருப்தி அடைந்தார். கண்ணனைக் கல்வியின் பம்பாய்ப் பிரதிநிதியாகக், கல்வி ஏஜென்ஸியையும் கொடுத்தார், அப்புறம் மனமனவென்று கண்ணன் வளர்ந்தான். "கல்வி கண்ணன்" ஆனான்.

பம்பாயில் இன்று கல்வி கண்ணனுக்குத் திறக்காத கதவு இல்லை. அவரால் அனாதை முடியாத பெரிய மனிதர் இவ்விடம் என்னுமையுக்கு வளர்த்திருக்கிறார். இத்தச் செல்வாக்கு அதிகார பலத்தால் ஏற்பட்டது அல்ல; பணிவு, அடக்கம், உதவும் தன்மை, நட்பு, அன்பு போன்ற உயர்ந்த குணங்களால் அவரே சம்பாதித்துக் கொண்டது.

பம்பாயில், கல்வி கண்ணன் இல்லத்தில் போய்க் தங்காத உணவருந்தாத தமிழகப் பிரமுகரே யாரும் விடையாது எனலாம். இந்த விரும்பத்தோம்பலுக்கெல்லாம் சதா மலர்ந்த முகத்துடன் ஒத்துழைப்புத் தந்து வந்துள்ளவர் திருமதி வசுதேவி கண்ணன்.

அந்தநிராக் கடிகி தொன்றிய போது ராஜாஜி சார்பில் பல பிரமுகர்களை அகலப் போது பம்பாயில் சந்தித்துப் பல காரியங்களைச் சாதித்து வந்த கண்ணன். அவருடைய அன்னையும் ஆளிகளையும் பெற்றார்.

பன்னி சென்றறியாக் கண்ணன் பாரெல்லாம் சுற்றி வந்தார். கச்சேரிகளும் நிமித்தம் பூர்த்தி எய்தி, என்., அகலந்தார். இம் பயணம் கன் மேற்கொண்ட போதெல்லாம் சதாசிவம் தப்பிவிட்டும் சென்று தேவைகளைக் கை

வித்துக் கொண்டார். கல்வி காரியாலயத் துக்குப்பதிதாக அச்சு வந்திரும்வாங்க வேண்டி மா.கண்ணன்தான் தொர்மனிக்கே. அப்பா னுக்கோ போவார். விளையில் அவளாக் கல்வி திறவனத்தின் பங்குதாரராகவே அக்கிடக் கொண்டார் சதாசிவம்.

எத்த நன்மையர் எப்போது சந்தித்தாலும், "உதாவது வேணுமா? என்ன செல்வ னும், செல்லுங்கள்" என்று கேட்டும் கண்ணனுக்கு ஒரு பெரிய மனிதருடன் சில நிமிஷங்கள் பேசி, பத்திரிகைகளுக்கு அவரது திறவனத்தின் பல விவரங்கள் கலைப் பெறுவது ஒரு பெரிய காரியமே. அங்கு ஒரு நிமிஷ திறவனத்தின் சார்பில் பேரம் பேச ஒருமுறை தமிழ்நாடு வந்து போனார். அந்த திறவனத்துக்குச் சில லட்சங்களை மிச்சப்படுத்திக் கொடுத்திருப்பார்.

இத்தனை ஆற்றல் மிக்க கண்ணனுக்கு இன்று மனிதமீது, பரமாத்மாவானிடம் அன்புபலி பக்தியுண்டு. ஜெயேந்திரரின் அன்பு வந்த அளிகளைப்பெற்றுள்ள கண்ணனுக்கு இன்று வரது அறுபது யாளாயும் இவ்விலை பாராட்டினி. மாட்டார் ராஜாஜி, அவரே ஒருபேயர், "15. ஆர். ஒக்கன்களாக ஒரு கண்ணுரி கருவாக்கினும், அதன் முகப்பில ராக விளங்கத் தருதி பெற்றவைய சங்கன் கண்ணன்" என்று அத்தரங்கமாக சதாசிவத் திட்டம் சென்றார். இந்தப் பாராட்டி போ இன்று அறுபதாவது பிறந்த நாளில் மிகச் சிறந்த பரிசாகக் கண்ணனுக்குப் பரிசுமிகை வழங்குகிறோம்!

— இ. ராஜேந்திரன்

பெருந்த விதம்...

தேவிரி மாவட்டத்தில்
கல்வி - II

* தேவிரிக்கும் அபாயம்!

— கவர்ன்மென்ட்

* சில சட்ட சந்திப்புகள்

* "ஒன்றிரண்டு குறைகள் இல்லாமல் இல்லை!"

— தேவிரி மாவட்டக் கலெக்டர் பேட்டி

**உயிருடன் புள்ளாமைகடைய
என்பதும் பதில்கடையம்!**

Phone 421-1118-421-1577

Finmeccanica
Photofinishing Dept.
 Via S. Maria 10, 20121 Milano, Italy
 Tel. 02/574911

[illegible]

பிரிம் சென்டர்

பெரியகாடு கிராமத்திலிருந்து 30-340' வரை

விநாயகமயக்கம், சென்னை-92. தொல்: 421318/421572

1) 11. 4. 1921 அன்று திரு. கந்தசாமி அவர்கள் உயிர்துறந்தார்.

[illegible]

தமிழ்தேசம்: அறுபது நாள்முன் பெரும் துன்பமாயிற்று;

அதனவது வித்யாசார்யா மஹா ராஜா வரதேஹப்
ஸ்ரீ கோவித்த தீகபித்ர புண்டர வம்ரண ஸமிதி
0-76, மூங்குவது இரரவ் தெரு, ஸ்ரீதகர் காலனி,
கும்பகோணம்-612 001.

இந்த தன்கொடைக்கு 80 ரூபாயில் படி வருமான வரிவிடக்கு உண்டு.

‘எம்.ஜி. கார். மதம்’ உருப்படுமா? உருக்கா?

* வயங்கை ஜி. ராஜசேகர், வடையாறு.

2. ‘ஏக, முகமது நபி, காந்தி போன்றவர் களைப் போல் எம். ஜி. ஆரும் ஒரு தெய்வம். எனவே, அவர் பெயரில் எம். ஜி. கார். மதம் என்று ஒரு தொடங்கி நடத்தப் போகிறோம்’ என்று ஜேப்பியார் பேசியிருக்கிறார்?

1. துறவி ஜேப்பியாராணந்தா கோவத்திலு் ஜேப்பியாராக காணக் காத்திருக்கிறோம். வருமானம் ஒன்றும் குறைவாகவுடாது, நம்பிக்கையுடன் காரியத்தில் இறங்குவார் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்!

* கே. வி. எஸ். மணியன், குடியாத்தம்.

2. குடியாற்றில் தாழி விழுந்து விட்டதற் காகவா இந்திய விசாரிப்புகள்?

1. விசாரிப்புகள் ஒருபுறம் விடக்கூடும்; ராஜ்யத்தில் உள்ள பாத்ரம் கூட ஆலை வழுக்க வைக்கிற அவலத்தில்தான் இருக்கிறது என்பது எத்தனை பெரிய வேடிக்கை!

* ஆர். வசந்தகுமார், குப்பகோணம்.

2. நாயகன் படத்தில் பாலகுமாரன் தெரிவியே இல்லைவா?

1. வேர்கள் எப்போதும் வெளியே தெரியவில்லை. அதற்காக வேர்களே இல்லை என்று அர்த்தம்! இங்கே கண்ணுக்குத் தெரியாமல் இருப்பதால்தான் பாலகுமாரன் வெற்றி பெற்றவராகிறார். தம்மை அவர் முன்னிலைப் படுத்தியிருந்தால் படம் இந்த அளவுக்கு வரவேற்புப் பெற்றிருக்க முடியாது.

* இரா. வடையாறு, தோட்டக்குறிச்சி.

2. ‘கொண்டை நிலாசுருகிச் சித்தனைக்கும் வலதுசாரிக் சித்தனைக்கும் வித்தி காசம் முன்றுயில்லை’ என்று கந்தாடக முதல்வர் நெற்கட்டை விற்றிருப்பதை ஏற்றுக் கொள்

விதிக்கலா?

1. வித்தியாசம் இருக்க வேண்டும்; ஆனால் இத்தியாசில் அப்படி இல்லை என்ற அர்த்தத்தில்தான் நெற்கட்டை பேசியிருக்க வேண்டும். ஏனெனில், வலதுசாரிக் கொள்கைகளும் சித்தனைகளும் பழையமைப்பைவை; புதுமைகளை உரைத்துப் பாராமல் அத்தனை கலப்பத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளாதவை. இது சாரி என்பதோ புதுமைகளையும் புரட்சிகரமான கொள்கைகளையும் கொண்டது; ஏற்றுக் கொள்ளக் காத்திருப்பது. இத்தியாசில் இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் இருப்பது தானே நியாயம்!

* ஆர். இராஜகுமார், சீக்காழி.

2. நிலையன்ஸ் கோப்பை விரிச்செட் போட்டியில் இத்தியா வெற்றி பெருது பற்றி?

1. இத்தத் தோல்வியினால் ஏற்பட்ட வருத்தத்தைத் தூக்கிச் சாப்பிடுகும் இன்னொரு வருத்தம் வந்ததுதான் அவலம். ஆம்; பாகிஸ்தான் தோல்வியடைந்தபோது, இந்துக்கள் பட்டாக வெடித்துக் குளிப் பட்டுக் கொண்டதும், பிறகு இத்தியா தோல்வியடைந்த போது முஸ்லிம்கள் பட்டாக வெடித்துக் குளிப்பட்டுக் கொண்டதும் — துப்பாக்கிச் சூடு நடத்ததும் எத்தனை அசிங்கம்! இதுமாதிரியான விரிவாட்டுப் போட்டிகள் அனைவருக்கும் ஒரே கற்கைகளையும் நேர்ந்ததும் வளரக்கூடாதான் நடத்தப்படுகின்றன என்றதோர் உயரிய தாகரிகம் தோல்வியடைந்து விட்டதே!

* கே. கணேசன், சென்னை - 8.

2. ‘பொருத்தார் பூமி ஆன்வார்’ — உதாரணம் தந்து விளக்கவும்.

1. இவ்வாறு? அ. இ. அ. தி. மு. க. விழுந்தன

• கண்ணுக்குத் தெரியாமல்...

* இடம் - வயம்

• ஏன் இடம்

* விவரத்துரை ஆதரவு

பாறை வேண்டுமாயினாலும் கேட்டுப் பாருங்கள், அப்படிதான் விளக்கம் சொல்வார்கள்.

* வி. மணி, புத்தூர்-1.

7 வி. பி. செங்கிதா பம்பாய்த் திரைப்பட உலகம் ஆதரவளிக்க முடிவு செய்திருப்பது பற்றி?

1 ஆக, அப்பே வரி பாக்கியில்லாதவர்கள், கறுப்புப் பணமில்லாதவர்கள் நிறைவுப் போர் இருக்கிறார்கள் போல் இருக்கிறது. அதனுடைய அவர்கள் வி. பி. செங்கை ஆதரிக்கும் அளவுக்குத் துணிச்சல் பெற்றிருக்கிறார்கள் போலும்!

* திருமதி தி. ராணி குமார், சென்னை - 11.

7 க. வி. விஸ்வநாதன் பரம்பாறும் 'மாக்குடி டேவ்' தொடர் பார்க்கிறீர்களா?

1 ரசிக்கக் கூடிய இடங்கள் ஏராளம் என்பதால் தவறாமல் பார்க்கிறேன். உதாரணத்திற்கு... அந்தக் கிராமத்தான் வேலை தேடி மாக்குடியை நோக்கி நடந்து போகிறான். வழியில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு பிரசார வேலை ஒட்டிக் கொண்டு வரும் ஆசாமி அவனைப் பார்க்கிறான்; விப்ட் கொடுக்கிறான். முதல் முதலாக மேட்டார் வண்டியில் ஏறிச் செல்லும் பெருமிதம் கிராமத்தானுக்கு. வண்டியொட்டிக்கொ, கு. உ.வுக்கு ஓர் ஆள் கிடைத்துவிட்ட சந்தோஷம் எழுதிய ஆர். கே. நாராயணம் சரி. அந்த உணர்ச்சிகளைப் படம் பிடித்தவரும் சரி. நிச்சயமாகப் பாராட்டுக்குரியவர்தான்.

* ஆர். கோபாலகிருஷ்ணன், சென்னை - 29.

7 மண்டேலா ஆயுதம் தாங்கிப் போராடியதன் காரணமாகத்தான் வென்னை நிறுவெரி அரசு அவரைச் சிறையிலடைத்தது. இந்நிலையில் மண்டேலாவை அறிமுகப்படுத்துவது நீங்கள் எப்படிச் சொல்லலாம்? அது தவறானதல்லவா?

1 மண்டேலா நமது அறிமுக முறைப் போராட்டத்தைத் தொடங்கியபோது, தென்னாப்பிரிக்க அரசு அவர் மீது கண்டமுடிந்த தண்டனை ஆயுதத்தினைப் பிரயோகித்தது. எனவே, அவர் நமது அறிமுக வழியைச் சிறிது தளர்த்தி ஆயுதங்களைக் கைவிடவேண்டுமென்று போராடினார் என்பது உண்மையானது என்பதும், அவருடைய ஆயுதங்கள் சிறைகளில் - சிறைகளில் உயிரைக் குடிக்க உபயோகப்படுத்தப்படவில்லை; மாறாக, உயிர்த் தேய்வு ஏதும் ஏற்படாமல் ராஜ்யவக் கிடங்குகளைத் தகர்ப்பது, அரசு உடைமகளைக் குண்டு வைத்துத் தகர்ப்பது என்பதால் உபயோகப்படுத்தப்பட்டன. இந்நிலையில் மண்டேலாவின் போராட்டத்தை விடுதலைப் புலிகளின் போராட்டத்தோடு ஒப்பிடச் சொன்னால் எப்படி ஒப்பிட

தீங்கன் கேட்டவை - தராக

முடியும்?

* ஆர். மருதகாமி, மலிவாடுதாறு.

7 விடுதலைப்புலிகளுக்காகக் குடும் குடமாகக் கண்ணீர் விடும் நமது தமிழகத் தலைவர்கள், பரிவாகிய அமைதிப் படை வீரர்களுக்காக - ஒட்டுமொத்தமாக இல்லாவிட்டாலும் அதில் பரிவான தமிழ் வீரர்களுக்காகக் கூட சொட்டுக் கண்ணீர் விட மாட்டேன் என்கிறார்களே, இது என்ன வகைத் தமிழ் உணர்வு?

1 அதுதான் சந்தர்ப்பவாதக் கண்ணீர்; சந்தர்ப்பவாதத் தமிழ் உணர்வு என்பது. இதைச் சொன்னால், நீங்களும் நானும் தமிழைத் திரோடிகள் என்றுதான் வரணிக் கப்படுவோம்.

* எஸ். செந்தில்குமார், திருமருகல்.

7 என்ன போகிறீர்கள், கிபெர்பாக்கம் பற்றி ஒரு சந்தத்தையும் காணுமே?

1 'ஒரு விஷயத்தை அழகாக வேண்டுமானால் ஒன்று கல்லித் தூக்கிப் போட வேண்டும்; அல்லது கமிஷன் போட வேண்டும்' என்று அந்தக் காவல்துறையினர் எழுதி விருக்கிறார் அமரர் கமிஷ். இப்போது விபரங்குப் பார்விமெண்டரி கமிட்டி என்று ஒன்றைப் போட்டு அழகிவிருக்கிறார்கள்; பார்ப்போம். கமிஷ் சொன்னது இவ்விஷயத்தில் பொய்யாக வேண்டும் என்பதே நமது விருப்பம்.

* உ. பிரகாஷ், அருப்புகோட்டை.

7 ஏதோ வேளாண்மைப் படிப்பும் படித்தால் அனைவருக்கும் வேலை கிடைப்பது கிடைத்துவிடும் என்று கடந்த 25.10.87 இதழில் சொல்லிவிருக்கிறீர்கள். ஆனால் அரசின் மெத்தனப்போக்குகளால்தவிர கமர் தொன்னாசிரம் வேளாண் பட்டதாரிகள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். தெரியுமா?

1 நீங்களே சொல்லி விட்டீர்கள் வேளாண் பட்டதாரிகளுக்கு வேலையில்லாமல் இருப்பதற்கு அரசின் மெத்தனப் போக்குகள் தான் காரணம் என்று. மேலும் முழுக்க முழுக்க விவசாய நாடான தமிழ்நாட்டில் வேளாண் பட்டதாரிகள் வேலையில்லாதிருப்பதை விடப் பெரிய அயமானம் நமது அரசுக்கு ஏதும் இல்லை.

• தலைவர் •

பணம் பத்திரமாக இருக்கும் என்று பலர் எண்ணுகிறார்கள். இது தவறான கருத்து. அரசாட்சையையான வங்கிகளுக்கு எவ் வொன்றைக் கட்டுப்பாடுகள் உண்டோ அத்தனை கட்டுப்பாடுகளும் தமிழார் வங்கி களுக்கும் உண்டு. டெபாஸிடானில் பிட்டத் தட்ட பாதி அளவை நிலையில் வங்கியில் செலுத்தவும் அரசாங்கப்பத்திரங்களைவாங்க வுமே ஒதுக்க வேண்டும். மிதிவைத்தான் கடனாக வழங்கலாம். டெபாஸிடாரர் களுக்கு இழப்பு ஏதும் நேரக் கூடாது என்

ஜம்மோ விமானங்கள் அறிமுகமான புதிது. ஏ.வி. எம். சரவணன் அதில் பயணம் செய்ய விரும்பி டோக்கியோவில் ஐப்பான் ஓர் லைன் பூக்கெட் வாங்கியிருத் தார். ஆனால் கடைசி நேரத்தில் ஏதோ காரணத்துக்காக ஜம்மோ ரத்தாவி வழக்க மான 707 விமானத்தான் என்று கூறிவிட் டார்கள். மெய்யப்பன், "ஜம்மோவில் பறக்க விரும்பித்தானே உங்கள் விமான சர்வீஸில் பூக்கெட் எடுத்தேன்? இங்கே பெனில் ஓர் இத்தியாசிலேயே போயிருப் பேயே" என்று வாதாடினார். அவரது குட் டைட் தணிக்கும் விதமாக ஐப்பான் ஓர் லைன்ஸ் அதிகாரியான ஒரு பெண்மணி இப் படி பதில் சொன்னார்: "ஜம்மோவில் பறப்பது ஒரு புதுமையாக இருக்கலாம்; ஆனால் அது ரொம்பப் பெரிசு; பயணிகளோ மிக அதிகம்; அதனால் உபசரிப்பு சிறப்பி கரமாய் இருந்து. 707 சிறிதானாலும் பயணி கள் குறைவானதால் நல்ல கவனிப்பு, உப சரிப்பு இருக்கும்"

மெய்யப்பன் சித்தி விட்டார். இந்தச் சாமர்த்தியமான பதில் ஏற்றுப் பயணம் செய்தார். ஜம்மோவில் பறக்கும் அளவையே வேறு ஒரு சமயம் பூர்த்தி செய்து கொண் டார். அப்போது அவருக்குத் தோன்றியது: "அட்டர் அந்த ஐப்பானியப் பெண்மணி அன்று கூறியது ஒரு சாதுர்யப் பேச்சு என்று கருதிச் சிரித்தோமே; ஆனால் அதில் உண்மை இருப்பதாக அங்கவார தெரி கிறது"

தந்தை விவரித்த இந்த அனுபவத்தை மகள் ஏ.வி. எம். சரவணன் நினைவு கூர்த் தார். தொடர்ந்து செய்ய வேலைப் சொன் னார்: "வங்கி சிறிதாக இருக்கிறதே என்று வாடிக்கையாளர்கள் யோசிக்க வேண்டாம். இங்குதான் கவனிப்பு அதிகமாக இருக் கும்" என்று.

நிகழ்ச்சி: மயிலையில் பாங்க் ஆஃப் தமிழ் நாடு புதிய அலுவலகத் திறப்பு விழா.

சரவணனின் கருத்தை மேலும் உறுதிப்படுத்தும் வகையில் அமைந்திருக்கிற வங்கியின் சேர்மன் தீவகண்டனின் பேச்சு. "அரசாட்சையையான வங்கிகளில்தான் நமது

**ஜம்மோ உங்கி
சிஸ; ஜம்மோஸ் ஒரு
உங்கி!**

பதற்காக அரசாட்சை வங்கிகளைப் போலவே தாங்களும் டெபாஸிட் இவ்வித ரான்ஸ் செய்கிறோம். ஆகமொத்தம் அரசு வங்கிக்கும் இதற்கும் வித்தியாசம் என்ன வெனில் அரசு வங்கிகள் மிகப் பெரிதாக வளர்ந்து விட்டதாலேயே வாடிக்கையாள ருக்குப் போதிய அளவு கவனிப்பைத் தர முடியவில்லை. தாங்கள் தாளுக்கு நான் வளர்ச்சியுற்று வந்தாலும் அரசாட்சையான வங்கிகளுடன் ஒப்புநோக்க அளவில் சிறுத் திருப்பதால் வாடிக்கையாளரின் தேவை களை நன்றாகக் கவனிக்க முடிகிறது.

தமிழிழப் பற்றுடைவர்களுக்குச் சிறப் பாக ஒரு விஷயம் சொன்னார் தீவகண்டன: "மற்ற வங்கிகளில் டெபாஸிட் செய்தால் அந்தப் பணம் இத்தியாவின் படி பாங்கு களிலும் பரவலாகத் தொழில் வளத்துக்கு உதவலாம். ஆனால் பாங்க் ஆஃப் தமிழ்நாடு அதிகபட்சமான விலைகளைத் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமே கொள்முத்துக்கிறது. அதனால் இதில் டெபாஸிட் செய்யப்படும் பணம் தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்கே மிக அதிகமாகப் பயன்படும்"

எனவே, தமிழ் உணர்வுகள் தமிழிழப் பற்றும் எண்ணங்கள், அவர்கள் உலகில் எந்தத் திக்கில் இருந்தாலும் சரி, இருக்கிற பணத்தைத் திரட்டி எடுத்துக் கொண்டு பாங்க் ஆஃப் தமிழ்நாடு மயிலைக் கிணரின் புதிய காசியாலயம் தோக்கிப் பெருமித் துடன் செல்வாக்காளர்

— குமரன்

பரதன் அச்சத்தில் அச்சிட்டவர் வி. குமாரன். பரதன் பதிவிடுகையில் திரைமேல் விவிட்டே, சாப்பாக வெளியிட்டவர் வி. வங்கிவிதாதன். ஆசிரியர்: வி. ராஜேந்திரன். நிர்வாகக் காரியாலயம்: ரெய்யோக் காரிய, கிண்டி, சென்னை - 605 032. போன்: 4 21543, 4 24 167. ஆசிரியர் குழு அலுவலகம்: 22, துத்தாங்கு தெரு. ஏ. வி. ஊட்டன், தங்கப்பாக்கம், சென்னை - 605 024. போன்: 4 73369.

ஆண்டுச் சந்தா - உள்நாடு: ரூ. 100/-; வெளி நாடு: உள்நாடு தபால் ரூ. 250/-; விமானத் தபால் ரூ. 600/-; ஆறு மாதச் சந்தா - உள்நாடு: ரூ. 60/-; வெளி நாடு: உள்நாடு தபால் ரூ. 150/-; விமானத் தபால் ரூ. 360/-.

வளரும் குழந்தைகளுக்கு சுவையான
துணையாக விளங்கும் பால் பிஸ்கட்

சத்துமிதந்த, சுவையான பிஸ்கட்

பிலிப்ஸ் வீட்டுபயோக சாதனங்கள்...

பிலிப்ஸ் குடும்பத்தின் வீட்டுபயோக சாதனங்களைப் பாருங்கள். பிலிப்ஸ் தயாரிட்ட கவறுறுக் கழையாங்களை நீங்கள் அலாசும் கழையாங்களை. பிலிப்ஸ் கெக்டிக இலத்திரிப்பெட்டி— இலேசான கைட, ஆட்டோமேட்டிக்! பிலிப்ஸ் இன்டர்ஸ்டீல், பிலிப்ஸ் கெக்டிக இன்டர்ஸ்டீல்—அத்துடன் கெக்டிக் நேர்வுக்கான அட்டாக் மெண்டுகள், ஒரு சென்ட்ரல்பூக்ஸ் டூஸர் மற்றும் டூஸர் இலாண்டர்.

அத்துடன் பிலிப்ஸின் புதிய சாதனம்— Rடால் போல் கணத்தில் சாறு பிழிய, வாருங்கள் பிலிப்ஸ் குடும்பத்திற்கு! வாங்கிக் கொடுங்கள் உங்கள் வீட்டிலே அறிபுதமாய் செயலாற்றக் கூடிய சாதனங்கள்.

...கவை வங்காளாடு வாழ்நாள் குழுவும் வாழும் வங்காளாய்.

பிலிப்ஸ் எனும்போது தரம் பளிச்சிடும்.